

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กานต์พิชชา พูลชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กานต์พิชชา พูลชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

THE EFFECT OF USING READING INSTRUCTION WITH THINK-PAIR-SHARE TECHNIQUE
AND GRAPHIC ORGANIZER ON GRADE 9 STUDENTS ACHIEVEMENT AND READING
COMPREHENSION

KARNPITCHA POOLCHAI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ กานต์พิชชา พูลชัย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ดร.คงรัฐ นวลแปง)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสุนต์)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร บำเรอราช)

..... กรรมการ

(ดร.คงรัฐ นวลแปง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสุนต์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริววรรณ จรัสรวีวัฒน์)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สญาญ์ ธีระวณิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอียด)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63920269: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: เทคนิค Think-Pair-Share, ผังกราฟิก, การอ่านจับใจความ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

งานตีพิมพ์ พูลชัย : ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (THE EFFECT OF USING READING INSTRUCTION WITH THINK-PAIR-SHARE TECHNIQUE AND GRAPHIC ORGANIZER ON GRADE 9 STUDENTS ACHIEVEMENT AND READING COMPREHENSION) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: คงรัฐ นวลแพง, กศ.ด, รุ่งฟ้า กิติญาณสุนต์, Ed.D ปี พ.ศ. 2568.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกหลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนแสนสุข จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก จำนวน 5 แผน มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80, SD = 0.20$) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t -test for one sample)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

63920269: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; M.Ed. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: THINK-PAIR-SHARE TECHNIQUE, GRAPHIC ORGANIZER, READING COMPREHENSION, ACADEMIC ACHIEVEMENT IN THAI LANGUAGE

KARNPITCHA POOLCHAI : THE EFFECT OF USING READING INSTRUCTION WITH THINK-PAIR-SHARE TECHNIQUE AND GRAPHIC ORGANIZER ON GRADE 9 STUDENTS ACHIEVEMENT AND READING COMPREHENSION. ADVISORY COMMITTEE: KONGRAT NUALPANG, Ed.D. ROONGFA KITIJANUSAN, Ed.D. 2025.

This study aimed to compare reading comprehension and achievement of Grade 9 students in the Thai language instruction and learning management through the implementation of reading instruction utilizing think-pair-share technique and graphic organizer, in relation to the 70 percent proficiency criterion after instruction. A total of 35 Grade 9 students (Mathayom 3/8) from Saensuk School were selected as the sample for this study using a cluster random sampling. There were three instruments employed in this study consisting of 5 lesson plans based on the implementation of reading instruction utilizing think-pair-share technique and graphic organizer with the highest level of appropriateness ($\bar{x} = 4.80$, $SD = 0.20$), reading comprehension test with a reliability coefficient of 0.82, and achievement test in Thai language subject with a reliability coefficient of 0.80. The data were analyzed using percentage, mean scores and standard deviation, and the *t*-test for one sample.

The results revealed that

1. The comparison of the student's reading comprehension, after receiving instruction through the implementation of reading instruction utilizing think-pair-share technique and graphic organizer, was significantly higher than the predetermined criteria of 70, at the .05 of the statistical significance.

2. The comparison of the student's achievement in Thai language subject, after receiving instruction through the implementation of reading instruction utilizing think-pair-share technique and graphic organizer, was significantly higher than the predetermined criteria of 70, at the .05 of the statistical significance.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ดร.คงรัฐ นวลแปง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสุนต์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ตลอดจนคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงด้วยความซาบซึ้งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุนทร บำเรอราช ประธานกรรมการสอบปากเปล่า วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวารรณ จรัสศรีวัฒน์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไข ทำให้เครื่องมือที่ใช้วิจัยมีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลองใช้เพื่อปรับปรุงเครื่องมือให้เหมาะสมและมีคุณภาพตลอดจนเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่คอยอยู่เคียงข้างเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วง

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ บุพการี และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้

กานต์พิชชา พูลชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมุติฐานงานวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	10
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนแสนสุข.....	15
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	21
เทคนิคเพื่อนคู่คิด.....	28
เทคนิคผังกราฟิก.....	34
การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก.....	46

ความสามารถในการอ่านจับใจความ	48
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	78
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์	81
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
สรุปผลการวิจัย	84
อภิปรายผลการวิจัย	85
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก.....	97
ภาคผนวก ก.....	98
ภาคผนวก ข.....	108
ภาคผนวก ค.....	160
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	194

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 มาตรฐานตัวชี้วัดสาระที่ 1	12
ตารางที่ 2 มาตรฐานตัวชี้วัดสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม	13
ตารางที่ 3 ตารางแสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย	17
ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระสำคัญ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง อ่านคิดพิณิจสาร.....	19
ตารางที่ 5 สังเคราะห์ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด	31
ตารางที่ 6 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้.....	65
ตารางที่ 7 วิเคราะห์แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ	72
ตารางที่ 8 วิเคราะห์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	74
ตารางที่ 9 ตารางแสดงแบบแผนการวิจัย.....	77
ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	82
ตารางที่ 11 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70	83
ตารางที่ 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านนิทาน....	109
ตารางที่ 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านข่าว	110
ตารางที่ 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านบทความ.....	111
ตารางที่ 15 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านโฆษณา .	112
ตารางที่ 16 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านวรรณคดี	113
ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิค เพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก	114
ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิค เพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก	178
ตารางที่ 19 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ	179

ตารางที่ 20 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ.....	181
ตารางที่ 21 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ.....	183
ตารางที่ 22 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย.....	185
ตารางที่ 23 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย.....	187
ตารางที่ 24 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย.....	189
ตารางที่ 25 คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก.....	191
ตารางที่ 26 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก.....	192

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ภาษาไทยจึงถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่า และเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย นอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและการแสดงออกทาง ความคิดแล้ว ยังเป็นรากฐานของความคิดและเอกลักษณ์ของคนในชาติ

การใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นเครื่องชี้วัดหนึ่งของคุณภาพทางการศึกษาและ พัฒนาการทางปัญญาของผู้เรียนในยุคที่ข้อมูลข่าวสารเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ทักษะการอ่านอย่างเข้าใจ และสามารถจับใจความสำคัญจึงกลายเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้ที่มีทักษะในการ อ่านจับใจความไม่เพียงแต่สามารถสรุปสาระสำคัญจากข้อความที่อ่านเท่านั้น แต่ยังสามารถวิเคราะห์ ประเมิน และนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงได้อย่างมีวิจารณญาณ ยกตัวอย่างเช่น การอ่าน บทความข่าวเกี่ยวกับสุขภาพ หากผู้อ่านไม่สามารถจับประเด็นสำคัญ อาจนำไปสู่การเข้าใจ คลาดเคลื่อน หรือปฏิบัติตัวผิดพลาด ซึ่งส่งผลต่อสุขภาพและชีวิตโดยตรง การอ่านเป็นทักษะพื้นฐาน ที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ ช่วยให้เข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและ รวดเร็ว ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจและการวางแผนดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม การอ่านขั้นพื้นฐานควรมุ่งเน้นการจับใจความสำคัญ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เนื่องจากหนังสือแต่ละเล่มมีเป้าหมายและประโยชน์ที่แตกต่างกัน ผู้อ่านจึงควรกำหนดจุดมุ่งหมาย ก่อนอ่านเพื่อให้ได้สาระที่ตรงกับความต้องการ (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาทยัน อิมสำราญ, 2547)

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสมรรถนะ สำคัญของผู้เรียนในข้อที่ 4 ไว้ว่า ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต คือ รู้จักเรียนรู้ด้วย ตัวเองอย่างต่อเนื่อง และมีสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลอื่น สามารถจัดการปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ และปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม สามารถนำกระบวนการต่าง ๆ ที่ เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน จะเห็นได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้นให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้น ครูผู้สอนควรสนับสนุนให้

นักเรียน มีกระบวนการทำงานกลุ่ม หรือจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการใช้ชีวิตให้กับนักเรียนสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญในหลักสูตรที่กระทรวงกำหนด

อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA 2018) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนไทยมีแนวโน้มคะแนนด้านการอ่านลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านการสรุปใจความและการประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล ตัวอย่างเช่นผลการประเมิน PISA ปี พ.ศ. 2561 พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านการประเมินความน่าเชื่อถือ และ ด้านการสรุปความ มีค่าดัชนีติดลบ -0.71 และ -0.54 ตามลำดับ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.), 2563) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนควรส่งเสริมทักษะด้านการสรุปความอันส่งผลให้นักเรียนสามารถสรุปข้อมูลเพื่อตัดสินใจหรือประเมินค่าสิ่งต่าง ๆ ได้ ดังนั้นการอ่านเป็นทักษะที่ควรส่งเสริม และพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสนสุข ปีการศึกษา 2562 พบว่า คะแนนเฉลี่ยในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย อยู่ในระดับต่ำที่สุด รองลงมาคือสาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 2 การเขียนตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการขาดทักษะการอ่านส่งผลกระทบต่อความสามารถในการใช้ภาษาไทยในด้านอื่นอย่างชัดเจน และเมื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบ O-NET ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนแสนสุขกับผลคะแนนการทดสอบระดับประเทศ พบว่า คะแนนเฉลี่ยในสาระ ท 1.1 การอ่าน และ ท 3.1 การฟัง การดู และการพูด อยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563, หน้า 11) สะท้อนให้เห็นว่า ปัญหาด้านการอ่านจับใจความไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ในสาระการอ่านเท่านั้น แต่ยังกระทบต่อทักษะการใช้ภาษาโดยรวมของนักเรียน ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะพื้นฐานที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในสาระภาษาไทยทุกด้าน รวมถึงการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ข้อมูลรายงานผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสนสุข พบว่า รายงานการประเมินตนเองของโรงเรียนแสนสุข ปีการศึกษา 2563 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเฉลี่ยร้อยละ 57.47 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนดคือ ร้อยละ 70 โดยเฉพาะในด้านการอ่านจับใจความ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในสาระการเรียนรู้อื่น เช่น การเขียน และการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ การขาดทักษะในการจับใจความยังส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้จากบทอ่านไปใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ตัวอย่างเช่น เมื่อนักเรียนอ่านบทความโฆษณา หรือ ข่าว แต่ไม่สามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นได้ ก็อาจเกิดความเข้าใจผิดส่งผลต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในชั้นเรียนและการทำข้อสอบ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อปัญหาดังกล่าวได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ยังเน้นการบรรยายเชิงสรุปจากครูเป็นหลัก ขาดกิจกรรมที่ส่งเสริม

การคิดวิเคราะห์หรือการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังพบว่า นักเรียนจำนวนมากไม่ชอบการอ่าน ขาดแรงจูงใจ และไม่เข้าใจวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการสอนอ่านในรายวิชาภาษาไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ครูผู้สอนไม่มีแนวทางในการสอนอ่าน การสอนอ่านไม่เป็นระบบ ไม่มีขั้นตอนอย่างชัดเจน ครูผู้สอนมิได้กระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิด และความเข้าใจบทอ่านด้วยตนเอง ทำให้การสอนอ่านเป็นเรื่องยาก น่าเบื่อ และไม่น่าสนใจสำหรับนักเรียน ดังนั้นการจัดการสอนอ่านจึงควรเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และแลกเปลี่ยนความรู้ตนเองสู่ผู้อื่น เพื่อตรวจสอบความรู้นั้น และสรุปองค์ความรู้ร่วมกัน การสอนแบบนี้จึงจะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่คงทนถาวรมากยิ่งขึ้น

แนวทางการสอนอ่านจับใจความผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนเก็บสาระสำคัญของเรื่องทั้งเนื้อหาความรู้ ความคิด จุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) อ่านเรื่องคร่าว ๆ พิจารณาชื่อเรื่องแล้วจึงอ่านเก็บข้อมูลเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร แต่ละหัวข้อหรือหน้ามีความสำคัญอย่างไร 2) อ่านเก็บรายละเอียด พิจารณาจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า โดยใช้เครื่องหมายกำกับ เน้นข้อความด้วยปากกาเน้นข้อความ หรือบันทึกตามความถนัด 3) เมื่อได้ใจความแล้วแยกแยะข้อความหรือส่วนเสริมของใจความ เช่น รายละเอียด สถิติ ตัวเลข ตัวอย่างประกอบ หรือ ความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน 4) เมื่ออ่านจบแล้วสามารถบอกได้ว่า ผู้เขียนมีจุดประสงค์ใดเป็นจุดประสงค์หลัก จุดประสงค์ใดเป็นจุดประสงค์รอง บอกลำดับสาระสำคัญของเรื่อง และสามารถบอกแหล่งที่มาของเรื่องได้ 5) จัดบันทึกแล้วนำความรู้ที่ได้ ไปประยุกต์ใช้ต่อไป การสอนอ่านด้วยวิธีนี้ส่งผลให้เกิดความสามารถในการอ่านจับใจความ และเกิดเป็นความเข้าใจในการอ่านที่เหมาะสม

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think Pair- Share) เป็นการจัดการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนและสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นเทคนิคหนึ่งที่อยู่บนฐานการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) จากการให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการศึกษา ในสถานการณ์ของความร่วมมือมีการแสวงหาผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกในกลุ่มคนอื่น ๆ ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เป็นการใช้การสอนของกลุ่มเล็ก เพื่อให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มการเรียนรู้ของตนเอง (Johnson, 2013) ลดการแข่งขันในชั้นเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนคิดในประเด็นหรือเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง (Think) โดยอาศัยประสบการณ์หรือความรู้อันเดิมของตนเอง หลังจากนั้นนำข้อมูล ความรู้ ความคิดเห็นนั้นมาแลกเปลี่ยนกับคู่ของตน (Pair) เพื่ออภิปรายหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด และนำเสนอต่อผู้เรียนทั้งชั้นเรียน (Share) ทั้งนี้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ

ได้อย่างเสรี เริ่มจากให้นักเรียนตั้งใจฟังคำถามของครูผู้สอน และใช้เวลาคิดประมาณ 2-5 นาที แล้วให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนในห้อง เพื่อให้อภิปรายความคิดที่เกี่ยวกับคำตอบของคำถามนั้น โดยอาจจะใช้เวลาช่วงระยะหนึ่ง หลังจากนั้นให้แต่ละคู่ออกมานำเสนอให้กับเพื่อนในห้องฟัง วิธีการนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสพูดแสดงความคิดเห็น (สมศักดิ์ สินธุเวชชัย, 2544, หน้า 40) นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยของสุมาลี ชูบุญ (2560) พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ร่วมกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าเทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความให้กับนักเรียน

นอกจากแนวทางการสอนอ่าน และเทคนิคเพื่อนคู่คิดแล้ว การใช้สื่อหรือเครื่องมือถือเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพ ช่วยขยายความรู้ความเข้าใจ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ การใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizers) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการอ่านจับใจความ การเรียนรู้จะมีความหมายเมื่อสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรารู้กับความรู้เดิมได้ และสร้างความหมายความเข้าใจในเนื้อหาสาระหรือข้อมูลที่ได้เรียนรู้ และสามารถจัดระเบียบข้อมูลที่เรารู้ด้วยผังกราฟิกเพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกฝนทักษะทางด้านกระบวนการคิดรวบยอดได้เป็นอย่างดี เพราะผังกราฟิกเป็นแผนผังทางความคิด ซึ่งประกอบไปด้วยความคิดหรือข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เชื่อมโยงกันอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งทำให้เห็นโครงสร้างของความรู้หรือเนื้อหาสาระนั้น ๆ การใช้ผังกราฟิกเป็นเทคนิคที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ จำนวนมาก เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้นและจดจำได้นาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเนื้อหาสาระ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่นักเรียนประมวลมานั้นอยู่ในลักษณะกระจัดกระจาย ผังกราฟิกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนจัดข้อมูลเหล่านั้นให้เป็นระบบระเบียบ อยู่ในรูปแบบที่อธิบายให้เข้าใจและจดจำได้ง่าย นอกจากนี้ใช้ในการประมวลความรู้หรือจัดความรู้ดังกล่าวแล้ว ในหลายกรณีที่ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มหรือสร้างความคิดขึ้น ผังกราฟิกยังเป็นเครื่องมือทางการคิดได้ดี เนื่องจากการสร้างความคิดซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรมอยู่ในสมอง จำเป็นต้องมีการแสดงออกมาให้เป็นรูปธรรม ผังกราฟิกเป็นรูปแบบของการแสดงออกของความคิดที่สามารถมองเห็น และอธิบายได้อย่างเป็นระบบ ชัดเจน และประหยัดเวลา เป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด และช่วยสนับสนุนความคิดของผู้เรียน จากผลการวิจัยของ (ณรรฐวรรณ หนูเผือก, 2551, หน้า 56) แสดงผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยไม่ได้ใช้เทคนิคผังกราฟิก พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก มีความสามารถในการอ่านจับใจความ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยไม่ได้ใช้เทคนิคผังกราฟิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการใช้ผังกราฟิก

ช่วยส่งเสริมการอ่านจับใจความ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ (มงคล พลเยี่ยม, 2561, หน้า 115) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ผังกราฟิกถือเป็นเครื่องมือในการส่งเสริม การอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเสริมสร้างทักษะสำคัญที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

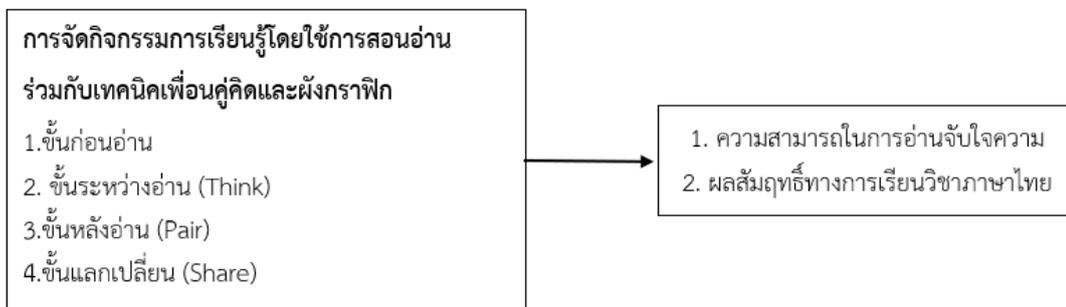
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกหลังการจัดการเรียนรู้ กับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกหลังการจัดการเรียนรู้ กับเกณฑ์ร้อยละ 70

สมมุติฐานงานวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. ได้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องการใช้ผังกราฟิก
4. ได้พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 10 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 385 คน โดยโรงเรียนมีการจัดห้องนักเรียนแบบละความสามารถของการเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 35 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1. ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก

2.2. ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความ

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3. เนื้อหา ได้แก่ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 สารที่ ท 1.1 การอ่าน และ สารที่ ท 5.1 วรรณคดีและวรรณกรรม ในการวิจัยครั้งนี้ใช้หน่วย การเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง อ่านคิดพินิจสาร

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2567 โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 15 คาบ และทดสอบหลังเรียน 2 คาบ โดยใช้เวลา ในการวิจัยทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง มีรายละเอียดดังนี้

4.1 การอ่านนิทาน	จำนวน 3 คาบ
4.2 การอ่านข่าว	จำนวน 3 คาบ
4.3 การอ่านบทความ	จำนวน 3 คาบ
4.4 การอ่านโฆษณา	จำนวน 3 คาบ
4.5 การอ่านวรรณคดี เรื่อง อิศรญาณภาษิต	จำนวน 3 คาบ
4.6 การทดสอบหลังเรียน	จำนวน 2 คาบ
รวม	จำนวน 15 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนอ่าน หมายถึง การสอนตามแนวทางในการสอนอ่านจับใจความ เพื่อพัฒนา และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ อ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางในการสอนอ่าน จับใจความดังนี้

1.1 ชั้นก่อนอ่าน

ทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านตรวจสอบ และพิจารณาบทอ่านคร่าว ๆ ในส่วนของชื่อเรื่องภาพประกอบคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้จัก และคำศัพท์ที่ไม่ ค้นเคย แล้วบันทึกข้อมูลที่นักเรียนรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับหัวข้อหรือชื่อเรื่องของบทอ่าน

1.2 ชั้นระหว่างอ่าน

1.2.1 ให้นักเรียนอ่านเรื่องคร่าว ๆ จากบทอ่านในสื่อต่าง ๆ โดยเริ่มตั้งแต่ชื่อเรื่อง ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ใด เมื่อไร อย่างไร ทำไมจึงทำและได้ผลอย่างไร แต่ละ หัวข้อหรือย่อหน้าสัมพันธ์กันอย่างไร

1.2.2 ให้นักเรียน อ่านเก็บรายละเอียดพิจารณาจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า โดยการประมวลใจความสำคัญและแยกแยะ ข้อความ หรือส่วนเสริมของใจความสำคัญ อาจใช้

เครื่องหมายกำกับ หรือเน้นข้อความด้วยปากกาเน้นข้อความโดยสามารถสังเกตคำสำคัญที่มักปรากฏให้เห็นหลายครั้ง ในย่อหน้านั้น ๆ

1.2.3 บอกรัตถุประสงค์หลักของผู้เขียน และสาระสำคัญของเรื่อง

1.3 ชั้นหลังการอ่าน จดบันทึกเรียบเรียงใจความสำคัญแล้วนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้

2. เทคนิคเพื่อนคู่คิด หมายถึง การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสวงหาคำตอบ และแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง และเป็นการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่มโดยนักเรียนจับคู่และตอบคำถามรวมถึงการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ของตนเอง เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่ถูกต้องที่สุดและนำความคิดเห็นนั้นอภิปรายต่อผู้เรียนในชั้นเรียน ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

2.1 Think ชั้นกระตุ้นการคิด ผู้เรียนได้คิดในปัญหาโดยเตรียมการให้ผู้เรียนจับคู่กันและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในปัญหาต่าง ๆ ที่ครูถามภายในเวลาที่กำหนด

2.2 Pair ชั้นจับคู่ ผู้เรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และบันทึกข้อมูลที่ได้

2.3 Share ชั้นแลกเปลี่ยน สรุปผลการหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้นโดยผู้เรียนแต่ละคู่นำเสนอข้อมูลของตนเองแก่เพื่อนคู่อื่น ๆ หน้าชั้นเรียน

3. ผังกราฟิก หมายถึง เครื่องมือหรือวิธีการนำเสนอข้อมูลหรือข้อความรู้ให้ ออกมาในลักษณะของรูปภาพ แผนภาพแบบต่าง ๆ ที่มีความเป็นรูปธรรมใช้ในการเชื่อมโยง ความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมให้ลึกซึ้งมากขึ้น ช่วยให้การถ่ายทอดความคิดหรือความเข้าใจ ในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปได้ง่าย รวดเร็ว และสามารถจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้นานยิ่งขึ้น

4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก

4.1 ชั้นก่อนอ่าน

4.1.1 ครูผู้สอนพิจารณาลักษณะของเนื้อหาที่จะสอนสาระสำคัญและวัตถุประสงค์ของการสอน เลือกผังกราฟิก หรือวิธีการจัดระเบียบเนื้อหาที่เหมาะสมที่สุด

4.1.2 ครูผู้สอนทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน

4.1.3 ตรวจสอบและพิจารณาบทอ่านคร่าว ๆ

4.2 ชั้นระหว่างอ่าน (Think)

4.2.1 ครูผู้สอนตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดตามประเภทของบทอ่าน โดยอาจจะเริ่มถามจากคำถามทั่วไป เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ เป็นต้น

4.2.2 นักเรียนมีเวลาในการคิดหาคำตอบ ประมาณ 2-3 นาที

4.3 ชั้นหลังอ่าน (Pair)

4.3.1 ครูผู้สอนนำเสนอผังกราฟิกที่เหมาะสมกับบทอ่าน

4.3.2 นักเรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้จากการคิดของตนเอง

4.3.3 นักเรียนอภิปรายสรุป ความรู้กับคู่ของตนเอง

4.3.4 นักเรียนช่วยกันบันทึกความคิดของคู่ของตนเองลงในผังกราฟิก

4.4 ชั้นแลกเปลี่ยน (Share)

4.4.1 นักเรียนนำเสนอผังกราฟิก ของคู่ของตนเองหน้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนคู่อื่น ๆ

4.4.2 ครูผู้สอนสรุปประเด็นจากบทอ่านและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน

5. ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจจดจำเนื้อความ และเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ในด้านเนื้อหา ความรู้ ข้อมูล ทรรศนะของผู้เขียน และจับใจความรวมถึงสาระหลักของเรื่อง แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

5.1 การอ่านตามตัวอักษร หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนเขียนออกมาโดยตรง จำและแปลความจากสิ่งที่อ่านได้ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์สำนวน และความคิดของผู้เขียนตามตัวอักษรที่ปรากฏ

5.2 การอ่านตีความ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดในการอ่านเนื้อหาและค้นหาความหมายโดยนัยที่ซ่อนอยู่ในข้อความ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรง เข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความในบทอ่าน สามารถลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างเหตุและผล สามารถตีความและลงความเห็นสรุปหรืออ้างอิงได้

5.3 การอ่านอย่างใช้วิจารณญาณ หมายถึง การที่ผู้อ่านอย่างพิจารณา สามารถตัดสินประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และจำแนกข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นได้

5.4 การนำไปใช้ หมายถึง การที่ผู้อ่านใช้ความสามารถในการนำสิ่งที่เรารู้จากการอ่านไปเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของตน นำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นที่คล้ายกันได้

ซึ่งความสามารถในการอ่านจับใจความวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ และประสบการณ์อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย วัดพฤติกรรมด้านความรู้-ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า จำนวน 20 ข้อ

7. เกณฑ์ หมายถึง คะแนนขั้นต่ำที่จะยอมรับว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิเคราะห์ได้จากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน แล้วนำคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละเทียบกับเกณฑ์ ผู้วิจัยยึดเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปของคะแนนรวม ซึ่งเป็นระดับค่าเป้าหมายสถานศึกษาของโรงเรียนแสนสุข

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด และผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนแสนสุข
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
4. เทคนิคเพื่อนคู่คิด
5. เทคนิคผังกราฟิก
6. การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก
7. ความสามารถในการอ่านจับใจความ
8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำ ความเข้าใจบทเห่ บท ร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และ ความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิด ความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและ สร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลัก ภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ในการศึกษาค้นคว้า ครั้งนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด และผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้นผู้วิจัย ขอกล่าวถึง สาระการเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัดที่ปรากฏในหน่วย การเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง อ่านคิดพินิจสาร มีสาระการเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัดดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 1 มาตรฐานตัวชี้วัดสาระที่ 1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความปกิณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 และโคลงสี่สุภาพ
	2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน
	3. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	- ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์
	4. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	- เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	5. วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ
	6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนุนในเรื่องที่อ่าน	- บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	7. วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง	- ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่ม
	8. วิเคราะห์เพื่อแสดงความ คิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน	สาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	9. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียน อย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหา ในชีวิต	การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจ และตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียน ร่วมกันกำหนด
	10. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่าง เห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 2 มาตรฐานตัวชี้วัดสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	1.สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรม ท้องถิ่นที่ยากขึ้น	วรรณคดีวรรณคดีและ วรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม
	2.วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่า จากวรรณคดีและวรรณกรรมที่ อ่าน	การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่า จากวรรณคดีและวรรณกรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	3.สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
	4.ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

2. คุณภาพผู้เรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

2.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจาร์ณ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

2.2 เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

2.3 พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพุด พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพุด

2.4 เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพุด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

2.5 สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยออกเป็น 5 สาระ ดังนี้ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดให้เรียนทุกระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ในการเรียนภาษาไทยใน สาระ ที่ 1 การอ่าน จึงมีความสอดคล้องกับงานวิจัยผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมถึงจะช่วยพัฒนาให้นักเรียนรู้จักการคิดเชิงวิเคราะห์ อันเป็นพื้นฐานของการคิดระดับสูงที่สามารถต่อยอดการคิดในระดับสูงต่อไป อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพการทำงานอย่างเป็นระบบ ความมุ่งมั่น ตั้งใจ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ก่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีความสุขในการเรียน

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนแสนสุข

โรงเรียนแสนสุข ได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนแสนสุข ปีการศึกษา 2565 โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มา

ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ประการ กลุ่มสาระภาษาไทยโรงเรียนแสนสุข จึงได้กำหนดคำอธิบายรายวิชา วิชาภาษาไทยพื้นฐาน 6 รหัสวิชา ท 23102 ไว้ดังนี้

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนแสนสุข

รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน 6 รหัสวิชา ท 23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เวลา 60 ชั่วโมง / ภาค

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ภาคเรียนที่ 2

ศึกษาหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ พร้อมทั้งระบุใจความสำคัญ รายละเอียด เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ วิเคราะห์ วิจาร์ณเรื่องที่อ่าน อ่านตามความสนใจ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนย่อความ วิเคราะห์ วิจาร์ณ แสดงความรู้ ความคิดเห็นหรือโต้แย้ง รายงานการศึกษา ค้นคว้า เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็นและทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ พูดสรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์ วิจาร์ณเรื่องที่ฟังและดู พูดรายงานเรื่อง ที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน อธิบายความหมายศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น วิเคราะห์วิถีไทย คุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ ใช้ในชีวิตจริง

ใช้ทักษะกระบวนการอ่านเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาเรื่องต่าง ๆ สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียนในรูปแบบต่าง ๆ อย่าง

สร้างสรรค์ ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งในเรื่องที่ฟังและดู อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ

เป็นผู้มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด ตระหนักในคุณค่า ของ วรรณคดี บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่ เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ตีความประเมิน คุณค่าความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน มีความภาคภูมิใจในภาษาไทย และรักษาไว้เป็นสมบัติ ของชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม. 3/3 , ม. 3/4 , ม. 3/6 , ม. 3/7 , ม. 3/8 , ม. 3/9 , ม. 3/10

ท 2.1 ม. 3/1 , ม. 3/5 , ม. 3/6 , ม. 3/7 , ม. 3/8 , ม. 3/9 , ม. 3/10

ท 3.1 ม. 3/4 , ม. 3/5 , ม. 3/6

ท 4.1 ม. 3/2 , ม. 3/3

ท 5.1 ม. 3/1 , ม. 3/2 , ม. 3/3 , ม. 3/4

รวมตัวชี้วัด 23 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท 23102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ตารางที่ 3 ตารางแสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา
		ท 1.1 ม 3/3	- อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน	13
ภาค อัตรญาณ		ท 1.1 ม 3/4	- ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่ สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	
		ท 1.1 ม.3/5	- การวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้ กลวิธีการเปรียบเทียบ	

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา
		ท 1.1 ม.3/6	- การประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน	
		ท 1.1 ม.3/7	- การวิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง	
		ท 1.1 ม.3/10	- มารยาทในการอ่าน	
		ท 5.1 ม.3/1	- การสรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น	
		ท 5.1 ม.3/2	- การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	
		ท 5.1 ม.3/3	- การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
		ท 2.1 ม.3/5	- การเขียนจดหมายกิจธุระ	17
		ท 2.1 ม.3/6	- การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล	
	เชี่ยวชาญ	ท 2.1 ม.3/9	- การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงการ	
	งานเขียน	ท 2.1 ม.3/10	- มารยาทในการเขียน	
		ท 3.1 ม.3/4	- การพูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์	
		ท 3.1 ม.3/6	- มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	
		ท 4.1 ม.3/3	- การวิเคราะห์ระดับภาษา	
		รวมกลางภาคเรียน		30
		ท 1.1 ม.3/8	- การวิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเรื่องที่อ่าน	
		ท 1.1 ม.3/9	- การตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา	
	บทเรียน	ท 1.1 ม.3/10	- มารยาทในการอ่าน	14
	เอราวัณ	ท 2.1 ม.3/1	- การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	
		ท 5.1 ม.3/1	- การสรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น	
		ท 5.1 ม.3/2	- การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและ	

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา
			วรรณกรรมที่อ่าน	
		ท 5.1 ม.3/3	- การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
		ท 5.1 ม.3/4	- การท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด	
อ่านคิด พินิจสาร	ท 2.1 ม.3/7		- การเขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ	16
	ท 2.1 ม.3/8		- การกรอกแบบสมัครงาน	
	ท 2.1 ม.3/10		- มารยาทในการเขียน	
	ท 3.1 ม.3/5		- การพูดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับ	
	ท 3.1 ม.3/6		- มารยาทในการฟัง การดู และการพูด	
	ท 4.1 ม.3/2		- การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน	
รวมกลางปลายเรียน				60

สรุปได้ว่าหลักสูตรสถานศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนแสนสุข มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาศักยภาพ และสมรรถนะที่สำคัญให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จากหลักสูตรสถานศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนแสนสุข เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยเลือกใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง อ่านคิดพินิจสาร ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก ประกอบด้วย ตัวชี้วัดและสาระสำคัญดังนี้

ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระสำคัญ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง อ่านคิดพินิจสาร

เรื่อง	ตัวชี้วัด	จำนวนชั่วโมง
1. การอ่านนิทาน	ท 1.1 ม 3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	3

เรื่อง	ตัวชี้วัด	จำนวนชั่วโมง
	ท 1.1 ม 3/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน ท 1.1 ม.3/9 การตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ท 5.1 ม.3/3 การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
2. การอ่านข่าว	ท 1.1 ม 3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม 3/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน ท 1.1 ม.3/9 การตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ท 5.1 ม.3/3 การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	3
3. การอ่านบทความ	ท 1.1 ม 3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม 3/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน ท 1.1 ม.3/9 การตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ท 5.1 ม.3/3 การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	3
4. การอ่านโฆษณา	ท 1.1 ม 3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม 3/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน ท 1.1 ม.3/9 การตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา	3

เรื่อง	ตัวชี้วัด	จำนวนชั่วโมง
4. การอ่าน โฆษณา(ต่อ)	ท 5.1 ม.3/3 การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
5. การอ่าน วรรณคดี เรื่อง อิศรญาณภาษิต	ท 1.1 ม 3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม 3/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน ท 1.1 ม.3/9 การตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ท 5.1 ม.3/3 การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	3
	รวม	15

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นความสามารถของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ ถือเป็น เครื่องมือที่มีความสำคัญและจำเป็นในการแสวงหาความรู้ และการพัฒนาตนเอง มีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายท่านด้วยกัน ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2553, หน้า 29) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า หมายถึง กระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้ และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

ยุวดี แพงสนิท (2550, หน้า 15) กล่าวถึงความหมายของการอ่าน ไว้ว่า หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมาย หรือความเข้าใจจากตัวอักษรและสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ใช้แทนความคิด เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของนักเรียนตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่แสดงออกมาในสาร ซึ่งมีความสามารถในการอ่านให้เข้าใจนั้นขึ้นอยู่กับ การนำประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาใช้ด้วย

นอกจากนี้ ทิพย์สุนันท์ นิลปักข์ (2555, หน้า 19) ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการแปลสัญลักษณ์ตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดจนเข้าใจถ่ายทอดออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ และเป็นกระบวนการรับรู้ที่นำไปสู่

การพัฒนาทางด้านความคิด และกระบวนการทางปัญญา ซึ่งจะถ่ายทอดออกมาในลักษณะของสัญลักษณ์ ข้อมูล ข้อเท็จจริง

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมาย หรือการทำความเข้าใจจากตัวอักษร เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ใช้สื่อความคิด เพื่อแปลความหมาย ออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดให้ตรงกับที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความ และถ่ายทอดออกมาให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจ เพื่อให้เข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการเรียนสาระต่าง ๆ ตลอดจนนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านให้เข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยในการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ เพื่อเสริมทักษะในแต่ละด้าน ซึ่งมีนักวิชาการให้ความหมายของความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552, หน้า 89) ได้อธิบายความหมายว่าการอ่านเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมีความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษมักจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า

ทิพย์สุนทร์ นิลปักษ์ (2555, หน้า 23) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้สำหรับทุกคน การอ่านสามารถเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้เมื่อเราอ่านมากความรู้ก็ยิ่งมากขึ้นทำให้เกิดการพัฒนาด้านความคิด สติปัญญาอันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง ดังนั้นทุกคนควรฝึกฝนการอ่านตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

วรรณิ โสมประยูร (2553, หน้า 129-130) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เขียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่าน ทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไปคนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม

3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพ หรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้า และประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้นั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูด ปราศรัย การบรรยาย หรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้กับตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆในอดีต เช่น ศิลาจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

สรุปได้ว่า การอ่านนั้นเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ โดยนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาความสามารถของตนเองทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินและสร้างความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผู้อ่านมีความคิดแปลกใหม่ และมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลอีกด้วย

3. การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ หมายถึง การที่ผู้อ่าน สามารถเข้าใจและจดจำเนื้อความความรู้และความคิดที่ผู้เขียนบันทึกไว้เพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่อง หลังจากอ่านจบแต่ละครั้งแล้วสามารถรับรู้และทำความเข้าใจได้ตรงตามความมุ่งหมายของผู้เขียน ทั้งนี้การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เนื้อหา ความรู้ ข้อมูล ความคิด และทรรศนะของผู้เขียน เป็นต้น ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านจับใจความได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ประสบการณ์ในการอ่าน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ความสามารถทางภาษาและความพร้อมของผู้อ่าน เป็นต้น ในการอ่านจับใจความมี 2 ลักษณะคือ

1. การอ่านจับใจความโดยรวม เป็นการสังเกตส่วนประกอบของหนังสือด้วยการอ่านหัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อยอย่างรวดเร็ว และพยายามจัดเนื้อหาของหัวข้อเหล่านี้ให้เป็นลำดับ เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันของหัวข้อที่อ่าน การอ่านจับใจความโดยรวมมีข้อความปฏิบัติ คือ สังเกตส่วนประกอบของเรื่อง เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ วัตถุประสงค์ของผู้เขียน ต่อมาจึงสังเกตหัวข้อใหญ่ ซึ่งเป็นประเด็นหลักของเรื่อง และหัวข้อย่อยซึ่งเป็นประเด็นรองของเรื่อง เมื่ออ่านจบผู้อ่านควรตอบคำถามให้ได้ว่า ผู้เขียนเขียนเกี่ยวกับอะไร และเน้นเรื่องใดเป็นพิเศษ และในบางครั้ง

เนื้อหาอาจจกวน ผู้อ่านจึงต้องจัดลำดับเนื้อหาโดยอาจเรียงตามลำดับความสำคัญของเรื่องหรือลำดับตามเหตุการณ์ เพื่อช่วยให้สามารถสรุปประเด็นความสำคัญได้ชัดเจนขึ้น

2. การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านต่อจากแนวทางแรก ผู้อ่านต้องอ่านอย่างละเอียด ควรอ่านเก็บเนื้อเรื่องข้อมูลสำคัญ ทรศนะและจุดมุ่งหมายของเรื่อง (กิตติชัย ฟินโน และอมรชัย คห กิจโกศล, 2558)

การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเรื่อง หรือข้อความแล้วสามารถทำ ความเข้าใจถึง เนื้อเรื่องตีความ แปลความ บอกสาระสำคัญของเรื่องและจุดมุ่งหมายของเรื่อง ย่อเรื่องหรือตั้งชื่อเรื่อง รวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องทีอ่านได้อย่างมีเหตุผลตรงตามทีผู้เขียน มุ่งสือให้ผู้อ่านได้รับทราบ (สายชล โชติธนากิจ, 2561)

การอ่านจับใจความ หมายถึงกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากสาร หรือตัวอักษร ออกมาเป็นความคิดการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องทีอ่าน จับประเด็นสำคัญนั้นได้ สามารถนำ ประสพการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจ และสามารถบอกจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องนั้นได้ (รัต นมณี พิบูลย์, 2560)

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ หมายถึงการอ่านทีเน้นความเข้าใจในเรื่องทีอ่าน ว่าเรื่องนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรสำคัญตรงไหน และหมายความว่อย่างไร แปลความให้เข้าใจตรงกัน และ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (โยชิตา วินันท์, 2556)

การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึงความสามารถในการอ่านแล้วเกิดความเข้าใจ จดจำ เนื้อความ และเก็บสาระสำคัญของเรื่อง ทั้งเนื้อหา ความรู้ ข้อมูล ทรศนะของผู้เขียน และจับใจความ ได้อย่างครบถ้วน ผู้อ่านต้องอ่านอย่างละเอียด เพื่อเก็บเนื้อเรื่อง ข้อมูลสำคัญ ทศนะ และจุดมุ่งหมาย ของเรื่อง รวมถึงสาระหลักของเรื่องทีครอบคลุมเนื้อหาในย่อหน้า หรือในเรื่องทั้งหมด เรียกว่า ใจความหลัก และส่วนอื่น ๆ เป็นเพียงข้อความประกอบของสาระหลักเรียกว่า ใจความรอง ซึ่งการ อ่านโดยแยกข้อความทีสำคัญที่สุดออกมา คือ การอ่านจับใจความสำคัญ และเมื่ออ่านอย่างพิจารณา จะพบว่า แต่ละย่อหน้ามีใจความทีมีประโยชน์ต่าง ๆ ของย่อหน้าแตกต่างกัน เช่น ประโยคใจความ สำคัญอยู่ต้นย่อหน้า และประโยคใจความสำคัญอยู่กลางย่อหน้า ประโยคใจความสำคัญอยู่ท้ายย่อ หน้า เป็นต้น (สุรีย์รัตน์ บำรุงสุข และคณะ, 2555)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การทีผู้อ่านเกิดความเข้าใจใน เนื้อความ สามารถจดจำ และเก็บสาระสำคัญของเรื่อง ทั้งเนื้อหา ความรู้ ข้อมูล และทรศนะของ ผู้เขียน เมื่ออ่านจบสามารถรับรู้ และทำความเข้าใจได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน และสามารถนำ ใจความสำคัญทีได้จากเรื่องไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. หลักในการอ่านจับใจความ

ในการอ่านจับใจความจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ในการนำไปปฏิบัติ และใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะเรื่องความสนใจ ในการอ่านจับใจความ ครูต้องมีความพยายามสร้างความสนใจให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มองเห็น ความสำคัญและคุณค่าของการอ่านจับใจความ ในการจัดกิจกรรมการสร้างการเรียนการสอน ครูต้อง คำนึงถึงปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านของนักเรียน ประการสำคัญ จะต้องมีการวัดผลการ อ่านจับใจความอยู่เสมอ เพื่อให้ทราบปัญหา ข้อบกพร่อง ซึ่งครูจะได้นำมา ปรับปรุง แก้ไข และให้ ความช่วยเหลือในเบื้องต้น ดังมีผู้ให้หลักในการอ่านจับใจความสำคัญไว้ ดังนี้ การอ่านจับใจความ สำคัญว่าเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องหรือสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องทราบว่าส่วนใดเป็น ใจความสำคัญ ส่วนใดเป็นส่วนที่ขยายใจความสำคัญ เพื่อให้เรื่อง ชัดเจนขึ้น การอ่านจับใจความจึง เป็นหัวใจของการอ่านสื่อทุกประเภท (สุรียรัถน์ บำรุงสุข และคณะ, 2555)

การอ่านจับใจความมีหลักว่า ผู้อ่านต้องสังเกตองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ คำ และ ความหมาย การเรียงลำดับคำ ประโยค ใจความสำคัญ รายละเอียดหรือส่วนขยาย ตลอดจนแนวคิด หลักหรือแนวคิดสำคัญของย่อหน้า หรือใจความที่อ่าน การอ่านจับใจความสำคัญควรเป็นการอ่านใน ใจ เพราะมุ่งจับสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านให้เร็วที่สุด จึงควรมีการตั้งคำถามและตอบคำถาม เพื่อดูว่า จำได้แค่ไหน เข้าใจเพียงใด ถ้าตั้งคำถามได้ถูกก็จะได้คำตอบที่ต้องการ และถ้าตอบคำถามได้ถูกต้องก็ จะทำให้เกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้องตรงกันกับความคิด ที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน เทคนิคการฝึกอ่าน จับใจความสำคัญวิธีหนึ่ง คือ การตั้งคำถามและคิดหาคำตอบ เมื่ออ่านสื่อหรือข้อความแล้ว ให้ตอบ คำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร เพื่อดูความเข้าใจเมื่อตอบได้ถูกต้องแสดงว่าเข้าใจ เรื่องที่อ่าน แล้วอาจเพิ่มคำถามประเภท ทำไม และถ้า เพื่อดูความสามารถในการวิเคราะห์ นำไปใช้ สังเคราะห์ และประเมินค่า นอกจากฝึกคำตอบคำถามแล้ว อาจฝึกตั้งคำถามจากคำตอบที่ให้ไว้ได้ อีกด้วย เพื่อฝึกการใช้ภาษาในการถาม เพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการ การฝึกตอบคำถามและตั้งคำถามนี้ ควรให้เขียนเป็นประโยคสมบูรณ์ เพื่อฝึกทักษะในการเขียนให้ถูกต้องด้วย เนื้อเรื่องที่นำมาให้อ่าน ควรให้เหมาะสมกับวัย และความสนใจของผู้เรียน และให้ผู้เรียนหาเนื้อความหรือหัวข้อ ที่ตนเอง สนใจมาได้เองด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรม เมื่อฝึกบ่อย ๆ จนเป็นนิสัย แล้วจะทำให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญจากสื่อที่อ่านได้รวดเร็ว และเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ต่อไป (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสำราญ, 2547)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า หลักสำคัญในการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียน จำเป็นต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง โดยครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ความสนใจ และความเข้าใจในการอ่านอย่างแท้จริง ทั้งนี้ การตั้งคำถามและการหาคำตอบจากบท อ่านเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะใจความสำคัญและส่วนขยายได้ชัดเจน รวมถึงส่งเสริม

ทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง จะสามารถจับใจความสำคัญได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

5. แนวทางการสอนอ่านจับใจความ

แนวทางในการสอนอ่านจับใจความครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ถูกต้องตามขั้นตอนและกระบวนการ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จูลีรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ (2547) ได้เสนอแนวทางในการสอนอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. อ่านเรื่องที่จะจับใจความทั้งหมดให้จบอย่างคร่าวคร่าวถ้าเป็นเรื่องที่ยาวมีหลายย่อหน้า ก็ต้องอ่านทั้งเรื่องเพื่อให้เข้าใจว่ามีเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวกับอะไร เป็นการหาความคิดความสำคัญของเรื่องถ้ามีชื่อเรื่องปรากฏอยู่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดสำคัญของเรื่องได้เร็วขึ้น

2. หาใจความของเรื่องที่อ่านโดยผู้อ่านจะต้องอ่านเรื่องทั้งหมดอีกครั้ง อ่านทีละย่อหน้า อย่างพิถีพิถันเพื่อจะได้เข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถจับใจความของแต่ละย่อหน้าได้ โดยปกติย่อหน้าจะประกอบด้วยใจความ 2 ส่วน คือ ใจความสำคัญ เป็นความคิดสำคัญที่สุดที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ และใจความรอง หรือพลความ เป็นเนื้อความอื่น ๆ ที่มาสนับสนุนใจความสำคัญ

3. ประมวลใจความ เมื่อได้ใจความสำคัญ และใจความรองที่เป็นความคิดย่อยให้นำมาประมวลเข้าด้วยกัน

Mark (2010) ได้เสนอแนวทางในการสอนอ่านจับใจความ โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. ก่อนอ่าน ครูเป็นผู้แนะนำส่วนประกอบต่าง ๆ ในบทอ่าน ก่อนที่นักเรียนจะอ่านข้อความพร้อมทั้งบอกนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อของเนื้อเรื่อง และถามนักเรียนว่า รู้อะไรเกี่ยวกับชื่อเรื่องหรือหัวข้อ โดยครูใช้การตั้งคำถาม เช่น นักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับหัวข้อนี้ รูปภาพในบทอ่านบอกอะไรเรื่องใดหรือสิ่งใดช่วยเตือนความจำให้นักเรียน คำและรูปภาพช่วยเตือนนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่องหรือหัวข้อของบทอ่านหรือไม่ อย่างไร และให้นักเรียนบอกเล่า หรือบอกเรื่องราวเกี่ยวกับชื่อเรื่อง หรือหัวข้อสั้น ๆ เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะอ่าน จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทความและทำให้มีความสนใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

2. ระหว่างอ่านนักเรียน จะได้อ่านส่วนประกอบต่าง ๆ ในเนื้อเรื่อง ให้นักเรียนอ่านข้อความรายบุคคลหรือจับคู่ให้นักเรียนให้อ่านออกเสียง และตั้งคำถามกระตุ้นเกี่ยวกับข้อมูลเพิ่มเติมที่นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่อง หรือเนื้อเรื่องในขณะที่กำลังอ่านข้อความ

3. หลังอ่าน ดำเนินการสรุปเนื้อเรื่องจากบทอ่านพูดคุยกับนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อและเนื้อเรื่อง หลังจากนั้นให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนในชั้นเรียน

สุรียรัตัน บำรุงสุข และคณะ (2555) ได้กล่าวถึงแนวทางในการสอนอ่านจับใจความ โดยมีขั้นตอนคือ

1. เริ่มต้นด้วยการอ่านชื่อเรื่องที่จะช่วยให้เห็นถึงจุดสำคัญของเรื่องอ่านย่อหน้าแรกซึ่งเป็นส่วนนำของเรื่อง ที่จะสื่อให้เห็นว่าเรื่องที่อ่านนั้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร จากนั้นอ่านย่อหน้าสุดท้ายของเรื่องเพื่อให้ทราบถึงบทสรุป จะทำให้เข้าใจว่าเรื่องที่อ่านนั้น ผู้เขียนมุ่งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอะไร

2. อ่านเรื่องทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อหาของเรื่องทั้งหมดว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไรและทำไม โดยให้สังเกตลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่ทำให้เรื่องดำเนินไปถึงจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง

3. พิจารณาเนื้อหาในแต่ละย่อหน้า เพื่อหาใจความสำคัญหรือใจความหลัก และหาใจความรองที่เป็นรายละเอียด ซึ่งใจความสำคัญส่วนมากมีลักษณะเป็นประโยค ปรากฏอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของย่อหน้า ส่วนใหญ่ประโยคใจความสำคัญจะอยู่ตอนต้นย่อหน้า เพราะผู้เขียนบอกประเด็นสำคัญไว้ก่อนแล้วจึงบอกรายละเอียด รองลงมาคือประโยคใจความสำคัญอยู่ท้ายย่อหน้า เป็นการสรุป นอกจากนี้อาจจะอยู่ตอนกลางของย่อหน้า หรือมีบางย่อหน้าที่อาจจะไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏ

4. นำใจความสำคัญของเรื่องที่รวบรวมได้ มาเขียนเรียบเรียงใหม่ ให้เนื้อหามีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน จนได้ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านอย่างครบถ้วน

โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล (2558) ได้เสนอแนวทางในการสอนอ่านจับใจความโดยทั่วไป โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. อ่านเรื่องคร่าว ๆ อาจเริ่มพิจารณาชื่อเรื่องประกอบด้วย เพราะชื่อเรื่องมักมีส่วนช่วยบอกขอบเขตหรือประเด็นของเรื่องแล้วจึงอ่านเก็บข้อมูลเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร แต่ละหัวข้อหรือย่อหน้าสัมพันธ์กันอย่างไร

2. อ่านเก็บรายละเอียด พิจารณาจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า อาจใช้เครื่องหมายกำกับ หรือเน้นข้อความด้วยปากกาเน้นข้อความ หรือบันทึกตามความถนัด

3. เมื่อได้ใจความสำคัญแล้วแยกแยะข้อความ หรือส่วนเสริมของใจความสำคัญ เช่น รายละเอียด ตัวอย่างประกอบ ตัวเลข สถิติ หรือความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน

4. เมื่ออ่านจบแล้วสามารถบอกได้ว่า ผู้เขียนมีจุดประสงค์ใดเป็นหลักจุดประสงค์ใดเป็นรอง สารสำคัญของเรื่องคือตอนใด รวมทั้งบอกแหล่งที่มาของเรื่องได้

5. จดบันทึกแล้วนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ต่อไป

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนอ่านจับใจความ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ถูกต้องตามขั้นตอนและกระบวนการ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางในการสอนอ่านจับใจความมีหลากหลายรูปแบบ ผู้สอนนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับผู้เรียน และเนื้อหาสาระ โดยมีแนวทางในการสอนอ่านจับใจความดังนี้

1. ชั้นก่อนอ่าน

1.1 ทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ตรวจสอบและพิจารณาบทอ่านคร่าว ๆ ในส่วนของชื่อเรื่องภาพประกอบคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้จัก และคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย แล้วบันทึกข้อมูลที่นักเรียนรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับหัวข้อหรือชื่อเรื่องของบทอ่าน

2. ชั้นระหว่างอ่าน

2.1 ให้นักเรียนอ่านเรื่องคร่าว ๆ จากบทอ่านในสื่อต่าง ๆ โดยเริ่มตั้งแต่ชื่อเรื่อง ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ใด เมื่อไร อย่างไร ทำไมจึงทำและได้ผลอย่างไร แต่ละหัวข้อหรือย่อหน้าสัมพันธ์กันอย่างไร

2.2 ให้นักเรียน อ่านเก็บรายละเอียดพิจารณาจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าโดยการประมวลใจความสำคัญและแยกแยะ ข้อความ หรือส่วนเสริมของใจความสำคัญ อาจใช้เครื่องหมายกำกับ หรือเน้นข้อความด้วยปากกาเน้นข้อความโดยสามารถสังเกตคำสำคัญที่มักปรากฏให้เห็นหลายครั้ง ในย่อหน้านั้น ๆ

2.3 บอกวัตถุประสงค์หลักของผู้เขียน และสาระสำคัญของเรื่อง

3. ชั้นหลังการอ่าน

จดบันทึกเรียบเรียงใจความสำคัญแล้วนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ต่อไป

เทคนิคเพื่อนคู่คิด

เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ถูกพัฒนาขึ้นโดย Frank Lyman (1981) แห่งมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ ๆ ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะของคู่ ซึ่งสามารถใช้ได้กับกลุ่มผู้เรียนทุกระดับ มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

เคแกน (Kagan, 1994, หน้า 1) กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นเทคนิคที่เริ่มจากการตั้งคำถาม หลังจากนั้นผู้เรียนคิดหาคำตอบด้วยตัวเอง แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือคำตอบกับคู่ของตนเอง จากนั้นนำคำตอบที่ได้ไปอภิปรายกับคู่ของตนเอง

Gunter and Schwab (1999) ได้ให้ความหมายของเทคนิค Think Pair Share ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่ออกแบบขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดของตนเองอย่างมีระบบ โดยเน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมในห้องเรียนอย่างทั่วถึง เทคนิคนี้มีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน ได้แก่ Think, Pair และ Share ซึ่งเชื่อมโยงกันอย่างมีเป้าหมาย

เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think Pair Share) เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียน 2 คน ที่จับคู่กันแล้วช่วยกันแบ่งปันความคิดในประเด็นปัญหา หลังจากที่ยุบรวมกันคิดเป็นคู่แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟัง เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์ วิจารณ์ผลร่วมกันทั้งชั้น มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้สอนตั้งประเด็นปัญหาสั้น ๆ หรือโจทย์คำถามกับผู้เรียนทั้งชั้น
2. ผู้เรียนแต่ละคนหาคำตอบด้วยตนเองโดยลำพังอย่างอิสระ สัก 1-2 นาที
3. ผู้เรียนจับคู่แบบละความสามารถ ให้ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิด ผลัดกันเล่าความคิด

หรือคำตอบของตนให้เพื่อนฟัง จนได้ข้อสรุปที่เห็นพ้องกัน (Frank Lyman, 1981)

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดยเริ่มจากจับคู่กันคิด แล้วนำความคิดของทั้งคู่มาอภิปรายในกลุ่ม เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ควบคุมกับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน โดยใช้เทคนิคเริ่มจากการตั้งปัญหาหรือโจทย์คำถาม แล้วให้สมาชิกแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อน แล้วนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนเป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของตนหรือเพื่อนที่เป็นคู่มาเล่าให้เพื่อนๆ ทั้งห้องเรียนฟัง

สุมาลี ชุบุญ (2560, หน้า 42) ได้สรุปความหมายของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่า เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม โดยการให้นักเรียนจับคู่และตอบคำถาม รวมถึงอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ของตนเอง ในประเด็นหรือสถานการณ์ตามที่กำหนด ฝึกการทำงานและการพูดแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น

สอดคล้องกับ นุจรินทร์ ปรีชากุล (2560) ได้สรุป ความหมาย ของเทคนิคเพื่อนคู่คิดว่าเป็นการจัดการเรียนการสอน ที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาคำตอบ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่างๆด้วยตนเอง แล้วนำคำตอบหรือความคิดเห็นของตนเองแลกเปลี่ยนกับคู่ของตนเองเพื่อให้ได้คำตอบและความคิดเห็นที่ถูกต้องที่สุด แนะนำคำตอบนั้นนำเสนอต่อผู้เรียนทั้งชั้นเรียนจากเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คตินั้นผู้เรียนทุกคนจะมีโอกาสได้แสวงหาคำตอบแสดงความคิดเห็นของตนเองโดยเน้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมของตนเองกับความรู้ใหม่และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

สรุปได้ว่าเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสวงหาคำตอบ และแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง และเป็นการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่มโดยนักเรียนจับคู่และตอบคำถามรวมถึงการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ของตนเอง เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่ถูกต้องที่สุดและนำความคิดเห็นนั้นอภิปรายต่อผู้เรียนในชั้นเรียน การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดในการจัดการเรียนรู้จึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ได้ฝึกคิด วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น และเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ จนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยมีครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียนรู้

1. การจัดการเรียนรู้อยู่โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด

Lyman (1981) อธิบายว่าเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ครูตั้งคำถาม หรือประเด็นให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาไตร่ตรองด้วยตนเอง (Think) ก่อนจับคู่กับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Pair) และจากนั้นจึงแบ่งปันความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นหรือทั้งห้องเรียน (Share) จุดเด่นของเทคนิคนี้คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีเวลาคิดอย่างเป็นอิสระ และลดความวิตกกังวลในการตอบคำถามต่อหน้าชั้นเรียน เพราะได้มีโอกาสพูดคุยและทบทวนความคิดกับเพื่อนก่อน

Byerley (2002) เห็นว่าเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคที่ช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่มักไม่กล้าแสดงออกในห้องเรียน เพราะกระบวนการจับคู่ก่อนการแบ่งปันทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้นในการแสดงความคิด นอกจากนี้ เพื่อนคู่คิดยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้จริง อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การฟังอย่างตั้งใจ การพูดอย่างมีเหตุผล และการเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง

Levin (2008) ได้อธิบายว่า เป็นกลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน โดยเฉพาะเมื่อใช้คำถามปลายเปิดในการกระตุ้นการคิด เพราะผู้เรียนจะได้พิจารณาประเด็นจากหลากหลายมุมมอง Levin ยังเน้นว่าการพูดคุยกับเพื่อนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และสามารถตรวจสอบแนวคิดของตนเองผ่านการเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้อื่น

มนต์ชัย เทียนทอง (2551) ได้ประยุกต์ใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดกับผู้เรียนไทย โดยพบว่าเทคนิคนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ มนต์ชัยได้เสนอว่า ครูควรใช้คำถามกระตุ้นความคิดที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และจัดสรรเวลาในแต่ละขั้นตอนอย่างสมดุล โดยเฉพาะช่วง Think ที่ต้องให้ผู้เรียนมีเวลาพอในการไตร่ตรอง และช่วง Pair ที่ควรส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนอย่างเท่าเทียม ไม่ใช่เพียงฝ่ายหนึ่งเป็นผู้พูดตลอด

จากการศึกษาผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดดังนี้

ตารางที่ 5 สังเคราะห์ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด

Lyman (1981)	Byerley (2002)	Levin (2008)	มนต์ชัย เทียนทอง (2551)	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์
1. คิด (Think) ครูตั้งคำถามหรือกำหนดหัวข้อให้คิดแล้วกระตุ้นให้นักเรียนคิดโดยกำหนดเวลาให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับคำถามหรือหัวข้อนั้นๆ ตามความเหมาะสม	1. การคิด (Think) เป็นขั้นตอนที่ครูจะกระตุ้นด้วยปัญหาเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบ	1. การคิด (Think) ครูกระตุ้นการคิดของนักเรียนโดยป้อนคำถามหรือสังเกตการณ์นักเรียนควรใช้เวลาคิดสักครู่เพื่อที่จะใช้ความคิดเกี่ยวกับคำถาม	1. คิด (Think) ครูท้าทายให้ผู้เรียนได้คิดและไตร่ตรองจากคำถาม	1. Think กระตุ้นการคิด ผู้เรียนได้คิดในปัญหาโดยเตรียมการให้ผู้เรียนจับคู่กันและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในปัญหาต่าง ๆ ที่ครูถามภายในเวลาที่กำหนด
2. จับคู่ (Pair) นักเรียนจับคู่กันแล้วคุยกันเกี่ยวกับคำตอบที่แต่ละคนคิดได้แล้วเปรียบเทียบคำตอบของแต่ละคน เขียนมาแล้ว	2. การจับคู่ (Pair) เป็นขั้นตอนที่จะให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อร่วมกันอภิปรายปัญหา	2. การจับคู่ (Pair) ใช้การจับผู้ตามที่กำหนดไว้ นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันพูดคุยเกี่ยวกับคำตอบที่แต่ละคนหามาได้แล้วเปรียบเทียบ	2. จับคู่ (Pair) จัดผู้เรียนจับกันเป็นคู่ ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันตามประเด็นปัญหา ร่วมกันสรุปและหา	2. Pair ผู้เรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดกันและบันทึกข้อมูลที่ได้

Lyman (1981)	Byerley (2002)	Levin (2008)	มนต์ชัย เทียนทอง (2551)	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์
นำมาวิเคราะห์คำตอบใครดีที่สุด เข้าใจง่ายที่สุด		ความรู้ที่ได้จากคำตอบ ความคิดของแต่ละคน หรือจากบันทึกสั้น ๆ ที่แต่ละคนบันทึก เพื่อนำมาพิจารณาว่าคำตอบของฝ่ายไหนที่คิดว่าเป็นคำตอบที่ดีที่สุด น่าเชื่อถือ มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์มากที่สุด	คำตอบ	
3. แบ่งปัน (Share) ครูให้นักเรียนแต่ละคู่ แบ่งปันความคิดของนักเรียนกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนหรืออาจจะถามนักเรียนแต่ละคู่โดยตรงแล้ว ครูมีการบันทึก	3. การแลกเปลี่ยน (Share) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยน และนำเสนอความรู้ที่ได้ จากการหาคำตอบ	3. การแลกเปลี่ยน (Share) ความรู้ หลังจากนักเรียนร่วมกันคิดกับผู้อื่นของตนเองแล้วครูจะให้นักเรียน แต่ละคู่ มาแลกเปลี่ยนความคิดในคู่ของ	3. แลกเปลี่ยน (Share) เป็นการสลายจากการจับกลุ่มเป็นคู่ ๆ แล้วสรุปผลการค้นหา คำตอบร่วมกันทั้งชั้นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และอภิปรายผล	3. Share ชั้นแลกเปลี่ยนสรุปผลการหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้น โดยผู้เรียนแต่ละคู่ นำเสนอข้อมูลของตนเองแก่เพื่อนคู่อื่น ๆ หน้าชั้นเรียน

Lyman (1981)	Byerley (2002)	Levin (2008)	มนต์ชัย เทียนทอง (2551)	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์
คำตอบของคู่ที่ถูกถาม	ตนเอง กับนักเรียนทั้งห้องเรียน			

สรุปได้ว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think pair share) ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. Think ชั้นกระตุ้นการคิด ผู้เรียนได้คิดในปัญหาโดยเตรียมการให้ผู้เรียนจับคู่กันและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในปัญหาต่าง ๆ ที่ครูถามภายในเวลาที่กำหนด
2. Pair ชั้นจับคู่ ผู้เรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และบันทึกข้อมูลที่ได้
3. Share ชั้นแลกเปลี่ยน สรุปผลการหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้นโดยผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอข้อมูลของตนเองแก่เพื่อนคู่อื่น ๆ หน้าชั้นเรียน

2. ข้อดีและข้อจำกัดของเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ข้อดีของเทคนิคเพื่อนคู่คิด สมบัติ การจนารักษ์พงศ์ (2545) กล่าวว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดสามารถนำมาใช้ในทุกระดับชั้นเรียน และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการโต้ตอบในเนื้อหาวิชา รู้จักการประมวลผลความคิดของตนเองก่อนจะนำไปแบ่งปันความคิดกับผู้อื่น และเป็นฐานในการพัฒนาความคิดขั้นสูงได้ รวมถึงได้ฝึกทักษะการคิดและการสื่อสารของผู้เรียนทำให้กล้าแสดงความคิดเห็น และช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคู่มีความสนิทสนมกันมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้และสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ฝึกทักษะการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนอื่น

สอดคล้องกับ สุบรรณ ตั้งศรีเสรี (2556, หน้า 29) ที่กล่าวว่าเทคนิคเพื่อนคู่คิด ช่วยจัดระบบความคิด ให้นักเรียนสามารถพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน เกิดความมั่นใจฝึกการกล้าแสดงออก และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน รวมถึงมีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นตลอดจนครูผู้สอน ทั้งนี้เป็นการกระตุ้นพลังในการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาความสามารถในการหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ จากการเรียนแบบเทคนิคเพื่อนคู่คิด

Hamdan (2017) กล่าวถึงข้อดีของเทคนิคเพื่อนคู่คิดว่า ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากคนอื่น ฟังพาทซึ่งกันและกันในเชิงบวก มีความกระตือรือร้นสร้างความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียนอย่างมีคุณภาพ เกิดเป็นความเข้าใจในบทเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

Ledlow (2001) กล่าวว่า การเรียนแบบเพื่อนคู่คิดเป็นเทคนิคที่มีข้อดี แต่ก็มีข้อจำกัดในบางประการ เช่น ผู้เรียนจับคู่กันแต่มีปัญหาความสัมพันธ์ส่วนตัว อาจทำให้ขาดความร่วมมือที่ดีระหว่างกัน

ชลธิชา ทับทิวี (2554) ให้ความเห็นถึงข้อจำกัดของเทคนิค เพื่อนคู่คิดว่า การที่สมาชิกที่ไม่มีความรับผิดชอบ ให้เพื่อนคนใดคนหนึ่งคิดแก้ปัญหาเพียงลำพัง ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้หรือสมาชิกบางคนที่ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้เพื่อนในกลุ่มไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 139-140) ให้ความเห็นไว้ว่า ข้อจำกัดของเทคนิคเพื่อนคู่คิด หากผู้เรียนต้องทำงานด้วยกันตลอด ถ้าครูผู้สอนไม่อยู่ในชั้นเรียน ผู้เรียนจะสนใจในงานกลุ่มน้อยลง ซึ่งจากข้อจำกัดข้างต้น ครูผู้สอนต้องคอยสังเกตและติดตาม กำกับดูแลผู้เรียนแต่ละคู่อย่างใกล้ชิด กระตุ้นยั่วยุให้ผู้เรียนแต่ละคน ร่วมแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายให้มากที่สุด

สรุปได้ว่า ข้อดีของเทคนิคเพื่อนคู่คิด คือ ช่วยจัดระบบความคิด ทำให้นักเรียน สามารถพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน เกิดความมั่นใจในตนเองและฝึกทักษะการกล้าแสดงออก ผู้เรียนได้รับรู้และสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ฝึกทักษะในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

ข้อจำกัดของเทคนิคเพื่อนคู่คิดคือ การที่สมาชิกไม่มีความรับผิดชอบ ให้เพื่อนคนใดคนหนึ่งคิดแก้ปัญหาเพียงลำพัง หรือบางครั้งการที่สมาชิก มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวอาจจะให้ความร่วมมือระหว่างคู่ของตนเองลดลง และครูผู้สอนต้องคอยสังเกตติดตามดูแลผู้เรียนแต่ละคู่อย่างใกล้ชิด กระตุ้นให้ผู้เรียนได้อภิปรายและเสนอความคิดของตนเองให้ได้มากที่สุด จึงจะสามารถลดข้อจำกัดของเทคนิคเพื่อนคู่คิดได้

เทคนิคผังกราฟิก

การใช้เทคนิคผังกราฟิก เป็นเทคนิคที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องมาจากการจัดโครงสร้างความคิดล่วงหน้าตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออสซูเบล โดยเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1968 Ausubel (1969) ได้เสนอการจัดโครงสร้างความคิดล่วงหน้า เพื่อใช้ สำหรับอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาจากตำรา หลังจากนั้นก็มีแผนภาพแบบต่าง ๆ เกิดขึ้น มากกว่า 20 ชนิด รวมทั้งโครงสร้างภาพรวม ที่นำมาใช้ทำความเข้าใจบทความที่มีความยาวมาก ๆ โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบไดอะแกรมและรูปภาพต่าง ๆ ต่อมา มีนักการศึกษาได้เปลี่ยนเรียกชื่อจากโครงสร้างภาพรวมมาเป็น ผังกราฟิก ปัจจุบันมีนักการศึกษาเริ่มนำผังกราฟิกมาใช้เป็นเทคนิคการสอนในวิชาต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ส่วนในประเทศไทยใช้คำว่าเทคนิคผังกราฟิก การจัดข้อมูลด้วยแผนภาพ เทคนิคการจัดผังลายเส้นหรือแผนภาพลำดับการ

คิด มโนภาพ แม้จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตามการเรียนรู้อยู่บนพื้นฐานของการศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของผังกราฟิก

ผังกราฟิก เป็นแผนผังหรือแผนภาพที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยง ระหว่างความคิดกับเนื้อหาหลักและเนื้อหาย่อยของเรื่อง ซึ่งมีนักการศึกษา หลายคนได้ให้ ความหมายของผังกราฟิกไว้ดังนี้

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551) ได้กล่าวถึงความหมายของผังกราฟิก คือ แผนผังรูปภาพที่ แสดงความคิดหรือข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ระเบียบในรูปแบบต่าง ๆ กัน เป็น เครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำเอาข้อมูลที่อยู่อย่าง กระจัดกระจายจำนวนมากมาจัดเป็นระบบ ระเบียบสามารถอธิบายให้เกิดความเข้าใจ และจดจำความรู้ เนื้อหาสาระนั้น ๆ ได้ง่ายและยาวนาน

สวางค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ (2551) ได้ให้ความหมายของ ผังกราฟิกไว้ว่า หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในใจของแต่ละคน ภาพเหล่านั้นอาศัยการรับรู้ผ่าน ประสาททั้งห้า คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย รวมทั้งที่เกิดขึ้นภายในใจของเราเองด้วย ผังกราฟิก ที่ปรากฏในใจของคนมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ ปรากฏอยู่จริงภายนอก

วัลลภา วิทยารักษ์ (2552, หน้า 115) ได้กล่าวไว้ว่า ผังกราฟิก คือ รูปจำลอง ที่แสดงความ เชื่อมโยงกันของมโนภาพที่สัมพันธ์กัน มโนภาพเป็นสิ่งที่ปรากฏขึ้นในใจ และสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสิ่งที่ ปรากฏจริงภายนอก แต่ละบุคคลจะมีภาพเกิดขึ้นในใจมากมาย ซึ่งมโนภาพต่าง ๆ นั้น อาศัยการรับรู้ ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หากใครมีมโนภาพน้อย การคิดก็จะด้อยตามไปด้วย เพราะการคิดนั้นต้อง อาศัยมโนภาพที่สัมพันธ์

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2552, หน้า 174) กล่าวว่า ผังกราฟิกหรือ แผนภาพโครง เรื่อง คือ แผนผังหรือแผนภาพที่แสดงความสัมพันธ์ของมโนทัศน์เรื่องใด เรื่องหนึ่งอย่างมีระบบและ เป็นลำดับขั้น โดยอาศัยคำหรือข้อความเป็นตัวเชื่อมให้ ความสัมพันธ์ของมโนทัศน์ต่าง ๆ อย่างมี ความหมาย ซึ่งอาจจะมีทิศทางเดียว สองทิศทาง หรือมากกว่าก็ได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 255) ให้ความหมายว่า ผังกราฟิก คือ รูปจำลอง ที่ แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของมโนภาพที่สัมพันธ์กัน โดยปกติจะใช้รูป วงกลมแทนมโนภาพ และ เส้นลูกศรแทนลักษณะและทิศทางของความสัมพันธ์นั้นมีความสำคัญ กำกับไว้ว่าวงกลมแทนมโนภาพของอะไร เส้นลูกศรแทนความสัมพันธ์ในลักษณะ และทิศทางใด

ทิตนา แชมมณี (2562, หน้า 388) กล่าวว่า ผังกราฟิก เป็นแผนผังทางความคิด ซึ่ง ประกอบไปด้วยความคิดหรือข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เชื่อมโยงกันอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งทำให้ เห็น โครงสร้างของความรู้หรือเนื้อหาสาระต่าง ๆ จำนวนมาก เพื่อช่วยให้เกิด ความเข้าใจ ในเนื้อหาสาระ นั้นได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้นและจดจำได้นาน

จากความหมายของผังกราฟิกที่นักการศึกษาหลายท่านอธิบายไว้ สรุปได้ว่า ผังกราฟิก หมายถึง เครื่องมือหรือวิธีการนำเสนอข้อมูลหรือข้อความรู้ให้ ออกมาในลักษณะของรูปภาพ แผนภาพแบบต่าง ๆ ที่มีความเป็นรูปธรรมใช้ในการเชื่อมโยง ความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมให้ลึกซึ้งมากขึ้น ช่วยให้การถ่ายทอดความคิดหรือความเข้าใจ ในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปได้ง่าย รวดเร็ว และสามารถจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้นานยิ่งขึ้น

2. ทฤษฎี/แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ผังกราฟิก

2.1. ทฤษฎี/แนวคิดแผนผังทางปัญญา (Mind Mapping)

บุชาน (Buzan & Buzan, 1997 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552 , หน้า 263) ได้อธิบายไว้ในสมองของมนุษย์มีเซลล์ประสาทในสมองกว่าสิบล้านเซลล์ และแต่ละเซลล์มีความเชื่อมโยงกันด้วยส่วนที่เรียกว่า Dendrite ที่ยื่นออกไปรอบทิศทางเพื่อรับข้อมูลจากเซลล์ประสาทเซลล์อื่น ๆ และ Axon ที่ใช้ในการส่งข้อมูลไปยังเซลล์ประสาทอื่น ๆ ทั้ง Dendrite และ Axon มีการโยงใยกันอยู่ในสมองอย่างไม่มีที่สิ้นสุดการทำงาน ในสมองเช่นนี้ เรียกว่า การคิดรอบทิศทาง (Radiant Thinking) ซึ่งเป็นโครงสร้างและ กระบวนการที่อยู่ภายในสมอง โดยแผนผังทางปัญญา(Mind Mapping) นี้เป็นเสมือน กระจกที่สะท้อนเงาการคิดรอบทิศทางของเราออกมาให้ได้รับรู้ ทำให้เข้าใจระบบความคิดของตนเองและทำให้เกิดอิสระในการคิด ลักษณะของแผนผังทางปัญญาเป็นการเขียนได้ รอบทิศทางไม่สิ้นสุด

2.2. ทฤษฎี/แนวคิดการนำเสนอโครงสร้างความคิดล่วงหน้า (Advance Organizer)

ออสซูเบล (Ausubel, 1969 อ้างถึงใน น้ำผึ้ง มินิล, 2545, หน้า 12) สรุปไว้ว่าโครงสร้างทางปัญญาของมนุษย์จะจัดลำดับความรู้ในสาขาใดในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งจะเป็นองค์สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และความจำข้อมูลใหม่ ๆ ในสาขาเดียวกัน ทำหน้าที่บ่งชี้ถึงความเที่ยงตรงและความชัดเจนเกี่ยวกับความหมายของสิ่งที่จะเรียนซึ่ง ผ่านเข้ามาในขอบข่ายของความคิด กระบวนเช่นนี้ถือว่าเป็นกระบวนการสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติถ้าโครงสร้างทางปัญญาได้จัดลำดับไว้เหมาะสมชัดเจน การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จะเกิดขึ้นได้ดีและแม่นยำ ในทางตรงข้ามถ้าโครงสร้างทางปัญญาจัดลำดับสับสน ไม่ชัดเจนแล้ว จะรับรู้และเรียนรู้สิ่งใหม่ได้น้อยหรือไม่รับรู้เลย ดังนั้นจึงต้องมีวิธีการที่จะทำให้ขอบข่ายของความคิดมีความสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมี ความหมายและง่ายต่อการเข้าใจ จดจำ ซึ่งวิธีการข้างต้นที่ออสซูเบลได้เสนอให้ใช้นั้น คือ การนำเสนอความคิดล่วงหน้า ออสซูเบลมีแนวคิดเกี่ยวกับหลักการของการใช้เทคนิคของการนำเสนอ โครงสร้างความคิดล่วงหน้า

สรุปได้ว่า ถ้าครูผู้สอนใช้เทคนิคการนำเสนอโครงสร้างความคิดล่วงหน้าในการสอน นักเรียนจะเข้าใจบทเรียนและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายการนำเสนอโครงสร้างความคิดล่วงหน้าโดยทั่วไปมีหลักการคือ การจัดเรียบเรียงข้อมูลข่าวสาร ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ ออกเป็นหมวดหมู่ให้นักเรียนได้ทราบหัวข้อและจุดประสงค์ ที่จะต้องเรียนรู้ใหม่ และถ้ามีความคิด

รวบยอดที่สำคัญ ก็ควรจะอธิบายให้นักเรียนทราบ ก่อนที่จะสอนในหน่วยการเรียนรู้ใหม่เพื่อแสดงภาพรวมกว้าง ๆ ของเนื้อหาที่จะเรียน เป็นการเตรียมตัวให้นักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียน เข้ากับความรู้อื่นที่มีในโครงสร้างทางปัญญา การนำเสนอความคิดล่วงหน้า จะช่วยเป็น สะพานเชื่อมโยงทางปัญญา (Cognitive Bridge) หรือเป็นสมอ (Anchor) สำหรับยึดมโนทัศน์ใหม่ ที่ได้เรียนรู้เข้ากับความรู้ที่อยู่เดิม ซึ่งจะนำไปสู่ การเชื่อมโยงกับมโนทัศน์อื่น ๆ ที่จะ เรียนรู้ใหม่ต่อไป ทฤษฎีของออสเชเบลถูกพัฒนาจนกลายเป็นสื่อทางการเรียนการสอนที่ เรียกว่าโครงสร้างภาพรวม (Presenting First or Structure Overview) ต่อมาได้รับความนิยม เรียก เป็น ผังกราฟิก (Graphic Organizer) หรือ GO ซึ่งได้รับความนิยมในการใช้เป็นเครื่องมือ จัด กิจกรรมการเรียนรู้

โจเซฟ โนวัค ได้พัฒนารูปแบบจนกลายเป็น ผังความคิดรวบยอด (Concept Mapping) ซึ่งทำให้การเรียนการสอนด้วยผังกราฟิกได้รับความนิยมอย่างมาก ซึ่งในแวดวงการศึกษาในปัจจุบัน ผังกราฟิกจึงถือเป็นเครื่องมือช่วย แสดงความคิดออกมาเป็นรูปธรรมในลักษณะภาพ โดยสื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันของเนื้อหาหรือข้อมูลที่ได้รับ (Novak, 1990) ซึ่งผังกราฟิกมีหลายรูปแบบ ผู้ใช้สามารถเลือกใช้หรือ สร้างขึ้นเองได้ตามความสะดวกและเหมาะสมกับการใช้งาน ซึ่งในปัจจุบันผู้มีชื่อเสียงจากการสร้างผังกราฟิกช่วยในการคิดในเรื่องต่าง ๆ เช่น โทนี บูซาน, โจเซฟ โนวัค เป็นต้น ทฤษฎีดังกล่าวสอดคล้องกับ บอมเลย์และคณะ (Bromley, Devitis & Modlo, 1995 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2562, หน้า 388) ที่กล่าวถึงการใช้ ผังกราฟิกว่ามีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ 4 ประการคือ

1. การแยกแยะข้อมูลเพื่อให้เห็นองค์ประกอบหลักที่เชื่อมโยงกัน อยู่อย่างชัดเจนสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มโนทัศน์ได้ง่ายขึ้น
2. หากสมองมีการจัดโครงสร้างความรู้ไว้อย่างมีระบบระเบียบ จะช่วยเรียกความรู้เดิมที่มีอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาออกมาใช้เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ได้ง่ายขึ้น
3. ผังกราฟิกที่แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบหลักของเรื่อง มีลักษณะเป็นภาพซึ่งง่ายต่อการที่สมองจะจดจำมากกว่าข้อความที่ติดต่อกันยืดยาว
4. การใช้ผังกราฟิก ซึ่งมีลักษณะเป็นทั้งภาพและข้อความ สามารถช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ อย่างตื่นตัว เนื่องจากนักเรียนจะต้องมีทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน คิด จึงจะสามารถจัดทำ ผังกราฟิก ออกมาได้ เป็นการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมาย

จากทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ผังกราฟิกของนักการศึกษา หลายท่านกล่าวไว้ จึงสรุปได้ว่าการใช้ผังกราฟิกเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ที่มี พื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ 3 ประการ คือ

1) ทฤษฎีแผนผังทางปัญญา (Mind Mapping) เป็นการทำงานของสมองที่เกิดจากการโยงใยกันอย่างเป็นระบบหรือเรียกว่า การคิดแบบรอบทิศทาง สามารถสะท้อนความคิดออกมาเป็นแผนภาพทางปัญญาเพื่อการ ถ่ายทอดความคิดของแต่ละบุคคล

2) ทฤษฎีการนำเสนอโครงสร้างความคิดล่วงหน้า (Advance Organizer) เป็นการเตรียมตัวให้แก่ักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยง ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งใหม่กับความรู้เดิมซึ่งการนำเสนอความคิดล่วงหน้าเปรียบเสมือน สะพานเชื่อมโยงโครงสร้างทางปัญญาให้เกิดการเรียนรู้จากสิ่งเดิมไปสู่สิ่งใหม่

3) ทฤษฎี การเรียนรู้ที่มีความหมาย(Meaningful Learning Theory) หากสมองมีการจัด โครงสร้างความรู้ไว้อย่างเป็นระบบจะช่วยให้เรียกความรู้เดิมที่มีอยู่ในโครงสร้างทางปัญญา ออกมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ๆ ได้ง่าย

จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นนั้นจึงนำมาสู่การพัฒนาเป็นโครงสร้างภาพรวมหรือผังกราฟิกที่มีลักษณะการนำเสนอข้อมูลเป็นทั้งภาพ ข้อความ ง่ายต่อการจดจำและความรู้คงทน อีกทั้งสามารถช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทักษะด้าน ต่าง ๆ คือ การฟัง ดู พูด อ่าน เขียนและการคิดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้เป็น อย่างดียิ่ง ตลอดจนจะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

3. ประเภทของผังกราฟิก

ได้มีนักการศึกษาหลายท่าน แบ่งประเภทของผังกราฟิก ดังนี้ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551, หน้า 252–271) ได้กล่าวถึงประเภทของผังกราฟิก ไว้ว่า ผังกราฟิกมีหลายชนิด หลายรูปแบบ สามารถแยกได้ตามจุดประสงค์ ในการนำเสนอ ข้อมูลได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. แสดงความคิดรวบยอดของข้อมูลหรือสาระสำคัญของข้อมูล เช่น ผังความคิดโดยใช้ภาพ (Mind Map) ผังมโนทัศน์ (Concept Map) เป็นต้น
 2. แสดงเปรียบเทียบข้อมูล เช่น เวนน์ไดอะแกรม (Venn Diagram) ผังที-ชาร์ท (T-Chat) แผนภูมิแท่ง แผนภูมิตาราง เป็นต้น
 3. แผนภูมิความคิดหรือผังกราฟิกที่แสดงข้อมูลเป็นเหตุเป็นผลกัน เช่น ผังก้างปลา (Fishbone Map) ผังใยแมงมุม (Spider Web) เป็นต้น
 4. แสดงการเรียงลำดับข้อมูล หรือขั้นตอนต่าง ๆ เช่น ผังลำดับขั้นตอน (A Sequential Map) ผังวัฏจักร (Circle Map) ผังขั้นบันได (Ranking Ladder) เป็นต้น
 5. แสดงการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลหรือหมวดหมู่ของความคิด เช่น แผนภูมิวง (Pie Chart) ผังมองต่างมุม (Thinking at Right Angles) แผนภูมิเป้าหมาย (Target) เป็นต้น
- ผังกราฟิกที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียนมีดังนี้

3.1. แผนภูมิความคิดที่แสดงความคิดรวบยอดของข้อมูล

3.1.1 ผังความคิด (Mind Map) เป็นผังแสดงโครงสร้างสาระความคิดต่าง ๆ ในภาพรวมซึ่งเป็นภาพกว้าง มักใช้สัญลักษณ์และรูปภาพเพื่อจำแนกหรือจัด เรียงลำดับความสำคัญของสาระหรือข้อมูล จะลากเส้นในลักษณะต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเส้นตรง เส้นโค้ง ทั้งที่มีลูกศรกำกับหรือไม่ก็ได้ เพื่อแสดงความเชื่อมโยงของข้อมูลและความคิดต่าง ๆ โดยจะมีคำเชื่อมหรือไม่ก็ได้ การใช้ Mind Map มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความคิดจินตนาการ แล้วสร้างเป็นภาพความคิด การแสดงตัวแทนความหมายของความคิดนั้น อาจแสดงด้วย ข้อความที่เป็นวลี คำ ประโยคหรือภาพสัญลักษณ์ก็ได้

3.1.2 ผังมโนทัศน์ (Concept Map) นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายใน วงการศึกษา ผังมโนทัศน์จะแสดงความคิดของเรื่องราวต่าง ๆ โดยการจัดหมวดหมู่ ตามลำดับความสำคัญของข้อมูล โดยแยกเป็นมโนทัศน์หลัก มโนทัศน์รอง มโนทัศน์ย่อย รวมไปถึงตัวอย่างซึ่งทำให้สามารถมองเห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ละมโนทัศน์จะมีรูปทรง เรขาคณิตล้อมรอบโดยมีมโนทัศน์หลักอยู่ตรงกลางหรือบนสุด มโนทัศน์รองอยู่ถัดไป และวงนอกสุดจะเป็นมโนทัศน์ย่อย แต่ละมโนทัศน์จะมีเส้นต่าง ๆ ทั้งเส้นตรง เส้นโค้ง มีลูกศรกำกับหรืออาจไม่มีลูกศรกำกับก็ได้เพื่อแสดงความสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยง ข้อมูล โดยจะมีคำเชื่อมกำกับหรือไม่ก็ได้ โดยปกติจะไม่นิยมใช้ลูกศรแสดงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์เพราะอาจทำให้สับสนได้ เนื่องจากผังมโนทัศน์ได้แสดงลำดับก่อนหลัง ไว้แล้ว การสร้างผังมโนทัศน์ควรเขียนซ้ำอย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อปรับปรุงแผนผังให้ประณีต ชัดเจน กะทัดรัด มีการปรับปรุงฝึกฝนตนเองโดยการทำหลายครั้ง ๆ เพื่อหาข้อบกพร่องใน การสร้างผังมโนทัศน์

3.2. ผังกราฟิกที่ต้องการแสดงการเปรียบเทียบข้อมูล ผังกราฟิกที่ต้องการแสดงการเปรียบเทียบข้อมูล เป็นผังที่ต้องการ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลหรือความคิด มีดังนี้

3.2.1 เวนน์ไดอะแกรม (Venn Diagram) เป็นผังที่แสดง การเปรียบเทียบ ระหว่างข้อมูลอย่างน้อย 2 สิ่ง เพื่อเปรียบเทียบว่าข้อมูลมีความเหมือนและมีความแตกต่าง กันอย่างไร เพื่อหาจุดต่างหรือจุดร่วมของสิ่งต่าง ๆ ลักษณะของผังจะเป็นวงกลม 2 วง มีส่วนหนึ่งของวงกลมที่ทับซ้อนกันส่วนที่ทับซ้อนกันของวงกลมนี้ให้เป็นตัวแทนของความคิด หรือข้อมูลที่เหมือนกัน หรือเป็นจุดร่วมระหว่างข้อมูลทั้งสอง และส่วนที่เหลือของวงกลม ซึ่งไม่ได้ทับซ้อนกันนั้น คือ ส่วนที่เป็นลักษณะเฉพาะของสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกัน

3.2.2 ผังที-ชาร์ท (T-Chart) เป็นผังที่แยกข้อมูลหรือความคิดออกเป็น 2 ส่วน โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงความแตกต่างของความคิดหรือข้อมูลที่ศึกษา ทั้ง 2 ด้าน แสดงมุมมองของความคิดทั้ง 2 ด้าน และแสดงเหตุผลของความคิดหรือความจริงที่เป็นอยู่

3.2.3 แผนภูมิความคิดหรือผังกราฟิกที่แสดงข้อมูลเป็นเหตุเป็นผลกัน

1) ผังก้างปลา (Fishbone Map) เป็นผังที่แสดงข้อมูลที่เป็นผลหรือปัญหาที่เกิดขึ้นและจะแสดงให้เห็นถึงความคิดและการวิเคราะห์ แยกย่อย เพื่อหาสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดผลต่อปัญหานั้นๆ ใช้สำหรับการวิเคราะห์หาสาเหตุย่อยของปัญหาต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา

2) ผังใยแมงมุม (Spider Web) มีลักษณะเหมือนผังโน้ตส์ที่แตกต่างกันที่ผังโน้ตส์จะแสดงความคิดรวบยอดของข้อมูลตามลำดับของความคิด ส่วนผังใยแมงมุมจะแสดงถึงสิ่งที่เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดผลตามมาของสิ่งอื่น ๆ แสดงความเชื่อมโยงของข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกัน

3.4. ผังกราฟิกที่แสดงการเรียงลำดับข้อมูล เหตุการณ์หรือขั้นตอนต่าง ๆ

3.4.1 ผังลำดับขั้นตอน (A Sequential Map) เป็นผังที่แสดงลำดับขั้นตอนของสิ่งต่างๆ หรือกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้น ที่แสดงให้เห็นจุดเริ่มต้นจนถึงจุดสิ้นสุด ซึ่งสำหรับจุดสิ้นสุดอาจมีต่อเนื่องเรื่อยไปอาจไม่มีสิ้นสุดก็ได้ เป็นการฝึกให้เด็กคิดไกล ๆ คิดเป็นขั้นตอน

3.4.2 ผังวัฏจักร (Cycle Map) เป็นผังลำดับขั้นตอนแบบหนึ่งแต่ขั้นตอนต่างๆ จะมีความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลตามลำดับขั้นตอนของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ต่อเนื่องกันเป็นวงกลมแสดงให้เห็นจุดเริ่มต้นและจุดจบวนเวียนอยู่เช่นนั้นเรื่อย ๆ ไป

3.4.3 ผังบันได (Ladder) เป็นผังที่ใช้แสดงข้อมูลเพื่อเรียงลำดับของสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งขนาด รูปร่าง จำนวน ระยะทาง ที่บอกลักษณะ ความมาก-น้อย ใหญ่-เล็ก สูง-ต่า หนัก-เบา สั้น-ยาว ยาก-ง่าย ไกล-ใกล้

3.4.4 ผังแบบต่อเนื่อง (Spectrum) เป็นผังที่แสดงความคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ทั้งบุคคล สถานที่ เหตุการณ์และสถานการณ์หลาย ๆ ด้านที่มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ทั้งทางด้านบวกและด้านลบ ส่วนดีและส่วนที่ไม่ดี เพื่อแสดงมุมมองรอบด้านไม่ให้มองอะไรเพียงด้านเดียว

3.5. ผังกราฟิกที่แสดงการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลหรือหมวดหมู่ของความคิด

3.5.1 แผนภูมิวง (Pie Chart) เป็นผังที่แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลโดยการจัดหมวดหมู่หรือจำแนกข้อมูลออกเป็นกลุ่ม ๆ หรือเซตย่อย

3.5.2 ผังมองต่างมุม (Thinking at Right Angles) บางครั้งเรียกว่า TaRA เป็นการนำเอาตัวอักษรตัวแรกของคำว่า Thinking at Right Angles มาเขียนเป็นคำใหม่ ผังนี้มีลักษณะเป็นเส้น 2 เส้น ที่ชนกันเป็นรูปมุมฉาก ตรงปลายเส้นทั้ง 2 มีลูกศรเพื่อแสดงความคิดที่แตกต่างกันออกไป ปลายลูกศรด้านหนึ่งจะหมายถึงข้อมูลที่เป็นจริง ซึ่งเป็นข้อมูลจากเนื้อหาสาระที่เป็นที่ยอมรับหรือรับรู้กันทั่วไป แต่ปลายลูกศรอีกเส้นหนึ่งจะหมายถึงข้อมูลที่นักเรียนจะต้องคิดให้แตกต่างออกไปไม่ให้

เหมือนเดิม คิดในอีกมุมมองหนึ่งหรืออาจแยกเป็นข้อเท็จจริงกับความรู้สึกที่แตกต่างไปจากข้อเท็จจริง ที่มีฝั่งมองต่างมุมนี้จะฝึกให้ผู้เรียนคิดได้หลายแง่มุมที่แตกต่างไปจากเดิม ๆ

3.5.3 แผนภูมิเป้าหมาย (Target) เป็นผังที่จำแนกความคิดหรือจำแนกข้อมูล

ออกเป็นส่วนๆ โดยจำแนกเป็นเป้าหมายหลัก เป้าหมายรอง หรือกำหนดสิ่งที่เป็นคุณค่าแท้และเทียม ของสิ่งต่าง ๆ สิ่งที่เป็นประโยชน์หลักกับประโยชน์รองหรือสิ่งที่ดีที่สุดกับสิ่งที่รองลงมาเป็นแผนภูมิที่ จะทำให้นักเรียนสามารถกำหนดประเด็นสำคัญและจัดลำดับความสำคัญความจำเป็นของเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ ตรงศูนย์ของวงกลมคือเป้าหมายหลักวงกลมรอบที่สองคือ เป้าหมายรองลง ไป และวงกลมนอกสุดเป็นเป้าหมายที่สำคัญน้อยกว่าหรือเป็นเพียงเป้าหมายเสริม

ทิตินา แซมมณี (2556, หน้า 389-400) ได้เสนอเทคนิคผังกราฟิกแบบต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ผังความคิด (A Mind Map) เป็นผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่าง ๆ ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้ เส้น คำ ระยะห่างจากจุดศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย รูปทรง เรขาคณิตและภาพ แสดงความหมายและการเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้น ๆ
2. ผังมโนทัศน์ (A Concept Map) เป็นผังที่แสดงมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดใหญ่ ไว้ตรงกลาง และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ใหญ่และมโนทัศน์ย่อย ๆ เป็นลำดับขั้น ด้วยเส้น เชื่อมโยง
3. ผังแมงมุม (A Spider Map) เป็นผังแสดงมโนทัศน์อีกแบบหนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายใย แมงมุม
4. ผังลำดับขั้นตอน (A Sequential Map) เป็นผังที่แสดงลำดับ ขั้นตอนของสิ่งต่าง ๆ หรือกระบวนการต่าง ๆ
5. ผังก้างปลา (A Fishbone Map) เป็นผังที่แสดงสาเหตุของปัญหาซึ่งมีความซับซ้อน ผังก้างปลาจะช่วยให้เป็นสาเหตุหลักและสาเหตุย่อยที่ชัดเจน
6. ผังวัฏจักร (A Circle or Cyclical Map) เป็นผังที่แสดงลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน เป็นวงกลมหรือเป็นวัฏจักรที่ไม่แสดงจุดสิ้นสุด หรือจุดเริ่มต้นที่แน่นอน
7. ผังวงกลมซ้อนหรือเวินไดอะแกรม (Venn Diagram) เป็นผังวงกลม 2 วงหรือ มากกว่าที่มีส่วนหนึ่งซ้อนกันอยู่เป็นผังที่เหมาะสมสำหรับการนำเสนอสิ่ง 2 สิ่งหรือมากกว่า ซึ่งมีทั้งความ เหมือนและความต่างกัน
8. ผังวีไดอะแกรม (Vee diagram) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาธรรมชาติความรู้ และผลผลิตของความรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์ แผนผังรูปตัววีเป็นแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทฤษฎีกับวิธีการ ความคิดกับการสังเกต และวิธีการเชื่อมโยงความเข้าใจระหว่างกิจกรรมการทดลอง กับเนื้อหาในตำราเรียน

9. ผังพล็อตไดอะแกรม (Plot Diagram) เป็นผังที่ช่วยในการอ่านเรื่องราวที่มีเหตุการณ์ต่อเนื่องกันยืดยาว เหมาะสำหรับการสอนอ่าน ผู้เรียนสามารถใช้ผังนี้ช่วยในการหาพล็อตเรื่อง ซึ่งก็คือเหตุการณ์สำคัญที่นำไปสู่จุดยอดของเรื่องและเมื่อเรื่องดำเนินไปสู่จุดยอดคือจุดสำคัญที่สุดของเรื่องแล้ว เหตุการณ์ก็จะคลี่คลายไปสู่บทสรุปของเรื่อง

ในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้งและมีระบบ คือ ผังกราฟิก ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบและสามารถเลือกใช้ตามลักษณะเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียน จากแนวคิดของนักการศึกษา เช่น ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551) และ ทิศนา ขัมมณี (2556) ได้จำแนกผังกราฟิกออกเป็นหลายประเภท ทั้งผังแสดงแนวคิดรวบยอด ผังเปรียบเทียบข้อมูล ผังเหตุและผล ผังลำดับขั้นตอน และผังจัดหมวดหมู่ข้อมูล โดยในบรรดาผังกราฟิกเหล่านี้ ผังมโนทัศน์ หรือ Concept Map เป็นผังที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในแวดวงการศึกษาและเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำไปใช้กับการอ่าน

ผังมโนทัศน์มีลักษณะเด่นคือ การจัดระเบียบข้อมูลและแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดในลักษณะเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากมโนทัศน์หลัก ซึ่งมักจะอยู่ตรงกลางหรือบนสุดของแผนผัง และค่อย ๆ แดกย่อยไปยังมโนทัศน์รองและมโนทัศน์ย่อย ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเห็นโครงสร้างของความคิดได้อย่างชัดเจน การใช้เส้นเชื่อมโยงและการจัดลำดับก่อนหลังของมโนทัศน์ต่าง ๆ ทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ของข้อมูลในเชิงตรรกะและระบบ ซึ่งเหมาะกับการอ่านที่ต้องทำความเข้าใจแนวคิดหลัก รายละเอียดตรง และความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเหล่านั้น

นอกจากนี้ ผังมโนทัศน์ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบ ตามแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน เช่น โจนส์ และคณะ (1989) คล้าก (1991) และ จอยส์ และคณะ (1992) ที่เห็นว่า ผังกราฟิกเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดระเบียบความคิด และการเรียนรู้เชิงความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่ผู้เรียนต้องมีทักษะในการจับใจความสำคัญ การจำแนกแนวคิดหลักแนวคิดรอง รวมทั้งการเชื่อมโยงข้อมูลจากหลายส่วนของบทอ่าน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าผังมโนทัศน์ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เมื่อผู้เรียนสร้างผังด้วยตนเอง จะต้องคิดวิเคราะห์ถึงลำดับความสำคัญของข้อมูลและความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและมีความหมาย ทั้งยังสามารถใช้ในการสรุปความและทบทวนเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะภาพรวมของเรื่องราวที่แสดงออกมาในรูปของผัง จะช่วยให้มองเห็นภาพรวมของเนื้อหาในขณะเดียวกันกับที่เข้าใจรายละเอียดในระดับย่อย ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบข้อมูล เข้าใจเนื้อหาอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

4. การจัดการกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิก

การสอนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกการสอนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก เป็นการช่วยให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมและสร้างความหมายและความเข้าใจในเนื้อสาระที่เรียนรู้ และจัดระเบียบข้อมูลที่เรียนรู้ด้วยผังกราฟิกซึ่งจะช่วยให้ง่ายแก่การจดจำ ดังนั้น จึงมีนักศึกษาหลายท่านเสนอรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกไว้ ดังนี้

4.1. รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิกของโจนส์ และคณะ(Jones et al., 1989, pp. 20-25) ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอนด้วยกันดังนี้

4.1.1 ผู้สอนเสนอตัวอย่างการจัดข้อมูลด้วยผังกราฟิกที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์

4.1.2 ผู้สอนแสดงวิธีการสร้างผังกราฟิก

4.1.3 ผู้สอนชี้แจงเหตุผลของการใช้ผังกราฟิกนั้นและอธิบายวิธีการใช้

4.1.4 ผู้เรียนฝึกการสร้างและใช้ผังกราฟิกในการทำความเข้าใจเนื้อหา

4.1.5 ผู้เรียนเข้ากลุ่มและนำเสนอผังกราฟิกของตนแลกเปลี่ยนกัน

4.2. รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิกของคลาร์ก (Clark, 1991, pp. 526-534) ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอนที่สำคัญ ๆ ดังนี้

4.2.1 ขั้นก่อนสอน

1. ผู้สอนพิจารณาลักษณะของเนื้อหาที่จะสอนสาระนั้นและวัตถุประสงค์ของการสอนเนื้อหาสาระนั้น

2. ผู้สอนพิจารณาและคิดหาผังกราฟิกหรือวิธีหรือระบบในการจัดระเบียบเนื้อหาสาระนั้น ๆ

3. ผู้สอนเลือกผังกราฟิก หรือวิธีการจัดระเบียบเนื้อหาที่เหมาะสมที่สุด

4. ผู้สอนคาดคะเนปัญหาที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนในการใช้ผังกราฟิกนั้น

4.2.2 ขั้นสอน

1. ผู้สอนเสนอผังกราฟิกที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาสาระแก่ผู้เรียน

2. ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาสาระและนำเสนอเนื้อหาสาระใส่ลงในผังกราฟิกตามความเข้าใจของตน

3. ผู้สอนซักถาม แกไขความเข้าใจผิดของผู้เรียนหรือขยายความเพิ่มเติม

4. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเพิ่มเติมโดยนำเสนอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาแล้วให้ผู้เรียนใช้ผังกราฟิกเป็นกรอบในการคิดแก้ปัญหา

5. ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน

4.3. รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิกของจอยส์ และคณะ (Joyce et al., 1992, pp. 159-161) จอยส์ และคณะนำรูปแบบการเรียนการสอนของคลาร์กมาปรับใช้โดยเพิ่มเติมขั้นตอนเป็น 8 ขั้น ดังนี้

- 4.3.1 ผู้สอนชี้แจงจุดมุ่งหมายของบทเรียน
- 4.3.2 ผู้สอนนำเสนอผังกราฟิกที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหา
- 4.3.3 ผู้สอนกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมเพื่อเตรียมสร้างความสัมพันธ์กับความ
ความรู้ใหม่
- 4.3.4 ผู้สอนเสนอเนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
- 4.3.5 ผู้สอนเชื่อมโยงเนื้อหาสาระที่เรียนกับผังกราฟิกและให้ผู้เรียนนำเนื้อหาสาระใส่
ลงในผังกราฟิกตามความเข้าใจของตน
- 4.3.6 ครูผู้สอนให้ความรู้เชิงกระบวนการโดยชี้แจงเหตุผลในการใช้ผังกราฟิกและวิธีใช้
ผังกราฟิก
- 4.3.7 ผู้สอนและนักเรียนอภิปรายผลการใช้ผังกราฟิกกับเนื้อหา
- 4.3.8 ผู้สอนซักถาม ปรับความเข้าใจและขยายความจนผู้เรียนเกิดความเข้าใจกระจ่าง
ชัด

4.4. รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิกของสุปรียา ตันสกุล (สุปรียา ตันสกุล. 2540 อ้างถึงใน ทิศนา แขมมณี, 2556, หน้า 236) ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 7 ขั้นตอน ดังนี้

- 4.4.1 การทบทวนความรู้เดิม
- 4.4.2 การชี้แจงวัตถุประสงค์ลักษณะของบทเรียน ความรู้ที่คาดหวังให้เกิดแก่ผู้เรียน
- 4.4.3 การกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความรู้เดิมเพื่อเตรียมสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งที่
เรียนและการจัดการเนื้อหาสาระด้วยแผนภาพ
- 4.4.4 การนำเสนอตัวอย่างการจัดการจัดเนื้อหาสาระด้วยแผนภาพที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหา
ความรู้ที่คาดหวัง
- 4.4.5 ผู้เรียนรายบุคคลทำความเข้าใจเนื้อหาและฝึกใช้แผนภาพ
- 4.4.6 การนำเสนอปัญหาให้ผู้เรียนใช้แผนภาพเป็นกรอบในการแก้ปัญหา
- 4.4.7 การทำความเข้าใจให้กระจ่างชัด

การสอนด้วยเทคนิคผังกราฟิกช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบข้อมูล เชื่อมโยงความรู้ และเข้าใจเนื้อหาอย่างเป็นโครงสร้าง ในบรรดา รูปแบบการเรียนการสอนด้วยผังกราฟิกที่มีหลากหลายแนวคิด แนวทางของ คลาร์ก (Clarke, 1991) เป็นแนวทางที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการจัดการ เรียนรู้ในบริบทของผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถ พัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ

ลักษณะเด่นของแนวทางคล้ำก คือ การแบ่งกระบวนการสอนออกเป็นสองขั้นตอนชัดเจน ได้แก่ ขั้นก่อนสอน และ ขั้นสอน ซึ่งเน้นการวางแผนอย่างเป็นระบบก่อนการเรียนการสอนจริง โดยในขั้นก่อนสอน ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์ของบทเรียนอย่างรอบด้าน คัดเลือกผังกราฟิกที่เหมาะสม และพิจารณาความเป็นไปได้ของปัญหาที่ผู้เรียนอาจพบเจอ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเตรียมการสอนที่มีความละเอียดรอบคอบ มุ่งเน้นให้การใช้ผังกราฟิกไม่ใช่เพียงเครื่องมือในการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาด้วย

ในขั้นสอนแนวทางของคล้ำกให้น้ำหนักกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยเริ่มจากการเสนอผังกราฟิกที่เหมาะสมกับเนื้อหา ให้ผู้เรียนใช้ในการจัดระเบียบข้อมูลและสร้างความเข้าใจตามความคิดของตนเอง จากนั้นผู้สอนจะมีบทบาทในการซักถาม แก้ไข และขยายความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ ไม่ใช่เพียงการถ่ายทอดความรู้โดยตรง นอกจากนี้ ผู้สอนยังจะกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ผังกราฟิกเป็นกรอบในการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนใช้ความคิดวิเคราะห์และประยุกต์ความรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง อีกหนึ่งจุดเด่นของแนวทางคล้ำกคือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเห็นข้อผิดพลาดของตนเอง และสามารถปรับปรุงแก้ไขพัฒนาความคิดต่อไปได้ โดยไม่หยุดอยู่แค่การสร้างผังเท่านั้น แต่เป็นการใช้ผังกราฟิกอย่างมีจุดหมาย และสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเนื้อหา

ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวทางการสอนเทคนิคผังกราฟิกของคล้ำกเพราะเป็นแนวทางที่เน้นทั้งการเตรียมการสอนอย่างรอบคอบ การส่งเสริมกระบวนการคิดของผู้เรียน การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ที่มีความหมาย ทั้งยังสามารถปรับใช้ได้กับหลากหลายบริบทและเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

5. ประโยชน์ของการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก

มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงประโยชน์ ของการใช้เทคนิคผังกราฟิก ไว้ดังนี้ (ทิศนา แคมมณี, 2556, หน้า 236) กล่าวถึงประโยชน์ของผังกราฟิกไว้ดังนี้

1. นักเรียนสามารถเข้าใจในเนื้อหาสาระการเรียนรู้ได้ดี
2. นักเรียนจะจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้ดี
3. ได้เรียนรู้การใช้ผังกราฟิกในการเรียนต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนสามารถ นำไปใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาสาระอื่น ๆ ได้อีกมาก

เคแกน (Kagan. 1998, p. 1) กล่าวถึง ประโยชน์ของการใช้เทคนิคผังกราฟิกไว้ดังนี้

1. การใช้ผังกราฟิกทำให้มองเห็นกระบวนการของนักเรียนได้
2. การใช้ผังกราฟิกทำให้นักเรียนสามารถขยายทักษะการคิดเพิ่มขึ้น

3. การให้นักเรียนทำผังกราฟิกซึ่งมีลักษณะที่เป็นทั้งรูปภาพและข้อความ เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างตื่นตัวและช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

4. นักเรียนสามารถใช้ผังกราฟิกเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการสอน รวมทั้งใช้นำเสนอข้อความรู้ให้กับนักเรียนได้

จากประโยชน์ของการใช้เทคนิคผังกราฟิกที่นักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ สามารถสรุปได้ว่าการใช้เทคนิคผังกราฟิกมีประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนประมวลความรู้ที่อยู่อย่างกระจัดกระจาย ไม่เป็นระเบียบ อยู่ในรูปแบบที่เป็นระบบและง่ายในการจดจำได้นาน
2. ช่วยพัฒนาสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวา
3. ช่วยให้เกิดการพัฒนาปัญญาอย่างหลากหลาย
4. เป็นเครื่องมือช่วยในการคิดขั้นสูงยิ่ง ๆ ขึ้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก

จากการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยสนใจว่า การสอนอ่าน เทคนิคเพื่อนคู่คิด และผังกราฟิก มาประยุกต์เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. การสอนอ่าน

1.1 ชั้นก่อนอ่าน

ทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่านตรวจสอบและพิจารณาบทอ่านคร่าว ๆ ในส่วนของชื่อเรื่องภาพประกอบคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้จัก และคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย แล้วบันทึกข้อมูลที่นักเรียนรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับหัวข้อหรือชื่อเรื่องของบทอ่าน

1.2 ชั้นระหว่างอ่าน

1.2.1 ให้นักเรียนอ่านเรื่องคร่าว ๆ จากบทอ่านในสื่อต่าง ๆ โดยเริ่มตั้งแต่ชื่อเรื่องว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ใด เมื่อไร อย่างไร ทำไมจึงทำและได้ผลอย่างไร แต่ละหัวข้อหรือย่อหน้าสัมพันธ์กันอย่างไร

1.2.2 ให้นักเรียน อ่านเก็บรายละเอียดพิจารณาจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า โดยการประมวลใจความสำคัญและแยกแยะ ข้อความ หรือส่วนเสริมของใจความสำคัญ อาจใช้เครื่องหมายกำกับ หรือเน้นข้อความด้วยปากกาเน้นข้อความโดยสามารถสังเกตคำสำคัญที่มักปรากฏให้เห็นหลายครั้ง ในย่อหน้านั้น ๆ

1.2.3 บอกวัตถุประสงค์หลักของผู้เขียน และสาระสำคัญของเรื่อง

1.3 ขั้นหลังการอ่าน จดบันทึกเรียบเรียงใจความสำคัญแล้วนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ต่อไป

2. เทคนิคเพื่อนคู่คิด

1. Think ขั้นกระตุ้นการคิด ผู้เรียนได้คิดในปัญหาโดยเตรียมการให้ผู้เรียนจับคู่กันและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดในปัญหาต่าง ๆ ที่ครูถามภายในเวลาที่กำหนด
2. Pair ขั้นจับคู่ ผู้เรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และบันทึกข้อมูลที่ได้
3. Share ขั้นแลกเปลี่ยน สรุปผลการหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้นโดยผู้เรียนแต่ละคนนำเสนอข้อมูลของตนเองแก่เพื่อนคู่อื่น ๆ หน้าชั้นเรียน

3. ผังกราฟิก

ใช้การจัดการเรียนการสอน เทคนิคผังกราฟิก ของ (Clark. 1991, pp. 526-534 อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2556, หน้า 234-235)

1. ขั้นก่อนสอน

- 1.1. ผู้สอนพิจารณาลักษณะของเนื้อหาที่จะสอนสาระนั้นและวัตถุประสงค์ของการสอนเนื้อหาสาระนั้น
- 1.2. ผู้สอนพิจารณาและคิดหาผังกราฟิกหรือวิธีหรือระบบในการจัดระเบียบเนื้อหาสาระนั้น ๆ
- 1.3. ผู้สอนเลือกผังกราฟิก หรือวิธีการจัดระเบียบเนื้อหาที่เหมาะสมที่สุด
- 1.4. ผู้สอนคาดคะเนปัญหาที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนในการใช้ผังกราฟิกนั้น

2 ขั้นสอน

- 2.1. ผู้สอนเสนอผังกราฟิกที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาสาระแก่ผู้เรียน
- 2.2. ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาสาระและนำเนื้อหาสาระใส่ลงในผังกราฟิกตามความเข้าใจของตน
- 2.3. ผู้สอนซักถาม แก้ไขความเข้าใจผิดของผู้เรียนหรือขยายความเพิ่มเติม
- 2.4. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดเพิ่มเติมโดยนำเสนอปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาแล้วให้ผู้เรียนใช้ผังกราฟิกเป็นกรอบในการคิดแก้ปัญหา

2.5. ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน

ผู้วิจัยได้สรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกดังนี้

ขั้นก่อนอ่าน

1. ครูผู้สอนพิจารณาลักษณะของเนื้อหาที่จะสอนสาระนั้นและวัตถุประสงค์ ของการสอน เลือกผังกราฟิก หรือวิธีการจัดระเบียบเนื้อหาที่เหมาะสมที่สุด

2. ครูผู้สอนทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ตรวจสอบและพิจารณาบทอ่านคร่าว ๆ

ขั้นระหว่างอ่าน (Think)

3. ครูผู้สอนตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดตามประเภทของบทอ่าน โดยอาจจะเริ่มถามจากคำถามทั่วไป เช่น ใคร ทำอะไร ที่ ไหน เมื่อไหร่ เป็นต้น

4. ครูผู้สอนให้ มีเวลาในการคิดหาคำตอบ ประมาณ 2-3 นาที

ขั้นหลังอ่าน (Pair)

5. ครูผู้สอนนำเสนอผังกราฟิกที่เหมาะสมกับบทอ่าน

6. ครูผู้สอนให้นักเรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ได้จากการคิดของตนเอง

7. นักเรียนอภิปรายสรุป ความรู้กับคู่ของตนเอง

8. นักเรียนช่วยกันบันทึกความคิดของคู่ของตนเองลงในผังกราฟิก

ขั้นแลกเปลี่ยน

9. นักเรียนนำเสนอผังกราฟิก ของคู่ของตนเองหน้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนคู่อื่น ๆ

10. ครูผู้สอนสรุปประเด็นจากบทอ่านและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน

ความสามารถในการอ่านจับใจความ

ความรู้ความเข้าใจโดยทั่วไปจากการอ่าน ทำให้เกิดความสามารถในการจับใจความ ซึ่งเป็นการอ่านในระดับเบื้องต้น แล้วสรุปสาระสำคัญถ่ายทอดต่อได้ นักวิชาการการศึกษาได้จำแนกความสามารถในการอ่านจับใจความออกเป็นระดับดังนี้

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และจิรวัดณ์ อินทรพร (2556) ให้ความเห็นว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นการอ่านในระดับเบื้องต้น แล้วสรุปสาระสำคัญ และถ่ายทอดต่อได้ จากการฝึกฝนการอ่านสารประเภทต่าง ๆ เกิดเป็นความเข้าใจในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ องค์ความรู้ ความเข้าใจ และอารมณ์ ล้วนเป็นกลยุทธ์การอ่านที่จำเป็นต้อง ฝึกฝน จนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่าน

Yussof (2012) จำแนกระดับของความสามารถในการอ่านจับใจความ ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ขั้นอ่านตามตัวอักษร (Literal) ผู้อ่านบอกได้ว่า ผู้เขียนกล่าวถึงอะไร มีเนื้อหาว่าอย่างไร

2. **ขั้นตีความ (Interpretive)** ผู้อ่านเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความ เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม

3. **ขั้นประยุกต์ (Applied)** สรุปข้อมูลจากการอ่านเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมแล้วสังเคราะห์เกิดเป็นความคิดใหม่จากเรื่องที่อ่าน

นอกจากนี้ มณีรัตน์ สุโกโชติรัตน์ (2548) จำแนกระดับความสามารถในการอ่านจับใจความเป็น 4 ระดับได้แก่

1) การอ่านตามตัวอักษร (Literal Reading) เป็นการอ่านขั้นพื้นฐานที่เรียกว่า การอ่านตามบรรทัด (Reading in the lines) โดยผู้อ่านใช้เพียงระดับ

2) การอ่านตีความ (Interpretive Reading) เป็นการอ่านที่เรียกว่า อ่านระหว่างบรรทัด (reading between the lines) หมายถึง การที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดในการอ่านเนื้อหาสาระแล้วหาความหมายโดยนัยที่ซ่อนอยู่ในข้อความที่ปรากฏอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรง รวมถึงการเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความในบทอ่านเข้าใจลำดับเหตุการณ์ต่างๆ เห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างเหตุและผล และสามารถตีความและลงความคิดเห็นหรือสรุปอ้างอิงได้

3) การอ่านอย่างใช้วิจารณ์ญาณ (Critical Reading) เป็นการอ่านที่เรียกว่า การอ่านเหนือบรรทัด (reading beyond the line) หมายถึง การที่ผู้อ่านอ่านด้วยการพิจารณา ตัดสินประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และจำแนกข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น

4) การนำไปใช้ (The Application Level) เป็นการอ่านระหว่างบรรทัดและระดับเหนือบรรทัด หมายถึง การที่ผู้อ่านใช้ความสามารถในการนำสิ่งที่เรียนรู้จากการอ่านไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของตนและนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆที่คล้ายกันได้

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ จดจำเนื้อความ และเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ในด้านเนื้อหา ความรู้ ข้อมูล ทรรศนะของผู้เขียนและจับใจความรวมถึงสาระหลักของเรื่อง แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. การอ่านตามตัวอักษร หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนเขียนออกมาโดยตรง จำและแปลความจากสิ่งที่อ่านได้ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์สำนวน และความคิดของผู้เขียนตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. การอ่านตีความ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดในการอ่านเนื้อหาและ ค้นหาความหมายโดยนัยที่ซ่อนอยู่ในข้อความ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรง เข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความในบทอ่าน สามารถลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างเหตุและผล สามารถตีความและลงความเห็นสรุปหรืออ้างอิงได้

3. การอ่านอย่างใช้วิจารณ์ญาณ หมายถึง การที่ผู้อ่านอย่างพิจารณา สามารถตัดสินประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และจำแนกข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นได้

4. การนำไปใช้ หมายถึง การที่ผู้อ่านใช้ความสามารถในการนำสิ่งที่เรียนรู้จากการอ่าน ไปเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของตน นำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นที่คล้ายกันได้

1. การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

ฮิวส์ (Hughes, 1989, pp. 116-117 อ้างถึงใน พิสมัย กองธรรม, 2552, หน้า 60) ได้แนะนำสิ่งที่ควรวัดในการประเมินความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. ข้อมูลสำคัญในข้อความ
2. รายละเอียดสนับสนุนข้อมูลสำคัญ
3. ความสัมพันธ์ของข้อความ โดยพิจารณาจากคำสรรพนามที่ใช้ในบทอ่าน
4. ความหมายของคำศัพท์โดยใช้การเดาจากบริบท
5. การตีความบทอ่านตั้งแต่เริ่มต้นเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการสรุปเรื่อง

แวมยุรา เหมือนนิล (2541, หน้า 16) ได้ให้ข้อสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนที่แสดงให้เห็นว่าอ่านจับใจความได้หรือไม่ ไว้ดังต่อไปนี้

1. การจดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านได้ และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านสิ่งเฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง สถานที่ ชื่อ เหตุการณ์ วันที่รายละเอียด
3. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
4. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือจินตนาการได้
5. การรวบรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่มีอยู่แล้วได้
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้
8. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้
9. การกล่าวสรุปได้

กงกาญจน์ สิริสุนทร์ (2550, หน้า 12-16) ได้กล่าวถึงการแสดงทัศนะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความว่า ผู้อ่านสามารถรับรู้จุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ว่า ผู้เขียนต้องการแสดงความคิดหรือแนวคิดใด แม้ในบางครั้งผู้เขียนอาจไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน ผู้อ่านก็จำเป็นต้องใช้ทักษะในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ และตีความเนื้อหาด้วยตนเอง โดยมีแนวทางในการประเมินผลออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นจำ (การจำได้) เป็นขั้นตอนเบื้องต้นของการอ่านที่สมองต้องจดจำเรื่องราว ความหมายของคำ คำศัพท์ยาก ชื่อตัวละคร และเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ วิธีการประเมินในขั้นนี้มักใช้การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ เช่น การบอกความหมายของคำ หรือสะกดคำที่ปรากฏในบทอ่าน

2. **ขั้นเข้าใจ** (การเข้าใจเนื้อหา) คือขั้นที่ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดเนื้อเรื่องด้วยถ้อยคำของตนเอง เข้าใจความคิด ประโยค และข้อความที่ให้แก่คิดหรือคติสอนใจ สามารถสรุปเรื่องเป็นข้อคิดได้ การประเมินในขั้นนี้จึงควรใช้คำถามที่เน้นให้ผู้เรียนเล่าเรื่อง สรุปเรื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์

3. **ขั้นนำไปใช้** (การประยุกต์ใช้ความรู้) คือการนำถ้อยคำ ประโยค หรือเหตุการณ์ในบทอ่านไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ หรือในวิชาอื่น ๆ คำถามที่ใช้ในขั้นนี้มักเป็นคำถามสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนพิจารณาและใช้ความรู้จากเรื่องที่อ่าน

4. **ขั้นวิเคราะห์** (การแยกแยะองค์ประกอบ) คือขั้นที่ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยของแนวคิดจากบทอ่าน เช่น การแยกความหมายของคำที่มีหลายความหมาย การพิจารณาความสัมพันธ์หรือความแตกต่างระหว่างแนวคิดต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

5. **ขั้นสังเคราะห์** (การรวมและสร้างแนวคิดใหม่) ผู้อ่านสามารถสรุปแนวคิดหลักของเรื่องเปรียบเทียบกับเรื่องที่เคยอ่านมาก่อน เช่น สุภาษิตหรือคำพังเพยที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และสามารถแสดงความเหมือนหรือความแตกต่างของแนวคิดได้

6. **ขั้นประเมินค่า** (การตัดสินคุณค่า) เป็นขั้นสูงสุดของกระบวนการคิดในการอ่าน โดยผู้อ่านสามารถตัดสินว่าเนื้อหาส่วนใดเป็นความจริงหรือไม่จริง พิจารณาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง เช่น ความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ หรือความเป็นเหตุเป็นผล รวมทั้งสามารถสังเกตการใช้ถ้อยคำหรือการบรรยายที่ก่อให้เกิดภาพพจน์หรือความประทับใจจากการอ่านได้

การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความใช้แนวทางแบบองค์รวม โดยครอบคลุมทั้ง การเข้าใจเนื้อหา และ การคิดวิเคราะห์ระดับสูง ผ่านการสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ แนวทางการวัดควรออกแบบให้หลากหลายตามระดับความคิด ได้แก่ การจำ เข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมิน เพื่อให้สามารถวัดผลการอ่านจับใจความได้อย่างครบถ้วนและลึกซึ้ง โดยวัดให้สอดคล้องกับระดับความสามารถในการอ่านจับใจความครอบคลุมทั้ง 4 ระดับ เพื่อสะท้อนความเข้าใจของผู้อ่านอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การรับรู้ข้อมูลตามตัวอักษร การตีความ การใช้วิจารณญาณ ไปจนถึงการประยุกต์ใช้สาระที่ได้รับ ซึ่งแต่ละระดับสะท้อนพัฒนาการทางความคิดของผู้อ่านที่สามารถพัฒนาได้ผ่านการฝึกฝนและประเมินอย่างต่อเนื่อง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

สายสุณี สุกุลแก้ว (2534, หน้า 30) กล่าวว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญแบ่งเป็น 2 ชนิดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายคือ

1. **แบบทดสอบมาตรฐาน** (Standardized tests) ข้อสอบนี้นำไปให้นักเรียนทำเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ (Norms) แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อความเป็นตอนหรือเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกคำตอบเรียงจากเรื่องง่ายไปหายาก จำกัดเวลา

นักเรียนจะได้รับคะแนนตามความสามารถของความสามารถในการอ่านแบบทดสอบ คะแนนจะออกในรูปแบบคะแนนดิบ (Raw score) เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile) หรือระดับ (Grade Equivalent)

2. แบบทดสอบชนิดอิงเกณฑ์ (Criterion Reference Test) ข้อสอบนี้มีข้อสอบเป็นตอน ๆ หรือเป็นเรื่องสั้น ๆ ทั่วไปให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกคำตอบ แต่ไม่มีเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ หรือกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ คะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน เกณฑ์ที่ถือว่านักเรียนมีความสำเร็จจากการเรียนอ่านนั้นอยู่ระหว่างร้อยละ 80 และ 90 แบบทดสอบชนิดอิงเกณฑ์ สามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนว่าเข้าใจเนื้อหาและสามารถจับใจความสำคัญได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนหรือไม่ อีกทั้งยังเหมาะสำหรับใช้วัดผลในระดับห้องเรียนหรือระดับรายบุคคลเพื่อนำไปปรับปรุงการสอนและพัฒนาทักษะการอ่านให้ตรงจุดต่อไป

สรุปได้ว่าการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และประเมินผลการอ่าน นักเรียนอ่านแล้วจะต้องแสดงความเข้าใจ เรื่องที่อ่าน โดยอาจจะใช้การพูดหรือการเขียน ซึ่งการเลือกใช้เครื่องมือขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำข้อมูลไปใช้ ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบชนิดอิงเกณฑ์ มีลักษณะเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก โดยมีบทอ่านให้นักเรียนพิจารณา เพื่อวัดระดับความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) การอ่านตามตัวอักษร 2) การอ่านตีความ 3) การอ่านอย่างใช้วิจารณ์ญาณ 4) การนำไปใช้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การจัดการศึกษาของโรงเรียนจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นหลัก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นการวัดความสำเร็จทางการศึกษาของผู้เรียนว่าผลที่ได้รับมีการประเมินออกมาในลักษณะใด ประสบความสำเร็จหรือไม่ ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี นักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

กูด (Good, 1973, p. 7) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์หมายถึงการทำให้สำเร็จ (Accomplishment) หรือประสิทธิภาพทั้งด้านการกระทำในทักษะที่กำหนดให้ หรือในด้านความรู้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงการเข้าถึงความรู้ (Knowledge Attained) การพัฒนาทักษะในการเรียน ซึ่งอาจจะพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้คะแนนที่ได้จากครุมอบหมายงาน

เมอร์เรน (Merhrens, 1976, p. 73) ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ทักษะและสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชา ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ปัญญา ชูช่วย (2551, หน้า 12) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสำเร็จที่ได้จากการเรียน ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายามในการเรียน โดยต้องอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียนแสดงออกในรูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2551, หน้า 18) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) เป็นการมองการวัดความสามารถทางการเรียน หลังจากได้เรียนเนื้อหา (Content) ของวิชาใดวิชาหนึ่งแล้วผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้มากเพียงใด

ปิยาภรณ์ ศรีจันทร์ (2557, หน้า 47) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลจากการวัดว่าสติปัญญาความรู้ความสามารถเฉพาะบุคคลในทางด้านการเรียนโดยแสดงผลออกมาในลักษณะของคะแนนเกรดเฉลี่ยว่ามีผลจากการวัดหรือการทดสอบว่าสำเร็จมากน้อยเพียงใด

ปิยรัตน์ พงศ์พิรุฬห์ชาติ (2556, หน้า 30) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นคุณลักษณะเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบุคคล ที่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ และประสบการณ์ อันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือการสอน สามารถได้ด้วยแบบทดสอบ หรือ จากการสังเกตพฤติกรรม และความสำเร็จในด้านอื่น ๆ ประกอบ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ และประสบการณ์อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบ หรือจากการสังเกตพฤติกรรม และความสำเร็จในด้านอื่น ๆ ประกอบ โดยแบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยมีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย วัดพฤติกรรมด้านความรู้-ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการประเมินค่า

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 9-10) ได้นิยามความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นกระบวนการที่เป็นระบบในการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางภาษาไทย แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบปลายภาค ทั้งที่เป็นข้อเขียนและภาคปฏิบัติ

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543, หน้า 20) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) ว่าเป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดเนื้อหาวิชา ที่เรียนผ่านมาแล้วว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถเพียงใด ดังเช่นการสอบวัดผลการเรียนการสอนในชั้นเรียนปัจจุบัน บรรพต

สุวรรณ ประเสริฐ (2544, หน้า 124) กล่าวว่า แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความก้าวหน้าของผู้เรียน ในส่วนที่เป็นมโนคติทั้งหลายในเนื้อหาแบบทดสอบ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์จะเป็นแบบทดสอบที่แสดงให้เห็นความสามารถของผู้เรียน แบบทดสอบชนิดนี้จะรวม

ข้อสอบที่เป็นแบบวินิจฉัยบางข้อและมีข้อสอบที่มีระดับเหนือกว่าขั้นวิเคราะห์ นอกจากนั้นข้อสอบในแบบทดสอบชนิดนี้จะรวมถึงการแก้/หาค่าของปัญหา ที่ต้องใช้ความคิดขั้นวิพากษ์วิจารณ์ความรู้ขึ้น การนำไปใช้ในเรื่องการให้เหตุผลแบบอุปมานและแบบอนุมาน

พิชิต ฤทธิจรูญ (2548, หน้า 96) ได้สรุปความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ทักษะและความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความสามารถที่ได้จากการเรียน โดยเนื้อหาของแบบทดสอบจะสอดคล้องกับสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว และอาจวัดระดับการคิดตั้งแต่พื้นฐานไปจนถึงระดับสูง เช่น การวิเคราะห์ การประยุกต์ใช้ และการให้เหตุผล

2. แนวคิดในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แนวคิดในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีดังนี้

บลูม (Bloom, 1998, p. 18 อ้างถึงใน ปิยรัตน์ พงศ์พิรุฬห์ชาติ, 2556, หน้า 41) ได้ทำการวิเคราะห์จุดประสงค์การสอนในวิชาต่าง ๆ แล้วจำแนกความสามารถของมนุษย์แบ่งเป็น 3 ลักษณะ (Taxonomy of Education) คือขอบเขตด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ใช้ขอบเขตด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่เกี่ยวกับสมรรถภาพทางสติปัญญาทางการเรียนและการแก้ปัญหา Bloom และคณะ ได้จำแนกพฤติกรรมในขอบเขตด้านนี้ออกเป็น 6 ระดับโดยเรียงลำดับความซับซ้อนจากน้อยไปหามากซึ่งเป็นที่ยอมรับและเผยแพร่ทั่วไป ดังนี้

1. ความรู้-ความจำ (Knowledge Memorization) หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงเรื่องราวเฉพาะหรือทั่วไปออกมาให้ถูกต้องแม่นยำ สามารถบอกวิธีการหรือกระบวนการ หรือบ่งชี้ถึงแบบแผนโครงสร้างของเรื่องราวเฉพาะ หรือทั้งระบบได้อย่างถูกต้อง ความรู้ขั้นนี้ขึ้นอยู่กับบุคคลได้รับรู้และจดจำเอาไว้ได้อย่างไร ก็จะระลึกถึงเรื่องราวนั้นออกมาตามลำดับนั้น จำแนกออกเป็น 3 ระดับคือ

1.1 ความรู้เฉพาะเจาะจง (Specific Knowledge) เป็นความสามารถในการระลึกถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม และสัญลักษณ์ ซึ่งถือเป็นสมรรถภาพขั้นต่ำสุดที่จะเป็นพื้นฐานให้เกิดสมรรถภาพขั้นสูง ที่จะรับรู้สิ่งที่ซับซ้อน และเป็นนามธรรมได้ต่อไป

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และนิยาม (Terminology) เป็นความสามารถในการบอกความหมายของกลุ่มคำ และสัญลักษณ์ต่างๆ

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงเฉพาะ (Specific Fact) เป็นความสามารถในการบ่งบอกเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ บุคคล สถานที่ วันที่ ปี ขนาด จำนวน เป็นต้น

1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเฉพาะอย่าง (Way and Means of Dealing with Specific Knowledge) เป็นความสามารถ ที่จะบ่งบอกถึงวิธีการจัดระเบียบ วิธีการศึกษา วิธีการตัดสินใจ และ วิพากษ์วิจารณ์ตลอดจนวิธีการสืบสอบความรู้ จัดลำดับเวลา มาตรฐานของการตัดสินใจความรู้ประเภท นี้จะอยู่ในระดับกลางระหว่างความรู้เฉพาะกับความรู้ทั่วไป ซึ่งจำแนกได้เป็นระดับย่อย คือ

1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับแบบแผน (Convention) เป็นความสามารถที่จะบ่งบอกถึง รูปแบบการปฏิบัติ และแบบฉบับที่เหมาะสมในการทำ เช่น แบบฉบับการพูด การเขียน การรายงาน

1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับลำดับขั้นและแนวโน้ม (Trend and Sequence) เป็น ความสามารถที่จะบ่งบอกถึงขั้นตอนก่อนหลัง ทิศทางการเคลื่อนไหวโน้มเอียง

1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกประเภทและการจัดกลุ่ม (Classification and Category) เป็นความสามารถในการบ่งบอกวิธีการจำแนก จัดหมวดหมู่ จัดแบ่งสิ่งของเหตุการณ์ตาม จุดมุ่งหมาย เหตุผลหรือปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง

1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ (Criteria) เป็นความสามารถที่จะบ่งบอกถึงข้อเท็จจริง หลักการ กระบวนการ และวิธีการสืบเสาะหาความรู้ วิธีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหา และ เหตุการณ์ต่าง ๆ

1.2.5 ความรู้เกี่ยวกับวิธีทำ (Process) เป็นความสามารถที่จะบ่งบอกถึงเทคนิค กระบวนการ และวิธีการสืบเสาะหาความรู้ในวิธีการซึ่งไม่จำเป็นว่าจากต้องสามารถทำวิธีการต่าง ๆ เหล่านั้นได้

1.3 ความรู้ทั่วไปและนำมาทำในแต่ละสาขาวิชา (Universal and Abstraction in a Field) เป็นความสามารถที่จะบ่งบอกถึงการจัดระเบียบแบบแผนหรือแผนการต่างๆของปรากฏการณ์ และแนวคิดที่เป็นจุดเด่นของโครงสร้างหลักใหญ่ ทฤษฎีข้อสรุปอ้างอิงซึ่งจะไปใช้ทั่วไปในการ แก้ปัญหาและศึกษาปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในสาขาวิชานั้น ถือว่าเป็นความรู้ระดับสูงสุดอันมีลักษณะ เป็นนามธรรมซับซ้อนมากจำแนกเป็น 2 ระดับคือ

13.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหลักการและข้อสรุป (Principle and Generalization) เป็นความรู้ที่เป็นนำมาทำ ซึ่งสรุปจากการสังเกตปรากฏการณ์โดยอาศัยการอธิบายบรรยายพยากรณ์ หรือตัดสินใจกระทำหรือทิศทางการกระทำได้อย่างเหมาะสมและตรงประเด็นที่สุด เช่น ความรู้ หลักการที่สำคัญซึ่งสรุปจาก ประสบการณ์ การระลึกของการสรุปที่สำคัญเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

13.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้าง (Theory and Structure) เป็นความรู้ รวบรวมเกี่ยวกับหลักการและข้อสรุปอ้างอิง โดยแสดงแนวคิดเห็นเกี่ยวกับปรากฏการณ์ และปัญหาที่ ซับซ้อนออกมาได้อย่างชัดเจน ครอบคลุมและเป็นระบบ ซึ่งเป็นการกระทำที่เป็นนำมาทำมากที่สุด โดยการผสมผสานความรู้ เฉพาะอย่างที่มีสัมพันธ์กันเข้าด้วยกัน การระลึกถึงทฤษฎีเกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในการวางระบบที่สมบูรณ์ของทฤษฎีวิวัฒนาการ

2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นทักษะความสามารถทางปัญญาขั้นแรกสุดของมนุษย์ที่จะเข้าใจการสื่อสารติดต่อ และสามารถที่จะนำเอาความรู้แนวคิดมาใช้ประโยชน์ได้โดยไม่จำเป็นต้องไปสัมพันธ์กับเรื่องอื่น ๆ จำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 การแปล (Translation) เป็นความสามารถในการถอดความ หรือถอดแบบจากภาษาหนึ่งไปสู่ภาษาอื่น ซึ่งเป็นการสื่อความหมายให้ความสามารถรู้ความหมายตรงกัน เช่นการแปลความหมายข้อความ คำพังเพย สุภาษิต คำคม หรือสัญลักษณ์ หรือการแปลภาษาคณิตศาสตร์ให้เป็นสัญลักษณ์หรือกลับกัน เป็นต้น

2.2 การตีความ (Interpretation) เป็นความสามารถในการสื่อความหมายโดยการอธิบาย หรือสรุปความ ซึ่งมีลักษณะที่ลุ่มลึกกว่าการแปล เพราะการแปลจะมีลักษณะการสื่อความหมายโดยการถอดความแบบคำต่อคำ แต่การตีความต้องมีการจัดระเบียบใหม่ เรียบเรียงใหม่ แสดงแนวคิดใหม่ แต่ยังรักษาความหมายเดิมไว้ เช่น สามารถตีความข้อมูลทางสังคมได้หลายแง่มุม สามารถสรุปความคิดทั้งหมดออกเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องการ

2.3 การขยายความ (Extrapolation) เป็นความสามารถในการสื่อความหมาย โดยการขยายความ คาดคะเนแนวโน้มของข้อมูลว่าจะมีทิศทางไปทางใด มีผลลัพธ์ออกมาอย่างไร ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความหมายดั้งเดิม หรืออาศัยข้อมูลเดิมเป็นเครื่องมือตัดสินผลลัพธ์ต่าง ๆ เช่น ทักษะในการพยากรณ์ ความสามารถในการสรุปผลโดยการอนุมานด้วยข้อความที่ชัดเจน

3. การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการจดจำ และนำเอาหลักการ เทคนิค และทฤษฎีมาใช้ในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง เช่น นำปรากฏการณ์ต่าง ๆ มาอภิปรายในเชิงวิทยาศาสตร์

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อยหรือองค์ประกอบที่สำคัญ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Analysis of Element) เป็นความสามารถในการค้นหาองค์ประกอบที่สำคัญส่วนรวมออกมาเช่น จำแนกข้อเท็จจริงจากสมมติฐาน

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationship) เป็นความสามารถในการค้นหาความสัมพันธ์ และความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ และส่วนอื่น ของการสื่อความหมาย เช่น ความสามารถในการตรวจสอบความมั่นคงของสมมติฐาน และข้อสมมติ ทักษะในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดหลาย ๆ แนวคิด

4.3 การวิเคราะห์การดำเนินการ (Analysis of Organizational Principle) เป็นความสามารถในการ จัดระเบียบ การเรียบเรียงระบบว่ามีโครงสร้างอย่างไร ซึ่งอาจจะเป็นโครงสร้างที่ชัดเจนหรืออาจมีเงื่อนไข เช่น ความสามารถในการบ่งชี้ถึงเทคนิคทั่วไปที่ใช้ในการโฆษณาหรือชักชวน

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึงความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยเข้าเป็น เรื่องเดียวกัน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานการจัดเรียงและการผสมผสานให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น นั้น ต้องดัดแปลงปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้น มีคุณภาพสูงขึ้น จำแนกเป็น 3 ระดับคือ

5.1 การสื่อสารถ่ายทอดความคิด (Production of Unique Communication) เป็น ความสามารถในการถ่ายทอดของผู้เขียนหรือผู้ที่พยายามถ่ายทอดแนวคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ ไปสู่ผู้อื่นให้เข้าใจความหมายตรงกัน เช่น ความสามารถในการบอกเล่า ประสบการณ์ส่วนตัวได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ทักษะในการเขียน สามารถจัดเรียงเรียงแนวความคิด และเขียนถ่ายทอดออกมาได้ อย่างดี

5.2 การวางแผนหรือเสนอโครงการดำเนินการ (Production of a Plan or Proposed Set of Operation) เป็นความสามารถในการวางแผน หรือเสนอโครงการดำเนินการตามเงื่อนไขและ ข้อมูลที่กำหนดให้ เช่น สามารถเสนอวิธีการทดสอบสมมติฐาน สามารถวางแผนการสอนใน สถานการณ์ที่กำหนดให้

5.3 การประสานความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นนามธรรม (Derivation of a Set of Abstract Relation) เป็นความสามารถในการพัฒนากลุ่มความสัมพันธ์ที่เป็นนามธรรมกับทั้งจัด หมวดหมู่หรืออธิบายข้อมูล หรือปรากฏการณ์ส่วนย่อย หรือการอนุมานแผนงานที่วางไว้ และ ความสัมพันธ์ของข้อเสนอ หรือสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทน เช่น ความสามารถในการตั้งสมมติฐานที่ใช้ใน การวิเคราะห์องค์ประกอบได้อย่างเหมาะสม และเปลี่ยนแปลงสมมติฐานไปตามองค์ประกอบและการ พิจารณาส่งใหม่

6. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าสิ่งของ ซึ่งกำหนดให้ การตัดสินใจทั้งด้านปริมาณคุณภาพ จะต้องใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมที่ใช้เป็นมาตรฐานในการประเมิน เกณฑ์ อาจจะได้มาจากผู้เรียนเองหรือกำหนดขึ้น ซึ่งจำแนกเป็น 2 ระดับ คือ

6.1 การตัดสินใจโดยใช้เกณฑ์ภายในเหตุการณ์ (Judgment in Term of Internal Criterial) เป็นความสามารถในการตัดสินใจเหตุการณ์หนึ่งโดยใช้เนื้อหาสาระของภายในเหตุการณ์นั้น เป็นเกณฑ์การตัดสินใจได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เชลล์ สามารถที่จะระบุสิ่งที่ไม่ใช่เหตุผลที่แท้จริงได้

6.2 การตัดสินใจโดยใช้เกณฑ์ภายนอกเหตุการณ์ (Judgment in Term of External Criterial) เป็นความสามารถในการตัดสินใจเหตุการณ์หนึ่ง โดยนำไปเปรียบเทียบกับเหตุการณ์ภายนอก ที่เลือกมาและเป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น เปรียบเทียบทฤษฎีการสรุปอ้างอิงและข้อเท็จจริงกับ วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกัน

สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน โดยการทดสอบหลังเรียนวัดพฤติกรรมการเรียนรู้-ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้

การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบลูม

3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว มักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอ (Paper and Pencil Test) แบบทดสอบประเภทนี้แบ่งได้เป็นสองประเภทคือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐาน

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดข้อคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้อง ว่านักเรียนมีความรู้เรื่องนั้นมากแค่ไหน มีข้อบกพร่องตรงไหน จะได้ช่วยซ่อมเสริม หรือการวัดดูความพร้อมที่จะขึ้นบทเรียนใหม่

2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาหรือครูที่สอนวิชานั้น ผ่านการทดสอบหาคคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดีพอจึงสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักและเปรียบเทียบผล เพื่อประเมินค่าการเรียนในเรื่องใด ๆ ก็ได้ ใช้สำหรับวินิจฉัยผลสัมฤทธิ์ระหว่างวิชาต่าง ๆ ในเด็กแต่ละคน ก็ได้

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 26-29) ได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่ามี 3 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอนมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งการวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อิงโดเมน หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนตามแนวการเรียน เพื่อรอบรู้ในการเขียนข้อสอบต้องกำหนดพฤติกรรมใหญ่และพฤติกรรมย่อย และเขียนข้อสอบตามกำหนดลักษณะเฉพาะของข้อสอบ ซึ่งช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมหลักกับพฤติกรรมย่อย ไม่ละเลยพฤติกรรมที่สำคัญ สร้างข้อสอบให้ตรงจุดประสงค์ของการวัดและช่วยให้สามารถสร้างข้อสอบหลายข้อที่วัดในพฤติกรรมเดียวกัน เหมาะสำหรับการสร้างแบบทดสอบคู่ขนาน

3. แบบทดสอบวินิจฉัย หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้น เพื่อชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องจุดที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนเรื่องหนึ่งของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้เพื่อจะได้หาแนวทาง แก้ไขได้ตรงจุดยิ่งขึ้น อันจะทำให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียน บรรลุจุดประสงค์ในการเรียนหรือเกิดการเรียนรู้ได้เหมือนคนอื่น ๆ

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2548, หน้า 96) ได้แบ่งประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอนเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียนซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด

1.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ ผู้ตอบเขียนโดยการแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้นๆ หรือมีคำตอบให้เลือกตอบแบบจำกัด คำตอบผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ความคิดได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้มี 4 แบบ คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่ง สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างดี จนมีคุณภาพ มีมาตรฐาน กล่าวคือมีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนน

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดย มีลักษณะเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 อ่านคิดพินิจสาร ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิลาวัลย์ ธรรมชัย (2550, หน้า 5) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แผนผังความคิดและแบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์เรื่องกระทายตีนตุ้ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านจับใจความและการคิดวิเคราะห์หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความก้าวหน้าพบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 62.50 นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดและแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ ทำให้นักเรียนมีความสนใจ มีความรับผิดชอบร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน

วงเดือน ภัณฑประทีป (2550, หน้า 5) ได้ศึกษาผลการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์มีประสิทธิภาพ 86.17/83.83 และมีดัชนีประสิทธิผล 0.6135 ซึ่งถือว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 61.35

พรทิพย์ พรหมภูวงศ์ (2553, หน้า 5) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิด ผลวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.42/83.89 และมีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7129 ซึ่งถือว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 71.29 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

เสาวลักษณ์ พานทอง (2553, หน้า 5) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ อยู่ในระดับมาก

สำลี หนูนาม (2554, หน้า 5) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนที่ความคิด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนพบว่า มีความก้าวหน้าในการเรียนถึงร้อยละ 45.09

สุมาลี ชูบุญ (2560) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ทดลองที่ร่วมกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกมีความสามารถในการจับใจความภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ร่วมกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดที่ไม่ใช่ผังกราฟิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพิรา ดาวเรือง (2555, หน้า 62) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานและเทคนิคเพื่อนคู่คิดบนวิกิ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยผสมผสานการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเข้ากับเทคนิคเพื่อนคู่คิดบนสื่อวิกิออนไลน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามรูปแบบดังกล่าวเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนและหลังการทดลอง มีพัฒนาการด้านความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนให้เห็นว่า การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับกิจกรรมที่กระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ผ่านสื่อออนไลน์อย่างวิกิ ช่วยส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญ

ในศตวรรษที่ 21 ทั้งยังแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมิติที่ลึกกว่าความรู้พื้นฐานทั่วไปได้อย่างแท้จริง

เครือวัลย์ ภมรศรแก้ว (2552, หน้า 60–105) ได้ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แบบฝึกทักษะ กับกลุ่มที่เรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้แผนผังความคิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในทั้งสามด้านข้างต้น และศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มทั้งสอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบฝึกทักษะ และกลุ่มที่ใช้แผนผังความคิด มีความสามารถในการอ่านจับใจความ ด้านการคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ ผลการจัดกิจกรรมด้านการอ่านและการคิดวิเคราะห์ด้วยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบฝึกทักษะ และแผนผังความคิด พบว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านสรุปใจความสำคัญ เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง และเรียบเรียงใจความสำคัญด้วยสำนวนของตนเอง นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้และการคิดวิเคราะห์ นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความกระตือรือร้น และแสดงพฤติกรรมใฝ่เรียนใฝ่รู้ เกิดความสุขและสนุกสนานในการทำกิจกรรมร่วมกัน

Deswati Maharani, Nurpahmi and Nur (2566) ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยโดยวิเคราะห์ผลรวมจากงานวิจัย 20 เรื่องเกี่ยวกับผลของการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน ผลการวิเคราะห์พบว่า เทคนิคเทคนิคเพื่อนคู่คิด มีขนาดผลเฉลี่ย (effect size) เท่ากับ 1.747 ซึ่งจัดอยู่ในระดับสูงมาก โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีขนาดผลเฉลี่ยสูงถึง 2.213 งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าเทคนิคเพื่อนคู่คิดไม่เพียงแต่มีผลทางบวกต่อการเข้าใจเนื้อหาในการอ่านเท่านั้น แต่ยังแสดงศักยภาพในการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์อย่างมีประสิทธิภาพในระดับที่สูงขึ้นของการศึกษา

Ahmadi, Behnam and Seifoori (2567) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเครื่องมือประเมินแบบสะสม (formative assessment) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในระยะเวลา 20 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านและการเรียนรู้ค่าศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี ANCOVA ซึ่งเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดอย่างต่อเนื่องสามารถส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างยั่งยืน

Maulida (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของครูที่ใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ในการสอนการอ่านในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย โดยพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่าเทคนิคเพื่อนคู่คิดช่วย

ให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างน่าสนใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในห้องเรียน ผู้เรียนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น สื่อสารกับเพื่อน และเตรียมความคิดก่อนแสดงออกต่อหน้าชั้นเรียน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ยังสะท้อนให้เห็นข้อจำกัดบางประการ เช่น เวลาในการเตรียมกิจกรรม และความสามารถในการใช้คำศัพท์ของผู้เรียน

Hussaini et al. (2566) ที่ศึกษาในรัฐ Gombe ประเทศไนจีเรีย พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และที่น่าสนใจคือ ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศในการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด แสดงให้เห็นว่า เทคนิคนี้เหมาะสมกับผู้เรียนหลากหลายกลุ่ม ทั้งเพศชายและหญิง ทั้งยังช่วยลดความกังวลในการแสดงออก และเพิ่มความกล้าในการสื่อสารของผู้เรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะเห็นได้ว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นแนวทางการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเข้าใจเนื้อหา ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจและความกล้าแสดงออกในผู้เรียน โดยเฉพาะเมื่อนำไปใช้ร่วมกับเครื่องมือช่วยจัดระบบความคิด เช่น ผังกราฟิก หรือแผนผังความคิด ซึ่งจะยิ่งเสริมสร้างประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 เพื่อเป็นการวางพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้อ่านวิชาภาษาไทยให้กับนักเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกหลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2567 จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 385 คน โดยโรงเรียนมีการจัดห้องนักเรียนแบบความสามารถของการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2567 จำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก จำนวน 5 แผน รวม 15 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง อ่านคิด พินิจสาร เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก

จำนวน 5 แผน รวมเวลา 15 คาบ

- 1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านเทคนิคเพื่อนคู่คิด และผังกราฟิก
- 1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้จุดประสงค์
- 1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนแสนสุข จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2565 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 1.4 ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดขั้นตอนในการจัดกิจกรรม
- 1.5 วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อยู่ในสาระที่ 1 การอ่าน และ สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม
- 1.6 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนรู้ และสื่อการสอนของแต่ละเนื้อหา รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผล
- 1.7 ดำเนินการออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน (Think) ขั้นหลังอ่าน (Pair) และขั้นแลกเปลี่ยน (Share)
- 1.8 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก จำนวน 5 แผน เป็นเวลา 15 คาบ รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 6 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

แผน	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (คาบ)
1	ท 1.1 ม 3/3 ระบุ ใจความสำคัญและ รายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุน จากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม 3/4 อ่าน เรื่องต่าง ๆ แล้ว เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความและ รายงาน ท 1.1 ม.3/9 การ ตีความและประเมิน คุณค่าและแนวคิดที่ ได้จากงานเขียน อย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้ในการ แก้ปัญหา ท 5.1 ม.3/3 การ สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง	การอ่านจับ ใจความจากนิทาน -ลักษณะงาน เขียนประเภท นิทาน -ประเภทของ นิทาน -หลักการอ่านจับ ใจความจากนิทาน	1. นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระ จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 2. นักเรียนบอกคุณค่าและข้อคิด จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. นักเรียนสามารถระบุใจความ จากเรื่องที่อ่านได้ (P) 4. นักเรียนเขียนผังกราฟิกจาก เรื่องที่อ่านได้ (P) 5. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (A)	3

แผน	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (คาบ)
2	ท 1.1 ม 3/3 ระบุ ใจความสำคัญและ รายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุน จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับ ใจความจากข่าว -ลักษณะงาน เขียนประเภทข่าว -ประเภทของข่าว	1. นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระ จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 2. นักเรียนบอกคุณค่าและข้อคิด จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. นักเรียนสามารถระบุใจความ จากเรื่องที่อ่านได้ (P)	3
	ท 1.1 ม 3/4 อ่าน เรื่องต่าง ๆ แล้ว เขียนกรอบแนวคิด ฝั่งความคิด บันทึก ย่อความและ รายงาน	-หลักการอ่านจับ ใจความจากข่าว	4. นักเรียนเขียนผังกราฟิกจาก เรื่องที่อ่านได้ (P) 5. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (A)	
	ท 1.1 ม.3/9 การ ตีความและประเมิน คุณค่าและแนวคิดที่ ได้จากงานเขียน อย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้ในการ แก้ปัญหา			
	ท 5.1 ม.3/3 การ สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง			

แผน	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (คาบ)
3	ท 1.1 ม 3/3 ระบุ ใจความสำคัญและ รายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุน จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านบทความ -ลักษณะงาน เขียนประเภท บทความ -ประเภทของ บทความ	1. นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระ จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 2. นักเรียนบอกคุณค่าและข้อคิด จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. นักเรียนสามารถระบุใจความ จากเรื่องที่อ่านได้ (P)	3
	ท 1.1 ม 3/4 อ่าน เรื่องต่าง ๆ แล้ว เขียนกรอบแนวคิด ฝั่งความคิด บันทึก ย่อความและ รายงาน	บทความ -หลักการอ่านจับ ใจความจาก บทความ	4. นักเรียนเขียนผังกราฟิกจาก เรื่องที่อ่านได้ (P) 5. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (A)	
	ท 1.1 ม.3/9 การ ตีความและประเมิน คุณค่าและแนวคิดที่ ได้จากงานเขียน อย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้ในการ แก้ปัญหา			
	ท 5.1 ม.3/3 การ สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง			

แผน	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (คาบ)
4	ท 1.1 ม 3/3 ระบุ ใจความสำคัญและ รายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุน จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านโฆษณา -ลักษณะงาน เขียนประเภท โฆษณา -ประเภทของ โฆษณา	1. นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระ จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 2. นักเรียนบอกคุณค่าและข้อคิด จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. นักเรียนสามารถระบุใจความ จากเรื่องที่อ่านได้ (P)	3
	ท 1.1 ม 3/4 อ่าน เรื่องต่าง ๆ แล้ว เขียนกรอบแนวคิด ฝั่งความคิด บันทึก ย่อความและ รายงาน	โฆษณา -หลักการอ่านจับ ใจความจาก โฆษณา	4. นักเรียนเขียนผังกราฟิกจาก เรื่องที่อ่านได้ (P) 5. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (A)	
	ท 1.1 ม.3/9 การ ตีความและประเมิน คุณค่าและแนวคิดที่ ได้จากงานเขียน อย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้ในการ แก้ปัญหา			
	ท 5.1 ม.3/3 การ สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง			

แผน	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (คาบ)
5	ท 1.1 ม 3/3 ระบุ ใจความสำคัญและ รายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุน จากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม 3/4 อ่าน เรื่องต่าง ๆ แล้ว เขียนกรอบแนวคิด ฝั่งความคิด บันทึก ย่อความและ รายงาน ท 1.1 ม.3/9 การ ตีความและประเมิน คุณค่าและแนวคิดที่ ท 1.1 ม.3/9 การ ตีความและประเมิน คุณค่าและแนวคิดที่ ได้จากงานเขียน อย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้ในการ แก้ปัญหา ท 5.1 ม.3/3 การ สรุปความรู้และ ข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต จริง	การอ่านวรรณคดี เรื่อง อิศรญาณ ภษิต -ลักษณะคำ ประพันธ์ -สำนวน ภษิต จากเรื่อง - -หลักการอ่าน จับใจความงาน เขียนประเภทร้อย กรอง	1. นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระ จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 2. นักเรียนบอกคุณค่าและข้อคิด จากเรื่องที่อ่านได้ (K) 3. นักเรียนสามารถระบุใจความ จากเรื่องที่อ่านได้ (P) 4. นักเรียนเขียนผังกราฟิกจาก เรื่องที่อ่านได้ (P) 5. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (A)	3

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้ต่างต่าง ๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขในด้านความเหมาะสมของกิจกรรม ขั้นตอนการจัดกิจกรรม และวิธีการวัดและประเมินผล

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ในเรื่องมาตรฐาน ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สารสำคัญ สารการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาและแปลความเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยยึดเกณฑ์ตัดสินจากคะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์พิจารณาและยอมรับว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ได้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$ $SD = 0.20$) เมื่อพิจารณาแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยจากการประเมินดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ยการประเมิน 4.72 มีความเหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยการประเมิน 4.7 มีความเหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ยการประเมิน 4.8 มีความเหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ยการประเมิน 4.84 มีความเหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยการประเมิน 4.86 มีความเหมาะสมมากที่สุด

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาจนมีความเหมาะสม

1.12 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน 35 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม เพื่อหาความบกพร่องเกี่ยวกับเวลา ภาษาที่ใช้ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ และคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ โดยมีการปรับกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นหลังการอ่าน การทำใบงานหลังการอ่าน นักเรียนใช้เวลาทำใบงานค่อนข้างนาน ทำให้การดำเนินการชั้นแลกเปลี่ยน (Share) ล่าช้า ส่งผลให้เวลาในการนำเสนอผังกราฟิกลดลง ดังนั้นจึงมีการปรับให้นักเรียนออกมานำเสนอผังกราฟิกหน้าชั้นเรียน 3-4 คู่ เพื่อความรวดเร็ว

ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 ในการจัดการเรียนรู้ชั้นหลังอ่าน (Pair) นักเรียนค่อนข้างสับสนในการจับคู่ ดังนั้นจึงจับคู่ให้นักเรียนตามความสามารถและแจ้งให้นักเรียนทำกิจกรรมกับเพื่อนคู่คิดของตนเองคู่เดิมจนจบทุกแผนการจัดการเรียนรู้

ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ในการจัดการเรียนรู้ชั้นหลังอ่านใช้เวลาในการทบทวนค่อนข้างนาน ดังนั้นขั้นตอนการเขียนผังกราฟิกในใบงานที่ 2 จึงให้นักเรียนเขียนลงใบงานเป็นคู่

1.13 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกที่ได้ปรับปรุงแก้ไข นำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ แบบปรนัย (multiple choices) 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนการดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษา แนวความคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำราวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

2.2 ศึกษา จุดประสงค์การเรียนรู้ จากแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท 1.1 สาระการอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และมาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.3 กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดจุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ สร้างตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับระดับความสามารถในการอ่านจับใจความ ซึ่งพิจารณาความสามารถในการอ่านจับใจความ แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 1) การอ่านตามตัวอักษร
- 2) การอ่านตีความ
- 3) การอ่านอย่างใช้วิจารณญาณ
- 4) การนำไปใช้หรือประยุกต์ใช้

ตารางที่ 7 วิเคราะห์แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

สาระการ เรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับความสามารถในการอ่านจับใจความ				รวม
		การอ่านตามตัวอักษร	การอ่านตีความ	การอ่านอย่างใช้ วิจารณญาณ	การนำไปใช้หรือประยุกต์ใช้	
การอ่าน นิทาน	นักเรียนสามารถระบุใจความจาก นิทานที่อ่านได้ (P)	2(1)	2(1)	2(1)	2(1)	8(4)
การอ่านข่าว	นักเรียนสามารถระบุใจความจากข่าว ที่อ่านได้ (P)	2(1)	2(1)	2(1)	2(1)	8(4)
การอ่าน บทความ	นักเรียนสามารถระบุใจความจาก บทความที่อ่านได้ (P)	2(1)	2(1)	2(1)	2(1)	8(4)
การอ่าน โฆษณา	นักเรียนสามารถระบุใจความจาก โฆษณาที่อ่านได้ (P)	2(1)	2(1)	2(1)	2(1)	8(4)
การอ่าน วรรณคดี เรื่อง อิศร ญาณภาษิต	นักเรียนสามารถระบุใจความจาก วรรณคดีที่อ่านได้ (P)	2(1)	2(1)	2(1)	2(1)	8(4)
	รวม	10(5)	10(5)	10(5)	10(5)	40(20)

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณาความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยวิเคราะห์ข้อมูลหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จะต้องมียุทธศาสตร์ IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 70-71) ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

จากนั้นนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ยอมรับได้จะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60-1.00 ดังในภาคผนวก ค

2.6 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 จำนวน 35 โรงเรียนแสนสุข ปีการศึกษา 2567 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.8 นำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แล้วคัดเลือกแบบทดสอบเฉพาะที่มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (R) มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

2.9 คัดเลือกข้อสอบจำนวน 20 ข้อที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ คือ มีค่าความยากง่ายอยู่ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.29-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ 0.23-0.91

2.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร ของ Lovett (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 292) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

2.12 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไปใช้ทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง ปีการศึกษา 2567 จำนวน 35 คน

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบปรนัย (multiple choices) 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีขั้นตอนการดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษา แนวความคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำราวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

3.2 ศึกษา จุดประสงค์การเรียนรู้ จากแผนการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ท 1.1 สาระการอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และมาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

3.3 กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และครอบคลุมสาระการเรียนรู้ทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดจุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ สร้างตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ตารางที่ 8 วิเคราะห์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

สาระ การ เรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับพฤติกรรม						
		ความรู้-จำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	รวม
การอ่าน นิทาน	นักเรียนอธิบายเนื้อหา สาระจากนิทานที่อ่านได้ (K)	2(1)	2(1)	2(1)	2(1)			8(4)
การอ่าน ข่าว	นักเรียนอธิบายเนื้อหา สาระจากข่าวที่อ่านได้ (K)	2(1)			2(1)	2(1)	2(1)	8(4)

สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับพฤติกรรม					รวม	
		ความรู้จำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์		การประเมินค่า
การอ่าน บทความ	นักเรียนอธิบายเนื้อหา สาระจากบทความที่อ่าน ได้ (K)		2(1)	2(1)	2(1)		2(1)	8(4)
การอ่าน โฆษณา	นักเรียนอธิบายเนื้อหา สาระจากโฆษณาที่อ่าน ได้ (K)	2(1)	2(1)	2(1)		2(1)		8(4)
การอ่าน วรรณคดี เรื่อง อิศร ญาณ ภาศิต	นักเรียนอธิบายเนื้อหา สาระจากวรรณคดีที่อ่าน ได้ (K)	2(1)			2(1)	2(1)	2(1)	8(4)
	รวม	8(4)	6(3)	6(3)	8(4)	6(3)	6(3)	40(20)

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยให้อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณาความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไข
ตามคำแนะนำ

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอ
ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยวิเคราะห์ข้อมูลหาดัชนีความ
สอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จะต้องมียาค่า IOC มากกว่า
หรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 70-71)

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

จากนั้นนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ยอมรับได้จะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60-1.00 ดังในภาคผนวก ค

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 จำนวน 35 โรงเรียนแสนสุข ปีการศึกษา 2567 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.8 นำผลคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) แล้วคัดเลือกแบบทดสอบเฉพาะที่มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (R) มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

3.9 คัดเลือกข้อสอบเป็นรายข้อที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ คือ มีค่าความยากง่ายอยู่ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ และระดับการวัด ซึ่งมีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.25-0.67 และค่าอำนาจจำแนก(R) ตั้งแต่ 0.51-0.60

3.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร ของ Lovett (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 292) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

3.11 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไปใช้ทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขตชลบุรี ระยะเวลา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 35 คน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งการทดลอง (Quasi - Experimental Design) ซึ่งมีกลุ่มการทดลองเพียงกลุ่มเดียว และมีการวัดผลหลังการทดลองอย่างเดียว (One- Group Posttest Design) มีแบบแผนในการวิจัย ดังนี้ (ภัทรา นิคมานนท์, 2539, หน้า 152)

ตารางที่ 9 ตารางแสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่มทดลอง	ทดลอง	สอบหลังทดลอง
E	X	T ₁

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

เมื่อ E แทน	กลุ่มทดลอง
X แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและ ผังกราฟิก
T ₁ แทน	การสอบหลังการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียนแสนสุข ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนแสนสุขในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 35 คน ปีการศึกษา 2567 ในโรงเรียนแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ไปติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนแสนสุข เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 15 คาบ ด้วยตนเอง
4. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 คาบ
5. นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การตรวจที่กำหนดไว้
6. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ แปลผลการวิเคราะห์ นำข้อมูลที่ได้มาอภิปรายและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ *t*-test for one sample
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถิติ *t*-test for one sample

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
$\sum x$	แทน	ผลรวมของความถี่คูณคะแนน
n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
\sum	แทน	ผลรวมของคะแนน
x	แทน	คะแนนแต่ละตัว
n	แทน	จำนวนคะแนนทั้งหมดหรือสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าความตรงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) มีสูตรการใช้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 หากค่าระดับความยากง่าย (Degree of difficulty) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบปรนัย โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมโภชน์ อเนกสุข, 2553, หน้า 127)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่าย
 R แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อนั้นถูก
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.3 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบปรนัย โดยใช้สูตร ของ B-Index ของ Brennan ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 90)

$$B = \frac{U}{N_U} - \frac{L}{N_L}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มรอบรู้ที่ตอบข้อนั้นถูก
 L แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มไม่รอบรู้ที่ตอบข้อนั้นถูก
 N_U แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มรอบรู้
 N_L แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มไม่รอบรู้

2.4 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบปรนัย โดยใช้สูตร ของ Lovett (ไพศาล วรคำ, 2559, หน้า 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
	C	แทน	คะแนนจุดตัด ($C = 70\%$)
	X_i	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคน

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

ใช้สถิติ t-test for one sample เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, หน้า 134)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{SD}{\sqrt{n}}}, \quad df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ_0	แทน	ค่าเฉลี่ยที่ใช้เป็นเกณฑ์ (ร้อยละ 70)
	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกหลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งผู้วิจัยมีการนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

การเสนอผลการวิจัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการนำเสนอผลการวิจัยดังนี้

t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t -Distribution
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
μ_0	แทน	ค่าเฉลี่ยที่ใช้เป็นเกณฑ์ (ร้อยละ 70)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	องศาอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกหลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกหลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกหลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	<i>n</i>	คะแนน เต็ม	μ	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ความสามารถ ในการอ่าน จับใจความ	35	20	14	15.83 (79.15%)	3.618	34	2.99*	.025

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 15.83 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.15 และเมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกหลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	<i>n</i>	คะแนน เต็ม	μ	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังเรียน	35	20	14	15.51 (77.55%)	3.433	34	2.609*	.006

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 15.51 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.55 และเมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก กับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนแสนสุข จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 35 คน โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคในการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก จำนวน 5 แผน เวลา 15 คาบ มีความเหมาะสมมากที่สุด (\bar{X} = 4.80 SD = 0.20) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความมีลักษณะเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.29-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ 0.23-0.91 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยมีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.25-0.67 ค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ 0.51-0.60 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

การวิจัยครั้งนี้ใช้แผนการทดลองแบบทดสอบหลังเรียนกลุ่มเดียว (One- Group Posttest Design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ใช้การทดสอบค่า t -test แบบ One Sample

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยขอเสนออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก มีคะแนนเฉลี่ย 15.83 คิดเป็นร้อยละ 79.15 และเมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ เนื่องมาจาก การใช้การจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ หลักการ และทฤษฎีต่างๆ นำมาซึ่งการออกแบบกิจกรรมการอ่านจับใจความอย่างเป็นระบบ ทำให้กระตุ้นผู้เรียนได้พัฒนาความคิด และทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียนด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ (2548, หน้า 42-43) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ประสบการณ์ของผู้อ่าน และการจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม โดยการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน ขั้นหลังอ่าน และขั้นแลกเปลี่ยน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ โสภณ สารสัมฤทธิ์ผล (2558, หน้า 50) ที่กล่าวว่า การอ่านจับใจความให้เริ่มจากการอ่านเรื่องคร่าว ๆ อาจเริ่มพิจารณาชื่อเรื่องประกอบด้วยเพราะชื่อเรื่องมักมีส่วนช่วยบอกขอบเขต หรือประเด็นของเรื่องได้ การอ่านเก็บรายละเอียดพิจารณาจับใจความของแต่ละย่อหน้าอาจใช้เครื่องหมายกำกับ หรือเน้นข้อความด้วยปากกาเน้นข้อความ หรือบันทึกตามความถนัด ในการอ่านเก็บรายละเอียด ครูควรเป็นผู้ตั้งคำถาม กระตุ้นการคิดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องตามระดับความสามารถในการอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่านและกระตุ้นนักเรียนให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดและจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องส่งผลให้มีความเข้าใจในการอ่านที่ดีขึ้นจากการตอบคำถามของครูแต่ละประเด็น สามารถสรุปสาระสำคัญจากการตอบคำถามในการอ่านสารประเภทต่าง ๆ เกิดเป็นความเข้าใจในการอ่าน

นอกจากนี้เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดใช้วิธีร่วมมือกันระหว่างผู้เรียน 2 คน ที่จับคู่กันแล้ว ช่วยกันแบ่งปันความคิดในประเด็นปัญหา หลังจากร่วมกันคิดเป็นคู่แล้ว จึงนำความรู้ที่ได้ไปเสนอเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟัง เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์วิจารณ์ผลร่วมกันทั้งชั้น จะช่วยให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจนได้คำตอบที่ดีที่สุด สอดคล้องกับการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี ชุบุญ (2560, หน้า 123) ศึกษาผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ร่วมกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิก มีคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ เมื่อเปรียบเทียบนักเรียนกลุ่มทดลองที่ร่วมกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิก กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ร่วมกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดที่ไม่ใช่ผังกราฟิก มีคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายชล โชติธนา กิจ (2561, หน้า 96) ที่ได้ศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่าหลังการใช้ชุดกิจกรรมนักเรียนมีผลการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .01

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกมีค่าเท่ากับ 15.51 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ เนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้วิจัยได้ฝึกทักษะทางด้านภาษา คือ การฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน ที่มุ่งสู่กระบวนการคิดวิเคราะห์ด้วยการอภิปรายร่วมกันระหว่างเพื่อนคู่คิด และนักเรียนในชั้นเรียน การใช้ผังกราฟิกทำให้นักเรียนเห็นโครงสร้างของความรู้และเนื้อหาสาระนั้น ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระได้ง่ายขึ้น รวดเร็ว และจดจำได้นาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาภาษาไทย ซึ่งมีเนื้อหาสาระ และข้อมูลต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2562, หน้า 388) ที่ได้กล่าวว่าผังกราฟิก เป็นข้อมูลที่ช่วยให้ผู้เรียนจัดข้อมูลเหล่านั้นให้เป็นระบบระเบียบอยู่ในรูปแบบที่อธิบายให้เข้าใจและจดจำได้ง่าย นอกจากใช้ในการประมวลความรู้หรือจัดความรู้แล้ว หลายกรณีที่เป็นเครื่องมือทางการคิดริเริ่มของผู้เรียนได้อีกด้วย สอดคล้องกับ Mark L. (2010, p. 46) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมการอ่านจับใจความสามารถแบ่งได้เป็น ก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่าน โดยก่อนอ่านครูเป็นผู้แนะนำ ส่วนประกอบต่าง ๆ ในบทอ่านที่นักเรียนจะอ่าน ข้อความ เชื่อมโยง ประสบการณ์เดิม เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะอ่าน ระหว่างอ่าน ข้อความนักเรียนจะได้อ่านส่วนประกอบต่าง ๆ ในเนื้อเรื่อง หลังอ่าน เป็นการสรุปเนื้อเรื่องจาก บทอ่าน และแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนในชั้นเรียน รวมถึงมีการให้นักเรียนได้ฝึกอ่านเรื่องคร่าว ๆ เป็นการช่วยให้นักเรียนได้รู้ถึงขอบเขตของเรื่องและเข้าใจเนื้อหาโดยรวมของเรื่องที่อ่านมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยเทคนิคหลายรูปแบบที่ช่วยพัฒนาให้เกิดความเข้าใจในการอ่านให้ง่ายขึ้น เช่น ชั้นก่อนอ่าน มีการทบทวน ประสบการณ์เดิมของนักเรียน ชั้นระหว่างอ่าน นักเรียน

สำรวจและพิจารณาเนื้อเรื่อง ชั้นหลังอาหาร นักเรียนสามารถตั้งคำถาม และสามารถตอบคำถามที่ตั้งเองได้ สามารถบันทึกข้อมูลจากการอ่านลงในผังกราฟิกได้ เทคนิคเหล่านี้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และทบทวนคำตอบจากการอ่านไปด้วยกัน จึงทำให้ผู้เรียนมีการจดจำข้อมูลเหล่านั้นได้ดี ยิ่งขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีแรงจูงใจในการอ่าน เพราะผู้เรียนได้มีการวางเป้าหมายในการอ่านเป็นรูปแบบที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย สอดคล้องกับ Lyman (1987, p. 4) ผู้พัฒนาเทคนิคเพื่อนคู่คิดได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นรูปแบบการอภิปรายหลายชั้นที่พัฒนาขึ้นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และการใช้ผังกราฟิกยังเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของ Asu bell (1968, p. 30) ที่กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้ที่มีอยู่เดิม ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของรณชัย จันทร์แก้ว (2558, หน้า 108) ได้ศึกษา ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังกราฟิกพบว่า มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา ศิรินิล (2559, หน้า 58) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคนิคจับคู่ร่วมคิด ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคนิคการจับคู่ร่วมคิด เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าและสมุดรายวันทั่วไปวิชาการบัญชีเบื้องต้นมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 85.20 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการจับคู่ตามระดับความสามารถต่างกันแบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทภุณณ์ ผรมมา (2563, หน้า 59) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการใช้นวัตกรรมเพื่อนคู่คิด พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้นวัตกรรมเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญจากบทอ่าน โดยมีครูเป็นผู้ส่งเสริม และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด และสามารถจับใจความ สรุปความคิดได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งสามารถอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนคู่คิด และชั้นเรียนได้ นอกจากนี้ การใช้ผังกราฟิกในการบันทึกข้อมูลทำให้นักเรียนเกิดความรู้ที่คงทนถาวร เกิดเป็นความจำในระยะยาว ด้วยกระบวนการดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการสอนและการจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้อันรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด และผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีขั้นตอนแตกต่างจากรูปแบบที่นักเรียนเคยเรียน ดังนั้นควรมีการชี้แนะอย่างเป็นระบบ รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ
2. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก มีความสัมพันธ์กับกระบวนการคิดและการสร้างองค์ความรู้ด้วย ตนเอง ดังนั้นผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ไม่ควรบอกความคิดเห็นของผู้เรียนเป็นเรื่องที่ผิด แต่ควรถามว่าทำไมถึงคิดเช่นนั้นเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด และสามารถให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นของตนเองได้
3. ในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนครูต้องคอยสังเกตและให้ความช่วยเหลือแนะนำถ้า นักเรียนไม่เข้าใจ หากพบปัญหาอุปสรรค ครูต้องคอยชี้แนะหรืออธิบายเพิ่มเติมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ นอกจากนี้กำหนดเวลาในแต่ละขั้นตอนอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
4. ในการเลือกบทอ่านประเภท บทความ ข่าว และโฆษณา ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่ทันสมัยมีความซับซ้อน และอยู่ในความสนใจของนักเรียนและเหมาะสมกับระดับอายุ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก ไปทดลองสอนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อศึกษาผลการวิจัยว่าสามารถ พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความกับกลุ่มตัวอย่างได้ดีหรือไม่
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การ สอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกกับสื่อหรือวิธีการสอนอื่น ๆ
3. ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด และผังกราฟิก เปรียบเทียบระหว่าง การใช้เพื่อนคู่คิดคู่เดิม กับ การใช้เพื่อนคู่คิดไม่ซ้ำกัน ว่าส่งผลต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหรือไม่
4. ควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความเชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
5. ควรมีการศึกษาและพัฒนาการสอนโดยใช้โปรแกรมในการช่วยสร้างผังกราฟิกเพื่อช่วยในการสร้างประสบการณ์ที่คงทนถาวรของนักเรียน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *แนวทางการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศุภสภาลาดพร้าว.
- กรณีการ์ เครือมาศ. (2554). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ3R*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิตติชัย ฟินโน, และอมรชัย คหกิจโกศล. (2558). *ภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กีนาริน ต้นเสียงสม. (2550). *การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD กับวิธีสอนแบบปกติ*. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สำนักหอสมุดกลาง.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). *การคิดเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มิเดีย.
- เครือวัลย์ ภมสรแก้ว. (2552). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อิมสำราญ. (2547). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัท พี เพรส จำกัด.
- ชลธิชา ทับทิว. (2554). *ผลการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลเรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: แดเน็ทซ์ อินเทอร์เน็ตเซอร์เวอร์เรชั่น.
- ณรรฐวรรณ หนูเผือก. (2551). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกกับไม่ใช้เทคนิคผังกราฟิก*. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยราชภัฏชพิบูลสงคราม.
- ณันท์ขจร กันชาติ. (2551). *ผลของการสอนอ่านแบบ SQ3R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมี*

- วิจารณ์ญาณ และความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- ทิตินา แคมมณี. (2562) ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- น้ำผึ้ง มีนิล. (2545). ผลของการใช้เทคนิคผังกราฟิกในการเรียนการสอนวิชาโครงงานวิทยาศาสตร์กับ
คุณภาพชีวิต ที่มีต่อการใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และความสามารถในการทำ
โครงงานวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพฯ.
- นิตยา ซาลี. (2558). ผลของการใช้ผังกราฟิกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นุจรินทร์ ปรีชากุล. (2560). การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคเพื่อน
คู่คิด (Think-Pair-Share). วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการ
จัดการเรียนรู้, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545) การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ. (2545). กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 ประถมศึกษาปีที่
4-6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2551) การคิดวิเคราะห์ เล่ม 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิค
พรินติ้ง.
- ปวรา วงศ์ปัญญา. (2551). การเปรียบเทียบผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการใช้คำถามกับการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคแผนผัง
ความคิด. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปัญญา ชูช่วย. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปิยรัตน์ พงศ์พิรุฬห์ชาติ. (2556). ผลของการสอนโดยใช้โมเดลซิปปาร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ปิยาภรณ์ ศรีจันทร์. (2557). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและความสามารถด้านการอ่านเชิง
วิเคราะห์โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ6R ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.

มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2548). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เอเชีย ออฟ เคอร์รี่มีส์.
- พลสัมพันธ์ ศรีโพธิ์ทอง. (2539). *มองการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์*. วารสารข้าราชการครู, 17.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพยาว์ ยินดีสุข (2551). *ทักษะ 5C เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- พรธนิภา ศรีชาณุชัย. (2562). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ ด้วยเทคนิคการอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรทิพย์ พรหมภูวงค์. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรพิศ ผิวหอม. (2557). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- มงคล พลเยี่ยม. (2561). *ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ผังกราฟิก ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). *อ่านเป็น เรียนก่อน สอนเก่ง*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์.
- โยษิตา วินันท์. (2556). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. สำนักหอสมุด, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนมณี พิบูลย์. (2560). *ผลการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดสงขลา*. สำนักบรรณสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2551). *เทคนิคการสร้างข้อสอบความถนัดทางการเรียนและความสามารถทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก.
- วงเดือน ภัณฑปประทีป. (2550). *ผลการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- วันเพ็ญ วัฒนฐานะ. (2557). การจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัลลภา วิทยารักษ์. (2552). ภาษาไทย ม. 4 ภาษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีวิจักษ์. กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ อินเทอร์เน็ตโปรดักส์.
- วรรณิ โสมประยูร.(2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วรรณวิสา ยศระवास. (2561). "การพัฒนาบทเรียนบนเว็บโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบเพื่อนคู่คิดรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิก.
- ศิวกานต์ ปทุมสุติ. (2553). คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์. สุพรรณบุรี: ศูนย์เรียนรู้ทุ่งสักอาศรม.
- ศุภวิชญ์ เจริญธรรม (2547). การส่งเสริมศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านการเรียนรู้. เข้าถึงได้จาก https://www.pkn2.go.th/a_news_show2.php?id=423.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2563). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2563). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.). (2563). ข้อค้นพบจาก PISA 2018: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประเมินด้านการอ่าน.
- สมชาย หอมยก. (2550). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โครงการตำรามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา. กทม: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ การจนารักษ์. (2545). เทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด. กรุงเทพมหานคร: ชารอักษร.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2544). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- สวางค์ ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ. (2551). ภาษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และวรรณคดีวิจักษ์ ม.4. กรุงเทพฯ: ภูมิบัณฑิตการพิมพ์.
- สายชล โชติธนากิจ. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์

- การศึกษามหาบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สายสุนี สกุลแก้ว. (2534). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำลี หุ่นงาม. (2554). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนที่ความคิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุดารักษ์ สุวรรณทอง. (2553). ผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยพิมพานิช.
- สุบรรณ ตั้งศรีเสรี. (2556). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบค้นพบจากการชี้แนะร่วมกับเทคนิค Think-Pair-Share ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
- สุพิรา ดาวเรือง. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานและเทคนิคเพื่อนคู่คิดบนวิกิเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมาลี ชูบุญ. (2560). ผลการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริย์รัตน์ บำรุงสุข และคณะ. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวัฒน์ นิยมคำ. (2531). ทฤษฎีและทางปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ เล่ม 1-2. กรุงเทพฯ: เจเนอรัลบุ๊คส์เซนเตอร์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2552). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เสาวลักษณ์ พานทอง. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

แสงเดือน ทวีสิน. (2545). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยเสีง.

โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (2558). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.

Ahmadi, M., Behnam, B., & Seifoori, Z. (2024). Think-pair-share as a formative assessment technique for EFL reading comprehension and vocabulary learning: A quasi-experimental study. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 20(1), 225–238.

Ashley. (2009). *Showing students the forest: Giving students a reason to read their social studies textbook*. Dissertation Abstracts International, 53-57.

Ausubel, D.P. & Robinson, F.G. (1969). *School learning: An introduction to educational psychology*. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Baier. (2011). *The effects of SQ3R on fifth grade student's comprehension level*. Retrieved from <http://vslb109-148.ohiolink.edu/send-pdf.cgi/Baier%20Kylie.pdf?bgsu1300677596>

Brennan, L., R., & Kane. (1977). *An index of dependability for mastery tests*. *Journal of Educational Measurement*, 14, 227-289.

Clark, J. H. (1991, April). Using Visual Organizer to Focus on Thinking. *Journal of Reading*, 347.

Dechant. (1982). *Improving the teaching of reading*. New Delhi: Prentice-Hall India Private Limited.

Deswati Maharani, D., Nurpahmi, S., & Nur, A. (2023). *The effectiveness of the Think Pair Share learning model on students' reading comprehension: A meta-analysis*. *Journal of Language Teaching and Learning*, 13(2), 88–100.

Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education/Ed.Ed*. New York: McGraw - Hill.

Hamdan, Ahmed. (2017). The Effect of (Think-Pair-Share) Strategy on the Achievement of Third Grade Student in Sciences in the Educational District of Irbid. *Journal*

of Education and Practice 8, no.9 ,88-95.

Hussaini, I. D., Mohammed, A., & Uloh-Bethels, A. C. (2023). Effect of Think-Pair-Share cooperative learning strategy on students' achievement in reading comprehension in Gombe State, Nigeria. *British Journal of Education*, 11(6), 47–61.

Johnson, D. W. (2013). *Cooperative Learning Improving University instruction By Basing Practice On Validated Theory*. *Journal on Excellence in University Teaching*, 25(3), 3.

Joyce, B., Weil, M. & Showers, B. (1992). *Model of teaching*. Boston: Allyn and Bacon.
Ledlow, S. *Using Think-Pair-Share in the College Classroom*. New York: College Classroom, 2001.

Lyman, F. T. (1981). *The responsive classroom discussion: The inclusion of all students*. In A. S. Anderson (Ed.), *Mainstreaming Digest* (pp. 109–113). University of Maryland Press.

Mark, L. (2010). *Ready to Use Nonfiction Graphic Organizer with Before-During-After Activities-Grade 2-5*. <https://www.abss.k12.nc.us/cms/lib02/NC01001905/Centricity/Domain/93/ReadytoUseNonFictionGraphicOrganizerswit.pdf> Mehrens, W. (1976). *A Measurement and Evaluation and Psychology*. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Maulida, M. (2017). Teacher's perception on the use of think-pair-share technique in teaching reading. *Journal of English Education and Teaching (JEET)*, 1(2), 139–150.

Novak, J. D. (1990). *Concept mapping: A useful tool for science education*. *Journal of Research in Science Teaching*, 27(10), 937–949.

Robinson. (1961). *Effects study SQ3R*. New York: Harper and Brothers.

Stephen, B. (1992). *Cooperative Learning*. *Education Research Cosumer Guide*, 38(92), 2.

Usman, S.P. "Using Think-Pair-Share Strategy to Improve Student's Speaking Ability at Stain Ternate ". *Journal of Education and Practice* 6, no. 10 (2015): 37-46.

Yussof, M. "Enhancing Reading Comprehension through Cognitive and Graphic

Strategies: A Constructivism Approach." *Social and Behavioral Sciences* 64, no. 70 (2012): 151-60.

ภาคผนวก

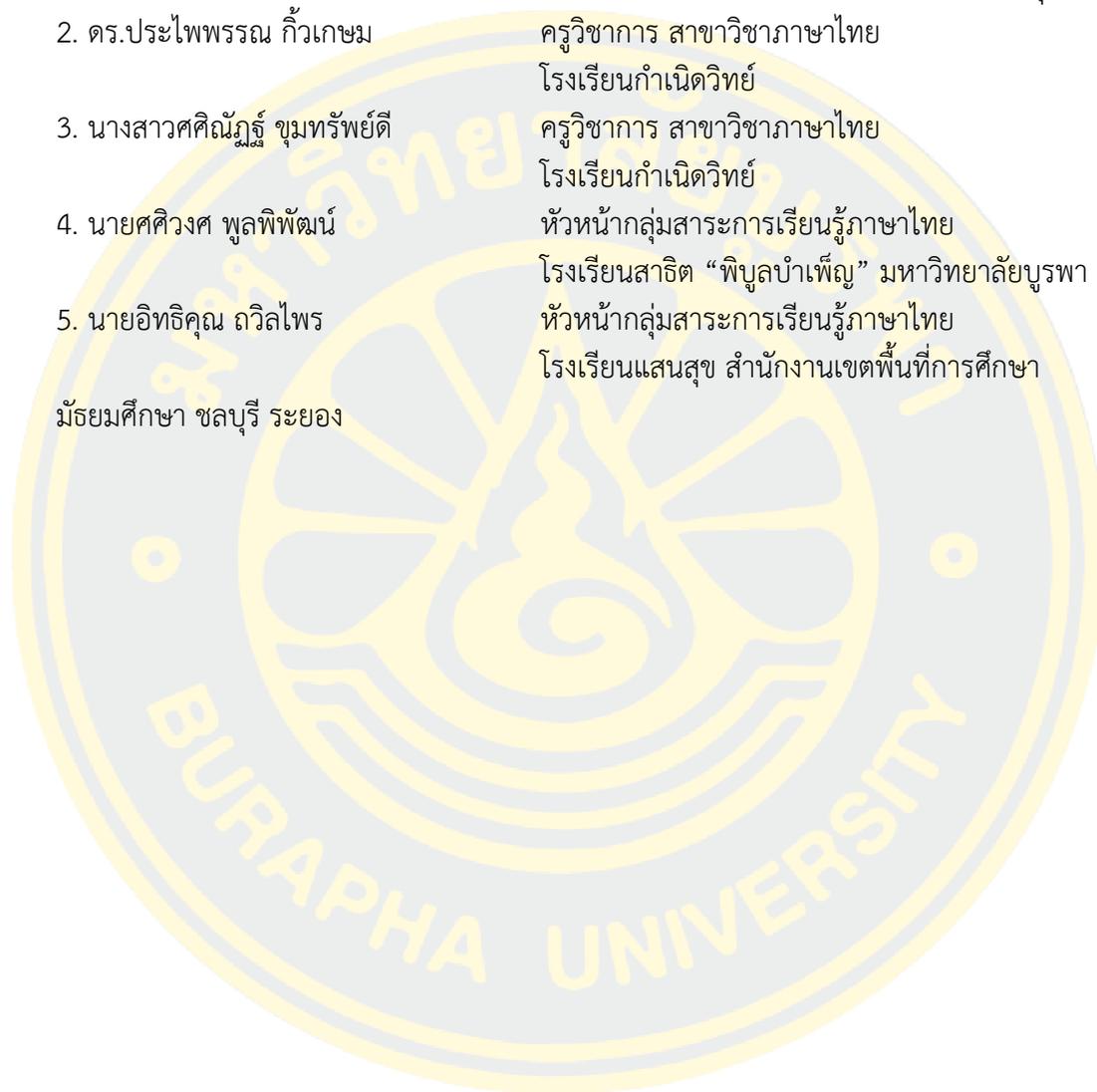

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
- ตัวอย่างหนังสือขอเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- สำเนาหนังสือ ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
- หนังสือรับรองการผ่านจริยธรรมวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. นายบุญลือ คำถวาย	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง
2. ดร.ประไพพรรณ กวีเกษม	ครูวิชาการ สาขาวิชาภาษาไทย โรงเรียนกำเนิดวิทย์
3. นางสาวศศิณัฐ ชุมทรัพย์ดี	ครูวิชาการ สาขาวิชาภาษาไทย โรงเรียนกำเนิดวิทย์
4. นายศศิวงศ พูลพิพัฒน์	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
5. นายอิทธิคุณ ถวิลไพโร	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนแสนสุข สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ชลบุรี ระยอง

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๔๒๗

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้วย นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๙ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ นาย ศศิวงศ์ พูลพิพัฒน์ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งเค้าโครงเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๓๕๘๐๘๗๕ หรือที่ E-mail: 63920269@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจงเอียด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๗๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลพดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๒๓๙๒๐๒๖๙ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติคำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือนายบุญลือ คำถวาย ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งคำโครงการเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อ นิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๓๕๘๐๘๗๕ หรือที่ E-mail: 63920269@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจงเยี่ยม)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th
สำเนาเรียน นายบุญลือ คำถวาย

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๗๔๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกำเนิดวิทย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๙ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับ
อนุมัติคำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผัง
กราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอน
การเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ
ดร.ประไพพรรณ กวีเกษม และนางสาวศศิณัฐ ชุมทรัพย์ดี ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และ
ประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งคำโครงการเล่มวิทยานิพนธ์
(ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๓๕๘๐๘๗๕ หรือที่ E-mail: 63920269@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจงเยี่ยม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

สำเนาเรียน ดร.ประไพพรรณ กวีเกษม และนางสาวศศิณัฐ ชุมทรัพย์ดี

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๗๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแสนสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ)
๒. เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๙ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับ
อนุมัติคำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและฝัง
กรรพิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอน
การเตรียมเครื่องมือการวิจัย นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ
นายอิทธิคุณ ถวิลไพโร ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความ
ตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งคำโครงการเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๗-๓๕๘๐๘๗๕ หรือที่
E-mail: 63920269@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจงเอียด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
ผู้อำนวยการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th
สำเนาเรียน นายอิทธิคุณ ถวิลไพโร

ที่ อว ๘๑๓๗/๗๕๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแสนสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (หาคุณภาพ)

ด้วย นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๙ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับ
อนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผัง
กราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอ
โรงเรียนท่านในการหาคุณภาพจากเครื่องมือวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้น
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๕ โรงเรียนแสนสุข จำนวน ๓๖ คน ระหว่าง
วันที่ ๗ - ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ทั้งนี้ สามารถติดต่อ นิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์
๐๘๗-๓๕๘๘๐๘๗๕ หรือที่ E-mail: 63920269@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ภัณฑนา รังสิโยภาส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัณฑนา รังสิโยภาส)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๓๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๗๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนครบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแสนสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (หาคคุณภาพ)

ด้วย นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๖๙ นิสิตหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบไม่เต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับ
อนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผัง
กราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
๓” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และเสนอ
โรงเรียนท่านในการเก็บข้อมูลการเพื่อดำเนินการวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้น
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๘ โรงเรียนแสนสุข จำนวน ๓๕ คน ระหว่าง
วันที่ ๑๔ - ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์
๐๘๗-๓๕๘๐๘๗๕ หรือที่ E-mail: 63920269@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

สำเนา

ที่ IRB4-054/2568

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU264/2567

โครงการวิจัยเรื่อง : ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด
และผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3

หัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ : อาจารย์ ดร.คงรัฐ นวลแปง
วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์)

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการร่วม (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์
วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์)

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

วิธีพิจารณา : Exemption Determination Expedited Reviews Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัย
ดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการ
ล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 2 วันที่ 14 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 14 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 14 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
- แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 1 วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)
- 6.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ฉบับที่ 1 วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567

สำเนา

วันที่รับรอง : วันที่ 21 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

วันที่หมดอายุ : วันที่ 21 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569

ลงนาม นางสาวพิมลพรรณ เลิศล้ำ

(นางสาวพิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

****หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง ****

ภาคผนวก ข

- ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน
- ตารางสรุปค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับ เทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก

ตารางที่ 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านนิทาน

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	การแปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5	0	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2. สาระสำคัญ	5	5	4	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ขั้นก่อนอ่าน	5	5	4	5	4	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.2 ขั้นระหว่างอ่าน (Think)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.3 ขั้นหลังอ่าน(Pair)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.4 ขั้นแลกเปลี่ยน(Share)	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล	5	3	4	4	4	4	0.71	มีความเหมาะสมมาก
	เฉลี่ย					4.72	0.50	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านข่าว

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2. สาระสำคัญ	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ขั้นตอนอ่าน	5	5	5	5	5	4	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.2 ขั้นระหว่างอ่าน (Think)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.3 ขั้นหลังอ่าน(Pair)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.4 ขั้นแลกเปลี่ยน(Share)	5	4	5	5	4	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล	5	3	4	5	4	4.2	0.84	มีความเหมาะสมมาก
	เฉลี่ย					4.70	0.46	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านบทความ

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2. สาระสำคัญ	5	5	4	4	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ขั้นก่อนอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.2 ขั้นระหว่างอ่าน (Think)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.3 ขั้นหลังอ่าน(Pair)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.4 ขั้นแลกเปลี่ยน(Share)	5	4	5	4	5	4.6	0.55	มีความเหมาะสมมากที่สุด
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล	5	3	4	4	5	4.2	0.84	มีความเหมาะสมมาก
	เฉลี่ย					4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 15 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านโฆษณา

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	การแปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2. สาระสำคัญ	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ขั้นก่อนอ่าน	5	5	5	4	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.2 ขั้นระหว่างอ่าน (Think)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.3 ขั้นหลังอ่าน(Pair)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.4 ขั้นแลกเปลี่ยน(Share)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล	5	3	4	5	5	4.4	0.89	มีความเหมาะสมมาก
	เฉลี่ย					4.84	0.42	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 16 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านวรรณคดี

รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{x}	S.D.	การแปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
2. สาระสำคัญ	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ขั้นก่อนอ่าน	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.2 ขั้นระหว่างอ่าน (Think)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.3 ขั้นหลังอ่าน(Pair)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
5.4 ขั้นแลกเปลี่ยน(Share)	5	4	5	5	5	4.8	0.45	มีความเหมาะสมมากที่สุด
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มีความเหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล	5	3	4	4	5	4.2	0.84	มีความเหมาะสมมาก
	เฉลี่ย					4.86	0.40	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	4.72	0.19	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	4.8	0.19	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	4.8	0.21	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	4.84	0.19	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	4.86	0.21	มีความเหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.20	มีความเหมาะสมมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รหัสวิชา ท 23102 รายวิชา ภาษาไทย 6
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้สอน นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย ภาคเรียนที่ 2
 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง อ่านคิดพินิจสาร เรื่อง การอ่านบทความ เวลา 3
 คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม 3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม 3/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน

ท 1.1 ม.3/9 การตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

ท 5.1 ม.3/3 การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระจากเรื่องที่อ่านได้ (K)
2. นักเรียนบอกคุณค่าและข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้ (K)
3. นักเรียนสามารถระบุใจความจากเรื่องที่อ่านได้ (P)
4. นักเรียนเขียนผังกราฟิกจากเรื่องที่อ่านได้ (P)
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (A)

สาระสำคัญ

บทความ คือ รูปแบบงานเขียนที่ผู้เขียนสื่อสารข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้อ่าน โดยมีเนื้อหาเป็นข้อเท็จจริง ซึ่งหลักในการอ่านจับใจความจากบทความให้พิจารณาข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น กลวิธีในการนำเสนอ และประโยชน์ที่ได้จากบทความ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

สาระการเรียนรู้

การอ่านจับใจความจากบทความ

1. หลักการอ่านจับใจความจากบทความ
2. ลักษณะงานเขียนประเภทบทความ
3. ประเภทของบทความ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1

ขั้นก่อนอ่าน (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูเปิดวิดีโอทัศน์ข่าว เรื่อง “อุทาหรณ์ สาวจัดฟันแฟชั่น” พูดคุยซักถามความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง การจัดฟันแฟชั่น โดยใช้คำถาม ดังนี้
 - 1) นักเรียนเคยได้ยินเรื่องเกี่ยวกับการจัดฟันหรือไม่ จากที่ไหนอย่างไร
แนวคำตอบ เคยได้ยิน จากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับโทษของการจัดฟันแฟชั่นที่ไม่ถูกต้องตามหลักการแพทย์
 - 2) นักเรียนคิดว่าทำไมคนเราถึงต้องจัดฟัน
แนวคำตอบ เป็นการรักษาอาการผิดปกติของการสบฟันเพื่อให้ใช้งานได้ดีขึ้น
 - 3) จะเกิดอะไรขึ้นถ้านักเรียนจัดฟันแบบแฟชั่น
แนวคำตอบ เสี่ยงติดเชื้อหรือฟันผุได้
 - 4) นักเรียนคิดว่าการจัดฟันแฟชั่นมีประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด
แนวคำตอบ ไม่มี เพราะรูปลักษณ์ภายนอกเหมือนการจัดฟันแต่ไม่ใช่การจัดฟันเพื่อรักษาอย่างแท้จริง
 - 5) เพราะเหตุใดยังคงได้ยินข่าวเกี่ยวกับเรื่องการจัดฟันแฟชั่น
แนวคำตอบ เพราะเด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงการจัดฟันแฟชั่นได้ง่ายกว่าการจัดฟันจริง

ขั้นระหว่างอ่าน (Think) (ใช้เวลา 40 นาที)

2. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปคำตอบจากเรื่องการจัดฟันแฟชั่น
3. นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง อันตราย!! การจัดฟันแฟชั่น (Fake braces trend) จากใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง บทความให้ความรู้ทั่วไป
4. ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้จับใจความจากเรื่องที่อ่าน ดังนี้
 - 1) เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

แนวคำตอบ การจัดฟันแฟชั่น

2) อะไรคือสาเหตุให้คนไปจัดฟันแฟชั่น

แนวคำตอบ ฟันไม่มีปัญหา, ทันตแพทย์ปฏิเสธในการจัดฟัน, ความสวยงาม คล้ายจัดฟันจริง

3) การจัดฟันแฟชั่นมีผลเสียอย่างไร

แนวคำตอบ ทำให้เหงือกอักเสบ เกิดแผลในช่องปากนำไปสู่การติดเชื้อได้ เคลือบฟันบาง ปวดฟัน ฟันผุ ร่างกายได้รับสารอันตรายในเครื่องมือที่ไม่ได้มาตรฐาน และเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากการที่อุปกรณ์จัดฟันหลุดลงคอ

4) นักเรียนมีวิธีการแนะนำอย่างไรหากเพื่อนต้องการจัดฟันแฟชั่น

แนวคำตอบ บอกข้อเสียและอันตรายจากการจัดฟันให้เพื่อนฟัง

5) เรื่องที่อ่านมีข้อคิดหรือไม่อย่างไร

แนวคำตอบ มีข้อคิดเกี่ยวกับการจัดฟัน การจัดฟันทำเพื่อรักษาการผิปกติของการสบฟันเราจึงไม่ควรจัดฟันหากไม่ได้รับการกำกับดูแลจากทันตแพทย์

5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปคำตอบจากการอ่านอ่านบทความ เรื่อง อันตราย!! การจัดฟันแฟชั่น (Fake braces trend)

6. นักเรียนศึกษาหลักการอ่านจับใจความผ่านใบความรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากบทความ และสื่อ Power Point หลักการอ่านจับใจความจากบทความ

7. ครูแจกใบงานที่ 1 การอ่านบทความ นักเรียนจับคู่พิจารณาใจความสำคัญของบทความ โดยอ่านและจับใจความสำคัญแล้วบันทึกข้อมูลลงใบงาน

คาบที่ 2

ชั้นหลังอ่าน (Pair) (ใช้เวลา 30 นาที)

1. ครูทบทวนกิจกรรมการอ่านจับใจความจากบทความจากคาบที่แล้ว
2. นักเรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนสาระสำคัญจากการอ่านบทความเรื่อง One day trip ที่ยวบางกระเจ้า ปั่นจักรยาน เดินตลาดน้ำ ไหว้พระพินนศขอพร จากใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง บทความสารคดีท่องเที่ยว
3. นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันพิจารณา แก่นของเรื่อง ข้อคิด และจับใจความจากบทอ่าน นำความรู้ที่ได้มาอภิปรายร่วมกับเพื่อนคู่คิด
4. นักเรียนและเพื่อนคู่คิดเขียนผังกราฟิกแบบผังความคิดสรุปใจความลงใบงานที่ 2 ผังความคิดจับใจความจากบทความ

ชั้นแลกเปลี่ยน (Share) (ใช้เวลา 20 นาที)

5. ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของเพื่อนคู่คิดของตนเองกับเพื่อนคู่คิดคู่อื่น ๆ ในห้อง จำนวน 2 คู่
6. ครูขอให้นักเรียนอาสาสมัคร จำนวน 3 คู่ ออกมานำเสนอผังความคิดของตัวเอง และความคิดเห็นที่ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนคู่คิดในชั้นเรียน
7. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปใจความที่ได้จากเรื่อง One day trip เกี่ยวกับพระเจ้าปันจักรยาน เดินตลาดน้ำ ไข้วพระพิฆเนศขอพร

คาบที่ 3

ขั้นก่อนอ่าน (ใช้เวลา 10 นาที)

1. ครูตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักเรียนในเรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากบทความ ดังนี้

- 1) บทความหมายถึงอะไร

แนวคำตอบ บทความ หมายถึง รูปแบบการเขียนประเภทหนึ่งซึ่งผู้เขียนต้องการสื่อสารข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แก่ผู้อ่าน โดยเนื้อหาแนะนำเสนอจากข้อเท็จจริงไม่ใช่เรื่องแต่งหรือคิดเองจากจินตนาการ

- 2) บทความควรมีองค์ประกอบใดอะไรบ้าง

แนวคำตอบ ชื่อเรื่อง บทนำ เนื้อหา และบทสรุป

ขั้นระหว่างอ่าน (Think) (ใช้เวลา 10 นาที)

2. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 2 เรื่อง ประเภทของบทความ
3. ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ดังนี้

- 1) ประเภทของบทความจำแนกได้กี่ประเภทอะไรบ้าง

แนวคำตอบ จำแนกได้ 11 ประเภท ดังนี้ 1.บทความบรรณาธิการ 2.บทความสัมภาษณ์ 3.บทความแสดงความคิดเห็นทั่วไป 4.บทความวิเคราะห์ 5.บทความวิจารณ์ 6.บทความสารคดีท่องเที่ยว 7.บทความกึ่งชีวประวัติ 8.บทความครอบครัว 9.บทความให้ความรู้ทั่วไป 10.บทความเชิงธรรมะ 11.บทความวิชาการ

- 2) บทความให้ความรู้ทั่วไปและบทความสารคดีท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างไร

แนวคำตอบ บทความให้ความรู้ทั่วไปมีเนื้อหาอธิบายความรู้ มีจุดมุ่งหมายในการอธิบายหรือให้คำแนะนำในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน แตกต่างจากบทความสารคดีท่องเที่ยวที่มีเนื้อหาเชิงบรรยาย เล่าเรื่องและมีจุดมุ่งหมายในการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว

- 3) บทความ “One day trip เที่ยวบางกระเจ้า ปั่นจักรยาน เดินตลาดน้ำ ไหว้พระ พิณเนศ
ขอพร” จัดเป็นบทความประเภทใด
แนวคำตอบ บทความสารคดีท่องเที่ยว

- 4) ประเด็นหลักของบทความที่อ่านคืออะไร
แนวคำตอบ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่ตำบลบางกระเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ

- 5) จากบทความที่อ่านมีการใช้ภาษาอย่างไร
แนวคำตอบ ใช้ภาษาระดับไม่เป็นทางการ มีการใช้บรรยายโวหารอธิบายถึง
ลักษณะ ที่ตั้งของสถานที่ และใช้พรรณนาโวหารในการพรรณนาความสวยงาม และ
ความคิดเห็นต่อสถานที่นั้น ๆ

4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปคำตอบ
5. ให้นักเรียนจับคู่พิจารณาใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
6. นักเรียนทำใบงานที่ 3 เรื่อง บทความนานาประเภท

ขั้นหลังอ่าน (Pair) (ใช้เวลา 15 นาที)

7. นักเรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนสาระสำคัญจากการศึกษาใบความรู้ที่ 2 ประเภทของ
บทความ
และใบงานที่ 3 เรื่อง บทความนานาประเภท
8. ครูให้นักเรียนและเพื่อนคู่คิดร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับงานเขียนประเภท
บทความ พร้อมเลือกประเภทบทความที่ชื่นชอบ
9. นักเรียนและเพื่อนคู่คิดช่วยกันเลือกตัวอย่างบทความ ในประเภทบทความที่ชื่นชอบ
สรุปใจความสำคัญ ข้อคิด และคุณค่าที่ได้จากบทความเรื่องนั้นลงในใบงานที่ 4 ผัง
ความคิดบทความตรงใจ

ขั้นแลกเปลี่ยน (Share) (ใช้เวลา 15 นาที)

10. ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของเพื่อนคู่คิดของตนเองกับเพื่อนคู่คิดผู้อื่น ๆ ใน
ห้อง
จำนวน 2 คู่
11. ครูสุ่มนักเรียนจำนวน 3 คู่ ออกมานำเสนอผังความคิดบทความที่แต่ละคู่ชื่นชอบกับ
เพื่อนร่วมชั้นเรียน
12. ครูประเมินผลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกรนำเสนอผังกราฟิก
13. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้เกี่ยวกับงานเขียนประเภทบทความ

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. วิดิทัศน์ข่าว เรื่อง “บุกรวบสาว เปิดเฟซบุ๊กปรับจัดฟันแพชชั่นราคาถูก” จากข่าวช่องวัน วันที่ 17 เมษายน 2567
2. ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง บทความให้ความรู้ทั่วไป
3. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากบทความ
4. ใบงานที่ 1 เรื่อง การอ่านบทความ
5. ใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง บทความสารคดีท่องเที่ยว
6. ใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดจับใจความจากบทความ
7. ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง ประเภทของบทความ
8. ใบงานที่ 3 เรื่อง บทความนานาประเภท
9. ใบงานที่ 4 เรื่อง ผังความคิดบทความตรงใจ

การวัดประเมินผล

รายการ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระจากเรื่องที่ได้	-การตอบคำถามในชั้นเรียน -ใบงานที่ 3 เรื่อง บทความนานาประเภท	- ข้อคำถาม 5 ข้อ -ใบงานที่ 3 เรื่อง บทความนานาประเภท	-นักเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 70
2. นักเรียนบอกคุณค่าและข้อคิดจากเรื่องที่ได้	-การตรวจใบงานที่ 1 เรื่อง การอ่านบทความ	-ใบงานที่ 1 เรื่อง การอ่านบทความ	-นักเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 70
3. นักเรียนสามารถระบุใจความจากเรื่องที่ได้	-การตรวจใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดจับใจความจากบทความ	-ใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดจับใจความจากบทความ	-นักเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 70
4. นักเรียนเขียนผังกราฟิกจากเรื่องที่ได้	-การตรวจผังกราฟิก	-ใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดจับใจความจากบทความ -ใบงานที่ 4 เรื่อง ผังความคิดบทความตรงใจ	-นักเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 70
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	-การสังเกตพฤติกรรม	-แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	-นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ ดี

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	-ตอบคำถาม สอดคล้องกับ เนื้อหาเป็นประจำ -มีการแสดงความ คิดเห็นเป็น ประจำ -ให้ความร่วมมือ ในการแลกเปลี่ยน ความคิดกับเพื่อน คู่คิดเป็นประจำ	-ตอบคำถาม สอดคล้องกับเนื้อหา บ่อยครั้ง -มีการแสดงความ คิดเห็นบ่อยครั้ง -ให้ความร่วมมือใน การแลกเปลี่ยน ความคิดกับเพื่อน คู่คิดบ่อยครั้ง	-ตอบคำถาม สอดคล้องกับ เนื้อหาบางครั้ง -มีการแสดงความ คิดเห็นบางครั้ง -ให้ความร่วมมือใน การแลกเปลี่ยน ความคิดกับเพื่อน คู่คิดบางครั้ง	-ตอบคำถามในชั้น เรียนบางครั้ง -มีการแสดงความ คิดเห็นบางครั้ง -ให้ความร่วมมือใน การแลกเปลี่ยน ความคิดกับเพื่อน คู่คิดบางครั้ง	-ตอบคำถามใน ชั้นเรียนบางครั้ง -ให้ความร่วมมือ ในแลกเปลี่ยน ความคิดกับเพื่อน คู่คิดบางครั้ง -มีปฏิสัมพันธ์ใน ชั้นเรียนเล็กน้อย หลับหรือ เหม่อ ลอยบางคาบ
ความตั้งใจในการเรียน	-ตั้งใจเรียน ไม่วอกแวกเป็น ประจำ -ซักถามเมื่อสงสัย เป็นประจำ -มีความพยายาม ในการหาคำตอบ และตั้งใจทำงาน เป็นประจำ	-ตั้งใจเรียน ไม่วอกแวกบ่อยครั้ง -ซักถามเมื่อสงสัย บ่อยครั้ง -มีความพยายามใน การหาคำตอบ และ ตั้งใจทำงาน บ่อยครั้ง	-ตั้งใจเรียน ไม่วอกแวกบางครั้ง -ซักถามเมื่อสงสัย บางครั้ง -มีความพยายาม ในการหาคำตอบ และตั้งใจทำงาน บางครั้ง	-ตั้งใจเรียน ไม่วอกแวกบางครั้ง -ซักถามเมื่อสงสัย บางครั้ง -มีความพยายาม ในการหาคำตอบ และตั้งใจทำงาน บางครั้ง	-ตั้งใจเรียน บางครั้ง วอกแวกเป็น ประจำ -มีความพยายาม ในการหาคำตอบ บ้างบางครั้งแต่ไม่ ตั้งใจทำงาน
การพัฒนาตนเอง	-สืบเสาะความรู้ที่ เป็นประโยชน์จาก แหล่งข้อมูลที่ น่าเชื่อถืออยู่เป็น ประจำ -ปฏิบัติตาม คำแนะนำของครู อยู่เป็นประจำ -นำข้อแนะนำใน ชั้นเรียนไป ปรับปรุงงานอยู่ เป็นประจำ	-สืบเสาะความรู้ที่ เป็นประโยชน์จาก แหล่งข้อมูลที่ น่าเชื่อถืออยู่ บ่อยครั้ง -ปฏิบัติตาม คำแนะนำของครูอยู่ บ่อยครั้ง -นำข้อแนะนำในชั้น เรียนไปปรับปรุง งานอยู่บ่อยครั้ง	-สืบเสาะความรู้ที่ เป็นประโยชน์จาก แหล่งข้อมูลที่ น่าเชื่อถืออยู่ บางครั้ง -ปฏิบัติตาม คำแนะนำของครู อยู่บางครั้ง -นำข้อแนะนำใน ชั้นเรียนไป ปรับปรุงงานอยู่ บางครั้ง	-ปฏิบัติตาม คำแนะนำของครู อยู่บางครั้ง -นำข้อแนะนำในชั้น เรียนไปปรับปรุงงาน อยู่บางครั้ง	-พูดคุยหยอกล้อ กับเพื่อนขณะครู สอน นั่งเฉย ๆ ไม่ เข้าร่วมกิจกรรมที่ ครูให้ปฏิบัติ และ ใช้โทรศัพท์มือถือ โดยไม่ได้รับ อนุญาตโดยไม่ สนใจคำแนะนำ ของครู

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ความรับผิดชอบ	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดเป็นประจำ -ส่งงานตรงเวลาเป็นประจำ -เข้าเรียนตรงเวลาเป็นประจำ	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดอยู่บ่อยครั้ง -ส่งงานตรงเวลาอยู่บ่อยครั้ง -เข้าเรียนตรงเวลาอยู่บ่อยครั้ง	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดในบางครั้ง -ส่งงานตรงเวลาในบางครั้ง -เข้าเรียนตรงเวลาบ่อยครั้ง	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดในบางครั้ง -ส่งงานไม่ตรงเวลาในบางครั้ง -เข้าเรียนสายบ่อยครั้ง	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่ทันภายในเวลาที่กำหนด -ส่งงานไม่ตรงเวลาอยู่บ่อยครั้ง -เข้าเรียนสายเป็นประจำ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 16-20	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 11-15	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี
คะแนน 6-10	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 1-5	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับควรปรับปรุง

ตัวอย่าง วิดีทัศน์ข่าว เรื่อง บุกรวบสาวเปิดเฟซบุ๊กจัดฟันแพชั่นราคาถูก

ที่มา : ข่าวช่องวัน. (17 เมษายน 2567). บุกรวบสาวเปิดเฟซบุ๊กจัดฟันแพชั่นราคาถูก. จาก

<https://youtu.be/qdxTmmTfmLY?si=vqqeA1vKBaegc5FF>

ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง บทความให้ความรู้ทั่วไป อันตราย!! จากการจัดฟันแฟชั่น (Fake braces trend)

การจัดฟันแฟชั่นสวยแต่เสี่ยง เพราะหากไม่ใช่ทันตแพทย์และไม่มีความรู้ อาจเกิดอันตรายต่อสุขภาพช่องปากได้ โดยทั่วไปผู้ที่ฟันเรียงเป็นปกติ ไม่มีปัญหาในการใช้งาน เมื่อมาพบทันตแพทย์เพื่อขอจัดฟันจะถูกปฏิเสธ เนื่องจากไม่จำเป็นต้องได้รับการรักษา ทำให้มีกลุ่มบุคคลที่เห็นช่องทางหารายได้จากความต้องการของคนที่ยากจัดฟัน จึงเปิดรับจัดฟันแฟชั่นขึ้นขึ้น โดยใช้ลวดเส้นเล็ก ร้อยลูกบิดสีต่าง ๆ บางชนิดมีการเคลือบสีและสารปรอท ลวดและลูกบิดดังกล่าวพบว่ามีสาร เคมี รุนแรง ทั้งสารตะกั่ว สารหนู และ แคดเมียม ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ออกประกาศห้ามผลิตและจำหน่ายลวดจัดฟันแฟชั่นต่อมากระแสนิยมในเรื่องจัดฟันแฟชั่นได้เปลี่ยนไป จากการใช้ลวดเส้นเล็กร้อยลูกบิดสีต่าง ๆ กลายเป็นการใช้เครื่องมือจัดฟันจริง หรือเลียนแบบใกล้เคียงกับเครื่องมือที่ทันตแพทย์ใช้มากขึ้น ซึ่งรูปแบบของการจัดฟันแฟชั่นที่มีการใส่เครื่องมือแบ่งเป็น 2 แบบหลัก ๆ คือ การใส่เครื่องมือแบบติดแน่น และการใส่เครื่องมือถอดได้

ขั้นตอนการทำยุ่งยากซับซ้อนและมีค่าใช้จ่ายสูงชัน แต่ยังเป็นอันตรายอยู่ และมักโฆษณาชวนเชื่อว่าเป็นการใช้ลวดและเครื่องมือที่ทันตแพทย์ใช้ บางแห่งเพิ่มความน่าเชื่อถือโดยใช้คำว่า Lab เพื่อให้เข้าใจว่าเป็น Laboratory ที่สามารถทำฟันปลอมและทำเครื่องมือจัดฟันให้กับทันตแพทย์ (ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่ใช่) การจัดฟันแฟชั่นโดยใช้ลวดจัดฟันปลอมนอกจากมีจำหน่ายตามแผงลอยแล้ว ยังระบอบไปตามตลาดนัดในต่างจังหวัด แหล่งชุมชน มีทั้งจำหน่ายให้นำไปใส่เอง หรือผู้จำหน่ายใส่ให้ในช่องปาก แต่ส่วนมากวัยรุ่นมักจะนิยมให้ผู้จำหน่ายติดให้

การจัดฟันแฟชั่นอันตรายต่อสุขภาพช่องปากอย่างไร?

1. เหงือกอักเสบ เป็นแผล มีเลือดไหล และเกิดแผลในช่องปาก เนื่องจากลวดและพลาสติก อาจกดเหงือกหรือทิ่มเหงือก หากลวดมีความยาวไม่พอดีกับฟันจะทำให้แทงเหงือกได้
2. สารอันตรายดูดซึมเข้าสู่ร่างกาย เนื่องการใช้เป็นเครื่องมือที่ไม่ได้คุณภาพและมาตรฐานที่ใช้ในช่องปาก เช่น เกิดสนิม หรือเคลือบสารปรอท ลูกบิดสีมีสารหนู หรือสารตะกั่วเจือปนอยู่
3. เกิดการแพร่กระจายของโรคติดต่อหรือการติดเชื้อ เนื่องจากขั้นตอนในการทำสกปรกไม่มีการฆ่าเชื้อโรคก่อนทำ อีกทั้งในการฝังวัสดุเข้าไปในช่องปากอาจจะไม่สะอาดพอ โดยปกติทันตแพทย์จะต้องฆ่าเชื้อโรคก่อนการทำทุกครั้ง
4. ฟันผุ การมีลวดและลูกบิดติดในช่องปาก จะทำให้ประสิทธิภาพในการทำทำความสะอาดฟันลดลง เพราะเศษอาหารติดได้ง่าย ทำให้เกิดฟันผุ
5. ปวดฟัน ฟันเคลื่อนที่ไปจากตำแหน่งเดิม เพราะลวดอาจดันฟัน ยิ่งผู้ทำออกแรงกระทำกับตัวฟันมาก อาจเกิดการเจ็บปวดได้
6. ผิวเคลือบฟันบางลง บางครั้งอาจมีการกรอเอาผิวเคลือบฟันออก แล้วใช้ครีทฟอสฟอริก ชนิดเดียวกับที่ทันตแพทย์ใช้ในการทำฟัน กัดฟันให้เป็นรูพรุนเล็ก ๆ เพื่อที่จะให้การยึดเครื่องมือ bracket ให้ติดกับฟันได้ ซึ่งการที่ผิวเคลือบฟันถูกทำลายไปไม่สามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้ ทำให้เกิดฟันผุได้ง่าย

7. อาจถึงแก่ชีวิตโดยไม่รู้ตัว การใส่ลวดเส้นเล็ก ถ้าไม่แน่นหรือหลวม ทำให้มีการขยับได้จะเกิดอันตรายอย่างมาก เนื่องจากเวลาใส่นอนหรือรับประทานอาหาร อาจทำให้ลวดหรือลูกบิดหลุดลงคอได้

หากเกิดอันตรายข้างต้นควรรีบมาพบทันตแพทย์ให้เร็วที่สุด ดังนั้นวัยรุ่นและประชาชน อย่าเห็นแก่ความสวยงามเพียงเล็กน้อยในการจัดฟันแฟชั่น ถ้าดูใกล้ใกล้ ๆ ก็ไม่เหมือนการจัดฟันที่มีลวดหรือยางจัดฟันของทันตแพทย์ มีแต่จะทำให้สุขภาพฟันและอวัยวะอื่น ๆ เสีย ซึ่งไม่คุ้มค่ากับความสวยงามที่แลกมาด้วยความเจ็บปวด ทั้งนี้โปรดใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจซื้อและใช้สินค้าเหล่านี้ รวมถึงผู้ทำที่ไม่ใช่ทันตแพทย์ต่างก็มีความผิดทางกฎหมายในการทำฟัน

ที่มา : ญัฐนิ โภษาศาร. **อันตราย!!** จากการจัดฟันแฟชั่น (Fake braces trend). สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2567. จาก <https://www.siphospital.com/th/news/article/share/fake-braces-trend>.

URAPHA UNIVERSITY

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากบทความ

บทความ หมายถึง เรื่องที่ให้สาระ ข้อเท็จจริง ความรู้ เสนอความคิดเห็น แตกต่างจากบันเทิงคดี บทความในหนังสือพิมพ์จะมีลักษณะที่น่าสังเกตคือ จะมีเนื้อหาไม่ยาวมากนัก ใช้อ่านหน้าสั้น ๆ นำเรื่องสั้น ๆ ที่รู้ๆ กันอยู่แล้วมาตีพิมพ์ หรือนำเรื่องเล็ก ๆ ที่คนมองข้ามมาเติมสีสันให้น่าอ่าน บทความอาจมีการเน้นเนื้อหาที่ตัวเหตุการณ์และแนวโน้มในอนาคต

บทความจึงเป็นความเรียงประเภทหนึ่งซึ่งมีจุดประสงค์หลายลักษณะ เช่น เพื่อแสดงความรู้ เสนอข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกต วิเคราะห์วิจารณ์ ฯลฯ โดยต้องเขียนอย่างมีหลักฐาน มีเหตุผล น่าเชื่อถือ หากมีข้อเสนอแนะใดๆ ต้องเป็นไปในทางสร้างสรรค์

องค์ประกอบของบทความ

บทความส่วนใหญ่คือมีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ

1. ชื่อเรื่อง เป็นส่วนแรกของบทความที่สร้างความสนใจแก่ผู้อ่าน บทความในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารอาจตีพิมพ์ชื่อเรื่องด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่เพื่อสร้างความสนใจ หากชื่อเรื่องมีขนาดยาว ก็อาจตีพิมพ์ที่เป็นเรื่องรอง ด้วยตัวอักษรขนาดเล็กลง
2. บทนำ คือ ส่วนใหญ่อยู่ย่อหน้าแรกของบทความ มีลักษณะเป็นการกล่าวนำเรื่อง โดยให้ความรู้เบื้องต้นบอกเจตนาและผู้เขียนหรือตั้งคำถาม ซึ่งผู้เขียนจะใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการเขียนให้ผู้อ่านสนใจติดตามเนื้อเรื่อง
3. เนื้อหา เป็นส่วนสำคัญที่สุดของบทความ เพราะเป็นส่วนที่รวบรวมความรู้ สาระต่าง ๆ และความคิดเห็นของผู้เขียน
4. บทสรุป คือส่วนสุดท้ายของบทความที่ผู้เขียนใช้สรุปเนื้อหา และสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน โดยใช้กลวิธีหลายประการ เช่น การชักจูงใจให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง การให้ข้อคิดการหาแนวร่วม การตั้งคำถามให้ผู้อ่านนำไปคิดต่อ การเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา การให้ทางเลือกเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ การทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป เป็นต้น

หลักการอ่านและพิจารณาบทความ

ในการอ่านและพิจารณาบทความ ควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้

1. ข้อเท็จจริง ควรพิจารณารายละเอียดดังนี้
 - ข้อเท็จจริงในบทความ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยและน่าเชื่อถือหรือไม่
 - ผู้เขียนนำข้อมูลมาจากแหล่งใด
 - มีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลให้ผู้อ่านสืบค้นต่อไปหรือไม่ และแหล่งข้อมูลนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่
2. ข้อคิดเห็น ควรพิจารณารายละเอียดดังนี้
 - ข้อคิดเห็นของผู้เขียนสอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือไม่
 - ผู้เขียนเสนอข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์หรือไม่
 - ข้อคิดเห็นของผู้เขียนมีความเป็นไปได้หรือไม่

- ข้อคิดเห็นของผู้เขียนสามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่
3. กลวิธีนำเสนอ ควรพิจารณารายละเอียดดังนี้
- ผู้เขียนนำเสนอบทความได้น่าสนใจหรือไม่ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของบทความ
 - องค์ประกอบต่าง ๆ ของบทความมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงต่อเนื่องกันหรือไม่
 - การนำเสนอของผู้เขียน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย หรือเกิดความสับสน
 - ผู้เขียนนำเสนอเรื่องด้วยถ้อยคำสำนวนที่เข้าใจง่าย และชัดเจนหรือไม่
4. ประโยชน์ที่ได้รับ ควรพิจารณารายละเอียดต่อไปนี้
- ผู้อ่านได้รับประโยชน์จากการอ่านบทความนี้มากน้อยเพียงใด
 - ข้อคิดหรือทรรศนะของผู้เขียนสามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่
 - บทความนี้มีประโยชน์กับบุคคลเฉพาะกลุ่มหรือบุคคลส่วนใหญ่ในสังคม

ที่มา : แวมมยุรา เหมือนนิล. (2564). การอ่านจับใจความ(ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ:ประทับใจ เหมือนนิล.

ALPHA UNIVER

ชื่อ _____	นามสกุล _____
ชั้น _____	เลขที่ _____

ใบงานที่ 1 เรื่อง การอ่านบทความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง อันตราย!! การจัดฟันแฟชั่น (Fake braces trend) แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

1. ใคร

2. ทำอะไร

3. การจัดฟันแฟชั่นมีผลเสียอย่างไร

4. ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

5. สิ่งที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

6. ใจความสำคัญ

ชื่อ	นามสกุล
ชั้น	เลขที่

ใบงานที่ 1 เรื่อง การอ่านบทความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

- ใคร
วัยรุ่น
- ทำอะไร
จัดฟันแฟชั่น
- การจัดฟันแฟชั่นมีผลเสียอย่างไร
เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรืออาจนำไปสู่การเสียชีวิตได้
- ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
เพราะการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์จัดฟันที่ไม่ได้มาตรฐาน และไม่สะอาด เสี่ยงติดเชื้อ นอกจากนี้สารอันตรายที่อยู่ในอุปกรณ์จัดฟันแฟชั่นยังมีสารโลหะหนักอันตราย และอุปกรณ์เหล่านี้อาจหลุดและติดคอ ขณะทำกิจกรรมต่าง ๆ อาจถึงแก่ความตายได้
- สิ่งที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อนักเรียนหรือไม่ อย่างไร
มีผลกระทบ เพราะ หากหลงเชื่อคำชวนเชื่อในการจัดฟันแฟชั่นแล้ว อาจจะไปสู่ปัญหาสุขภาพในอนาคตได้
- ใจความสำคัญ
การจัดฟันแฟชั่นเป็นอันตราย เป็นสาเหตุของฟันผุ ทำให้เกิดแผล ติดเชื้อในช่องปากได้ ดังนั้นอย่าเห็นแก่ความสวยงามชั่วคราว และไม่ควรถัดฟันหากไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของทันตแพทย์

ใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง บทความสารคดีท่องเที่ยว

One day trip เที่ยวบางกระเจ้า ปั่นจักรยาน เดินตลาดน้ำ ไหว้พระพิฆเนศขอพร

ที่เที่ยวใกล้กรุงสำหรับ One day trip เดินเที่ยวซิว ๆ วัน
เดียวจบ ไม่ต้องเดินทางไกล เอาใจคนที่มีเวลาน้อยหรือ
ค่อนข้างจำกัด ก็สามารถพักผ่อนหย่อนใจได้ ชาร์ตแบตให้
ตัวเองเพื่อเติมพลังให้ชีวิตแบบเหลือเฟือ โดยครั้งนี้จะพาไปที่
“บางกระเจ้า” พื้นที่ใกล้กับกรุงเทพฯ ไม่ใกล้ไม่ไกล กับ

สถานที่เช็คอินหลายแห่งที่น่าสนใจ

รู้จักกับบางกระเจ้า

บางกระเจ้าเป็นพื้นที่หนึ่งซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของกรุงเทพฯ ในอำเภอพระประแดง จังหวัด
สมุทรปราการ ประกอบไปด้วย 6 ตำบล ได้แก่ ตำบล
ทรงคนอง ตำบลบางกระสอบ ตำบลบางน้ำผึ้ง ตำบล
บางยอ ตำบลบางกะเจ้า และตำบลบางกอบัว โดยพื้นที่

ของบางกระเจ้าเป็นเกาะเทียมที่เกิดจากคั้งแม่น้ำ

เจ้าพระยา มีคลองลัดโพธิ์เชื่อมกับแม่น้ำทางทิศ
ตะวันตก ที่นี่มีธรรมชาติรายล้อม และยังเป็นที่ตั้งของสวนสาธารณะ และสวนพฤกษชาติศรีนครเขื่อน
ขันธ์ ซึ่งมีพื้นที่กว่า 200 ไร่ จนได้รับขนานนามว่าเป็นปอดสีเขียวของกรุงเทพฯ ที่นี่ยังมี
จุดเช็คอินหลายแห่งด้วยกัน ได้แก่ สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ตลาดบางน้ำผึ้ง พิพิธภัณฑ์ปลากัด ฯลฯ

สวนศรีนครเขื่อนขันธ์

สถานที่ที่เป็นเสมือนไฮไลต์ของบางกระเจ้า กับสวนธรรมชาติขนาดใหญ่ เต็มไปด้วยอากาศที่
แสนบริสุทธิ์ รายล้อมไปด้วยต้นไม้เขียวขจีและร่มรื่น มีจุดเช็คอินที่สำคัญคือหอชมนกสูง 7 เมตร มี
ทั้งหมด 3 ชั้น สามารถขึ้นไปชมวิวจากที่สูงได้ จะเห็นวิวกว้างขวางของสวน อากาศเย็นสบายกำลังดี
ภายในสวนยังมีเส้นทางปั่นจักรยานรอบสวน สามารถเช่าจักรยานได้ในราคาวันละ 50 บาท มีสะพาน
เขื่อนขันธ์มรรคาอีกหนึ่งแห่งที่น่าเก็บภาพไว้เป็นที่ระลึก ซึ่งตั้งอยู่ในสวนแห่งนี้เช่นกัน เป็นสะพาน
ทอดยาวไปกลางสระน้ำขนาดใหญ่ อีกทั้งยังรายล้อมไปด้วยต้นไม้ ร่มรื่นกำลังดี สามารถมาปั่น
จักรยานเล่นเพลิน ๆ หรือปูเสื่อนั่งปิคนิค หรือจะหามุมถ่ายภาพก็น่าสนใจ รับรองได้รูปกลับไปไม่ต่ำกว่า
100 รูป เปิดให้บริการทุกวันตั้งแต่ 6 โมงเช้าถึง 1 ทุ่มตรง (6:00-19:00 น.)

ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง

ต่อด้วยตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จุดเช็คอินอีกหนึ่งแห่งที่สำคัญของบางกระเจ้า ใครได้มีโอกาสแวะไปเที่ยวที่บางกระเจ้า จะพลาดการไปเดินตลาดน้ำไม่ได้ ที่นี่จำหน่ายของหลากหลายอย่างด้วยกัน ทั้งอาหารคาวหวานและของที่ระลึกต่าง ๆ บรรยากาศจะค่อนข้างดั้งเดิม เริ่มตั้งแต่ที่ตั้งของตลาดซึ่งอยู่ริมน้ำ แม้อำเภอบางระจายเรือขายของในน้ำ หากจะซื้อของต้องไปนั่งเลียบบแม่น้ำ เพื่อจับจ่ายใช้สอย ได้บรรยากาศคลาสสิกไปอีกแบบ ข้าวของเครื่องใช้ที่จำหน่าย ค่อนข้างแสดงออกถึงเอกลักษณ์ประจำถิ่น เหมาะสำหรับซื้อเก็บไว้เป็นที่ระลึก

หากเดินเที่ยวที่นี่จะมีโอกาสได้เห็นขนมไทย ๆ หลากอย่าง รวมถึงอาหารเมนูไทย ๆ หน้าตาน่าทาน บางร้านยังมีการบรรจุอาหารในภาชนะสวย ๆ อย่างเช่นการบรรจุขนมหม้อแกงในหม้อดิน เป็นต้น บางอย่างเป็นของหายาก อยากรู้อยากเห็นต้องมาที่นี่เท่านั้น แต่ถ้าหากจะแวะเวียนไปที่นี่ ต้องเป็นวันเสาร์-อาทิตย์เท่านั้น เพราะเป็นวันที่ตลาดเปิดทำการ โดยจะเปิดตั้งแต่ช่วงเช้าถึงช่วงเย็น วันเสาร์เปิดทำการ 7:00-16:00 น. และวันอาทิตย์เปิดทำการ 7:30-17:30 น.

เส้นทางจักรยานเลียบบคลอง (ถนนมรกต)

หลังจากแวะไปตลาดน้ำบางน้ำผึ้งแล้ว อย่าลืมไปเดินเล่นที่เส้นทางจักรยานเลียบบคลอง (ถนนมรกต) ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับตลาดน้ำ เป็นทางทอดยาวก่อสร้างด้วยคอนกรีตเลียบบคลองบางน้ำผึ้งมีระยะทางยาวไปจนถึงประตูน้ำทางออกแม่น้ำเจ้าพระยา เหมาะที่จะเดินเล่นชมวิวหรือ

ปั่นจักรยานซิล ๆ หรือจะยึดเป็นแลนด์มาร์คเก็บภาพถ่ายก็ได้เช่นกัน

พิพิธภัณฑ์ปลากัด

เป็นอีกหนึ่งจุดเช็คอินของบางกระเจ้า กับพิพิธภัณฑ์ปลากัด ที่นี่เต็มไปด้วยปลากัดจำนวนมาก บรรจุใส่ขวดโหลแก้วใส วางเรียงรายอยู่บนชั้นให้ได้เชยชม ภายในยังมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับปลากัดให้ได้ศึกษาตามแบบฉบับของการเป็นพิพิธภัณฑ์ บรรยากาศรอบบ้านยังคงเน้นความเรียบง่ายสบาย ๆ ที่น่าสนใจอีกหนึ่งอย่างก็คือบ้านทรงไทยภายในพื้นที่ อีกทั้งยังมีคาเฟ่เล็ก ๆ รองรับบริการพักผ่อน เปิดให้บริการวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 10:00-17:00 น.

วัดพรหมณ์มหาเทวาลัย

พาไปไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์กันบ้าง ขอพรและเสริมความเป็นสิริมงคลให้กับชีวิต กับสถานที่แห่งนี้ วัดพรหมณ์มหาเทวาลัย ตั้งอยู่ในพื้นที่ของบางกระเจ้า ภายในประดิษฐานพระพิฆเนศ ปางมหาราช สูง 9 เมตร เหมาะสำหรับการขอพรโดยเฉพาะความสำเร็จที่ตั้งใจไว้ ภายในวัดมีที่จอดรถรองรับอย่างกว้างขวาง มีเครื่องบูชาจัดไว้ให้บริการ ผู้คนที่นิยมมาที่นี่ ส่วนหนึ่งตั้งใจมากราบไว้โดยตรง ส่วนหนึ่งแวะเวียนมาในฐานะนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสบรรยากาศ ภายในวัดมีการดูแลสถานที่อย่างดี สวยงาม เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวอย่างที่สุด

The ozone café

สมซื้อดีไอโชนสำหรับกาแฟแห่งนี้ เพราะมีอากาศบริสุทธิ์อยู่เต็มพื้นที่ รายล้อมไปด้วยต้นไม้สีเขียวข่ม มีสวนมะพร้าวเป็นส่วนหนึ่งของ The ozone café มีกิจกรรมพายเรือรองรับ นอกจากนี้จะเป็นคาเฟ่ที่มีอาหารให้บริการ ยังเป็น Homestay ด้วย ภายในมีการจัดส่วนหลายมุม

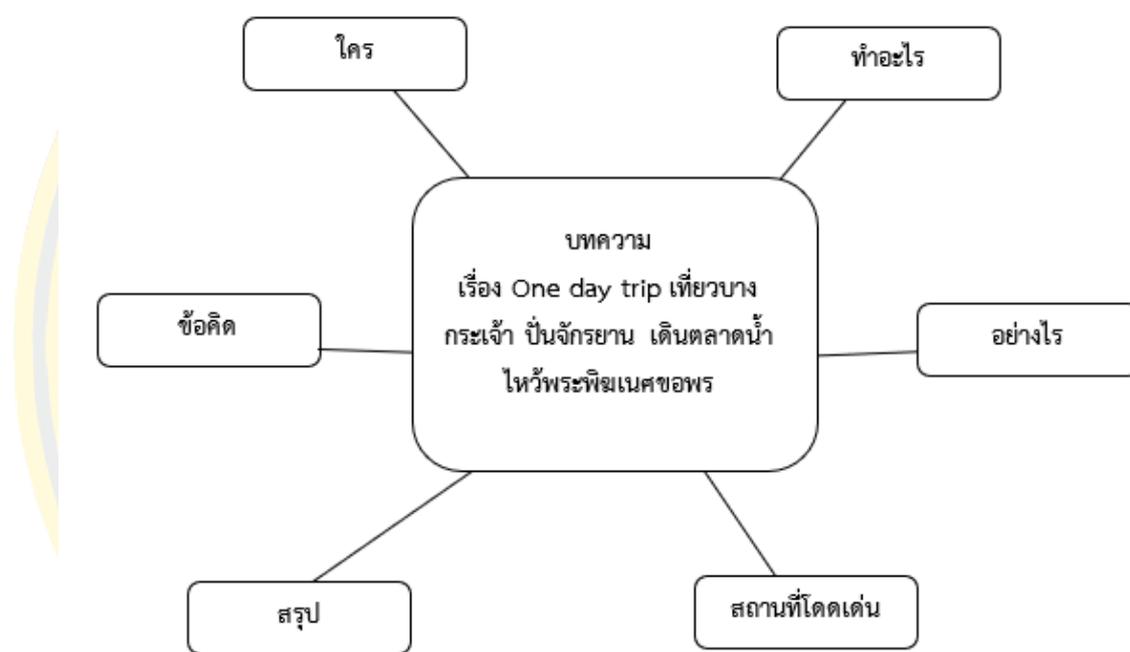
และมีวิวถ่ายรูปดี ๆ หลากหลาย มีบ้านกระท่อมหลายหลังซึ่งเป็นที่รองรับลูกค้าของคาเฟ่ ถือเป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าไปโดน สามารถไปวันเสาร์-อาทิตย์ได้ ไม่จำเป็นต้องรอวันหยุดยาว คิดอยากจะเที่ยวก็แค่ออกเดินทางไปนอกเมืองนิดหน่อย สัมผัสวิถีชีวิตที่แตกต่างออกไปจากเดิม พร้อมกับชมวิวทิวทัศน์ รวมถึงสูดอากาศบริสุทธิ์ให้ชุ่มปอด รับรองว่า One day trip ในกรุงเทพฯ ครั้งนี้ไม่มีผิดหวังอย่างแน่นอน

ที่มา : Francisco Cook. **One day trip** เที่ยวบางกระเจ้า ปั่นจักรยาน เดินตลาดน้ำ ไหว้พระพิฆเนศขอพร. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2567. จาก

<https://blueelephantcookingschool.com/one-day-trip-เที่ยวบางกระเจ้า>

ชื่อ	นามสกุล
ชั้น	เลขที่

ใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดจับใจความจากบทความ
คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกใจความสำคัญของผังความคิด

ใบความรู้ที่ 2 ประเภทของบทความ

ประเภทของบทความ

เมื่อแบ่งตามเนื้อหา บทความจะแบ่งได้เป็น 11 ประเภท ได้แก่

1. บทความปริทัศน์ เป็นบทความแสดงความคิดเห็นลักษณะหนึ่งที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอแนวคิดหลักของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. บทความสัมภาษณ์ เป็นบทความที่เขียนขึ้นจากการสัมภาษณ์บุคคลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง หรือเกี่ยวกับชีวิตของบุคคลนั้น หรือจากการสัมภาษณ์บุคคลหลายคนในหัวข้อเดียวกัน
3. บทความแสดงความคิดเห็นทั่วไป มีเนื้อหาหลายลักษณะ เช่น หยิบยกปัญหา เหตุการณ์ หรือเรื่องที่ประชาชนสนใจมาแสดงความคิดเห็น หรือผู้เขียนเสนอความคิดเห็นสนับสนุน หรือคัดค้าน หรือทั้งสนับสนุนและคัดค้านความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันของคนอื่น ๆ เป็นต้น
4. บทความวิเคราะห์ เป็นบทความแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่งซึ่งผู้เขียนจะพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เผยมาแล้วอย่างละเอียด โดยแยกแยะให้เห็นส่วนต่าง ๆ ของเรื่องนั้น ผู้เขียนเสนอความคิดเห็นและวิเคราะห์เหตุการณ์เรื่องราวตัวอย่างละเอียด แสดงข้อเท็จจริง เหตุผล เพื่อให้ผู้อ่านได้ความรู้ ความคิดเห็นเพิ่มเติม เกิดความคิดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แบ่งเป็น บทความวิเคราะห์ข่าว และบทความวิเคราะห์ปัญหา
5. บทความวิจารณ์ เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นในเชิงวิจารณ์เรื่องราวที่ต้องการวิจารณ์ด้วยเหตุผลและหลักวิชาเป็นสำคัญ เช่น “บทประพันธ์ที่สั้น” ซึ่งแสดงความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่พิมพ์ออกใหม่ เพื่อแนะนำหนังสือ “บทวิจารณ์วรรณกรรม” แสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์และประเมินค่าโดยใช้หลักวิชาและเหตุผล เพื่อให้ผู้อ่านได้รู้จักวรรณกรรมเรื่องนั้น ๆ อย่างลึกซึ้ง และ “บทวิจารณ์ศิลปะแขนงอื่น ๆ” ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับบทวิจารณ์วรรณกรรมแต่นำผลงานที่เป็นศิลปะแขนงอื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ภาพเขียน ดนตรี มาวิจารณ์
6. บทความสารคดีท่องเที่ยว มีเนื้อหาแนวบรรยาย เล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีทัศนียภาพสวยงามหรือมีความสำคัญในด้านต่างๆ เพื่อแนะนำให้ผู้อ่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ชักชวนให้สนใจไปพบเห็นสถานที่นั้น ๆ
7. บทความกึ่งชีวประวัติ เป็นการเขียนบางส่วนของชีวิตบุคคลเพื่อให้ผู้อ่านทราบ โดยเฉพาะคุณสมบัติ หรือผลงานเด่นที่ทำให้บุคคลนั้นมีชื่อเสียง ประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อชื่นชม ยกย่องเจ้าของประวัติ และชี้ให้ผู้อ่านได้แง่คิดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จ
8. บทความครบรอบปี มีเนื้อหาแนวบรรยาย เล่าเรื่อง เกี่ยวกับเรื่องราว เหตุการณ์ พิธีการในเทศกาลหรือวันสำคัญ เช่น วันสำคัญทางศาสนา ทางประวัติศาสตร์ ทางวัฒนธรรม เกี่ยวกับบุคคลสำคัญ เป็นต้น ที่ประชาชนสนใจเมื่อโอกาสนั้นมาถึง เช่น วันวิสาขบูชา วันคริสต์มาส เป็นต้น

9. บทความให้ความรู้ทั่วไป ผู้เขียนจะอธิบายให้ความรู้คำแนะนำในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น มารยาทการเข้าสังคม การแต่งกายให้เหมาะสมแก่กาลเทศะและบุคลิกภาพ เคล็ดลับการครองชีวิตคู่ เป็นต้น

10. บทความเชิงธรรมะ จะอธิบายข้อธรรมะให้ผู้อ่านทั่ว ๆ ไปเข้าใจได้ง่าย หรือให้คติให้แนวทางการดำเนินชีวิตตามแนวพุทธศาสนา เสนอหนทางแก้ปัญหาตามแนวพุทธปรัชญา ปัจจุบันบทความลักษณะนี้มีมากขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านมีแนวทางการดำเนินชีวิตในสังคมที่วิกฤตได้อย่างปกติสุขมากขึ้น

11. บทความวิชาการ มีเนื้อหาแสดงข้อเท็จจริง ข้อความรู้ทางวิชาการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ผู้เขียนอาจจะเสนอเฉพาะเนื้อหาสาระทางวิชาการหรือเสนอทั้งเนื้อหาสาระข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็นในเชิงวิเคราะห์ วิจารณ์ก็ได้ หรืออาจเสนอผลการวิจัย

ลักษณะของบทความที่ดี

1. มีเอกภาพ กล่าวคือ เนื้อหาของบทความมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมีทิศทางของเนื้อหาเป็นไปในทางเดียวกัน เพื่อมุ่งสู่ประเด็นหลักที่ต้องการนำเสนอ

2. มีการเน้นข้อความสำคัญ กล่าวคือ ผู้เขียนต้องเน้นย้ำประเด็นสำคัญให้ชัดเจนว่าต้องการนำเสนอแนวคิดสำคัญอะไร ด้วยประโยคใจความสำคัญ หรือสาระสำคัญที่โดดเด่น เนื้อความตลอดเรื่องควรกล่าวย้ำ ประเด็นหลักของเรื่องเสมอ ๆ

3. มีสัมพันธภาพ กล่าวคือ มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันโดยตลอด ทั้งในด้านการเรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความ

และการจัดลำดับเรื่องทุกประโยคในแต่ละย่อหน้า และทุกย่อหน้าในแต่ละเรื่องต้องเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน

4. มีความกระชับ กล่าวคือ มีความสมบูรณ์ในด้านเนื้อหา มีเนื้อความชัดเจนกระชับแจ่ม อธิบายได้ครอบคลุมความคิดหลักที่ต้องการนำเสนอ

ที่มา : แวมมยุรา เหมือนนิล. (2564). การอ่านจับใจความ(ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ:

ประทีป เหมือนนิล.

ชื่อ _____	นามสกุล _____
ชั้น _____	เลขที่ _____

ใบงานที่ 3 บทความนานาประเภท

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. บทความ เรื่อง อันตราย!! จากการจัดฟันแฟชั่น (Fake braces trend) จัดเป็นบทความประเภทใด

.....

2. บทความ เรื่อง One day trip เที่ยวบางกระเจ้า ปั่นจักรยาน เดินตลาดน้ำ ไหว้พระพิฆเนศขอพร จัดเป็นบทความประเภทใด

.....

3. บทความวิเคราะห์กับบทความวิจารณ์แตกต่างกันอย่างไร

.....

4. หากต้องเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ในวันสำคัญทางศาสนา จะต้องเขียนบทความประเภทใด

.....

5. ลักษณะบทความที่ดีเป็นอย่างไร

.....

.....

6. ใจความสำคัญ

.....

.....

.....

ชื่อ _____	นามสกุล _____
ชั้น _____	เลขที่ _____

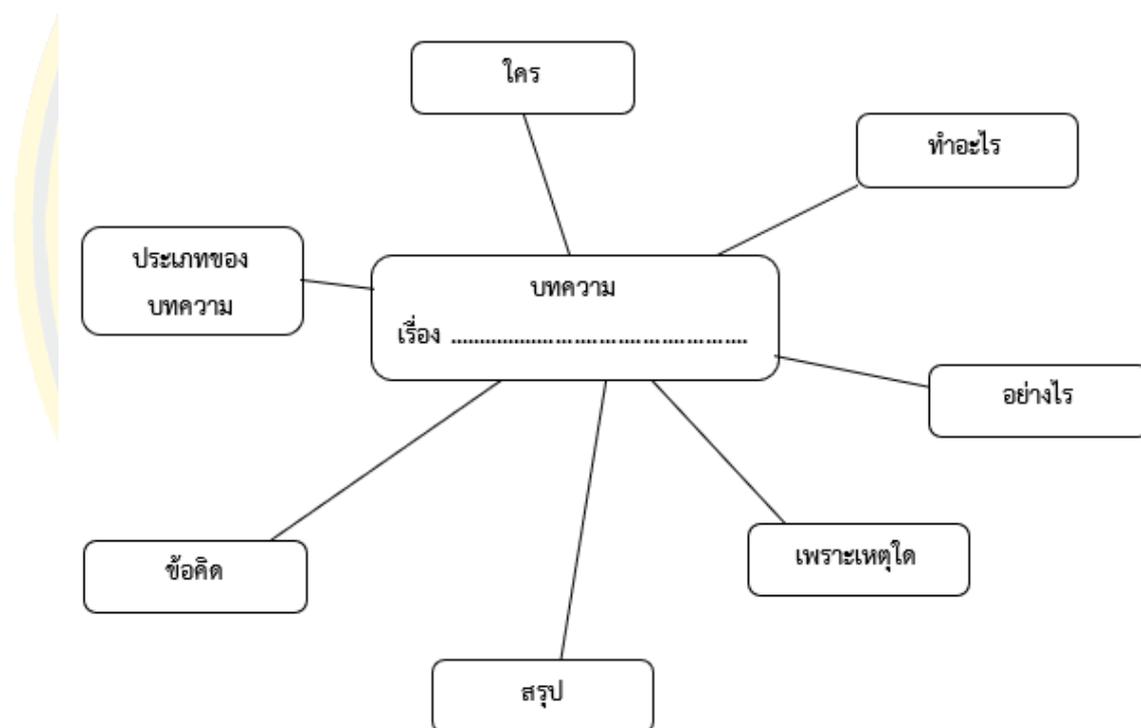
ใบงานที่ 3 บทความนานาประเภท

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

- บทความ เรื่อง อันตราย!! จากการจัดฟันแฟชั่น (Fake braces trend) จัดเป็นบทความประเภทใด
บทความให้ความรู้ทั่วไป
- บทความ เรื่อง One day trip เที่ยวบางกระเจ้า ปั่นจักรยาน เดินตลาดน้ำ ไหว้พระพิมเนศขอพร จัดเป็นบทความประเภทใด
บทความสารคดีท่องเที่ยว
- บทความวิเคราะห์กับบทความวิจารณ์แตกต่างกันอย่างไร
บทความวิเคราะห์ เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นโดยแยกแยะให้เห็นส่วนต่าง ๆ ของเรื่องนั้น ผู้เสนอความคิด และวิเคราะห์เหตุการณ์เรื่องราวนั้นอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้อ่านได้ความรู้ ความคิดเห็นเพิ่มเติม ส่วนบทความวิจารณ์ เป็นการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นในเชิงวิจารณ์ด้วยเหตุผล และหลักวิชาเป็นสำคัญ
- “หากต้องเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ในวันสำคัญทางศาสนา จะต้องเขียนบทความประเภทใด
บทความครบรอบปี
- “ลักษณะบทความที่ดีเป็นอย่างไร
เนื้อหาของบทความมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการเน้นข้อความสำคัญชัดเจนว่าต้องการนำเสนอแนวคิดสำคัญอะไร มีสัมพันธ์ภาพในด้านการเรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความ และการจัดลำดับเรื่อง มีความสมบูรณ์ในด้านเนื้อหา
- ใจความสำคัญ
บทความสามารถจำแนกได้หลายประเภทตามเนื้อหาของบทความ ลักษณะบทความที่ดีต้องมีเอกภาพ เน้นแนวคิดสำคัญของเรื่อง เรียบเรียงคำ ข้อความและลำดับเรื่องสัมพันธ์กัน และมีความสมบูรณ์ในด้านเนื้อหา

ชื่อ _____	นามสกุล _____
ชั้น _____	เลขที่ _____

ใบงานที่ 4 มุ่งความคิดบทความตรงใจ
คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกใจความสำคัญของบทความที่เลือกลงผังความคิด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รหัสวิชา ท 23102 รายวิชา ภาษาไทย 6
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้สอน นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย ภาคเรียนที่ 2
 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง อ่านคิดพินิจสาร เรื่อง การอ่านโฆษณา เวลา 3
 คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม 3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม 3/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน

ท 1.1 ม.3/9 การตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

ท 5.1 ม.3/3 การสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระจากเรื่องที่อ่านได้ (K)
2. นักเรียนบอกคุณค่าและข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้ (K)
3. นักเรียนสามารถระบุใจความจากเรื่องที่อ่านได้ (P)
4. นักเรียนเขียนผังกราฟิกจากเรื่องที่อ่านได้ (P)
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (A)

สาระสำคัญ

สื่อโฆษณา เป็นสื่อที่ดึงดูดใจผู้อ่าน ผู้ฟัง และผู้ดูได้สูง การรับสื่อเหล่านี้จะต้องรู้จักวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ ข้อเท็จจริงของสื่อก่อนตัดสินใจ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

สาระการเรียนรู้

การอ่านจับใจความจากบทโฆษณา

4. หลักการอ่านจับใจความจากบทโฆษณา
5. ลักษณะงานเขียนประเภทโฆษณา
6. ประเภทของโฆษณา

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ 1

ขั้นก่อนอ่าน (ใช้เวลา 15 นาที)

8. ครูให้นักเรียนชมวิดีโอที่ศันโฆษณา เรื่อง “Under My Skin ผิวของแม่” และพูดคุยซักถามเกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของนักเรียนโดยใช้คำถาม ดังนี้
 - 1) นักเรียนคิดว่าเรื่องที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
แนวคำตอบ ประกันชีวิต
 - 2) โฆษณาที่ได้รับชมมีจุดมุ่งหมายอย่างไร
แนวคำตอบ ต้องการโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเห็นคุณค่าของทุกคน ไม่ตัดสินคนด้วยรูปลักษณ์ภายนอก
 - 3) โฆษณาที่ได้รับชมมีใจความอย่างไร
แนวคำตอบ นักเรียนหญิงคนหนึ่งที่ถูกเพื่อนล้อรูปร่างหน้าตา และสีผิว แต่แม่ของเธอสอนว่าคุณค่าของคนไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปลักษณ์ภายนอก แต่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราทำได้ทำตอนมีชีวิตอยู่
 - 4) โฆษณานี้ให้ข้อคิดอย่างไร
แนวคำตอบ ให้แง่คิดในเรื่องการตัดสินคนจากรูปลักษณ์ภายนอก
 - 5) นักเรียนคิดว่าโฆษณาที่ได้รับชมมีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง
แนวคำตอบ สามารถนำมาปรับใช้ในเรื่องการคบเพื่อน ไม่ควรรังเกียจเพื่อนที่มีรูปร่างหน้าตาไม่ตรงตามค่านิยมความงามในปัจจุบัน เรื่องความเท่าเทียมกันของมนุษย์ ไม่ว่าจะมียูปร่าง หน้าตา สีผิวอย่างไรคนทุกคนมีคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน และเรื่องการให้เกียรติซึ่งกันและกัน เราไม่ควรเรียกชื่อเพื่อนด้วยการล้อเลียนรูปร่าง หน้าตา สีผิวของเพื่อน

ขั้นระหว่างอ่าน (Think) (ใช้เวลา 40 นาที)

9. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปคำตอบจากการรับชมโฆษณา เรื่อง “Under My Skin ผิวของแม่”
10. นักเรียนอ่านใบความรู้ที่ 1 เรื่อง โฆษณาน่ารู้
11. ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้จับใจความจากเรื่องที่อ่าน ดังนี้
 - 1) เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
แนวคำตอบ การพิจารณาความน่าเชื่อถือจากโฆษณา
 - 2) จุดประสงค์ของการโฆษณามีอะไรบ้าง
แนวคำตอบ เพื่อแนะนำให้ผู้บริโภครู้จัก เพื่อให้ข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและบริการ เพื่อชักจูงให้ซื้อสินค้าและบริการ
 - 3) นักเรียนพิจารณาความน่าเชื่อถือของโฆษณาอย่างไร
แนวคำตอบ พิจารณาข้อมูล รายละเอียดคุณสมบัติของสินค้า หรือ บริการ มีข้อความที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด หรือกล่าวอ้างเกินจริงหรือไม่ และสื่อโฆษณานั้นต้องไม่เป็นเรื่องที่ขัดต่อศีลธรรมของตนในสังคม
12. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปคำตอบจากการศึกษาใบความรู้ที่ 1 เรื่อง โฆษณาน่ารู้
13. ครูแจกใบงานที่ 1 เรื่อง พิจารณาสื่อโฆษณา นักเรียนจับคู่พิจารณาใจความสำคัญของโฆษณา โดยอ่านและจับใจความสำคัญแล้วบันทึกข้อมูลลงใบงาน

คาบที่ 2

ขั้นหลังอ่าน (Pair) (ใช้เวลา 30 นาที)

8. ครูทบทวนกิจกรรมการอ่านจับใจความจากคาบที่แล้ว
9. นักเรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนสาระสำคัญจากการทำใบงานที่ 1 เรื่อง พิจารณาสื่อโฆษณา
10. นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันพิจารณา แก่นของเรื่อง ข้อคิด และจับใจความจากบทอ่าน นำความรู้ที่ได้มาอภิปรายร่วมกับเพื่อนคู่คิด
11. นักเรียนและเพื่อนคู่คิดเขียนผังกราฟิกแบบผังความคิดสรุปใจความลงใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดพิจารณาสื่อโฆษณา

ขั้นแลกเปลี่ยน (Share) (ใช้เวลา 20 นาที)

12. ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของเพื่อนคู่คิดของตนเองกับเพื่อนคู่คิดคู่อื่น ๆ ในห้อง จำนวน 2 คู่
13. ครูให้นักเรียนอาสาสมัคร จำนวน 3 คู่ ออกมานำเสนอผังความคิดของคู่ของตนเอง และความคิดเห็นที่ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนคู่คิดในชั้นเรียน

14. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปใจความที่ได้จากใบงานที่ 1 เรื่อง พิจารณาสื่อโฆษณา

คาบที่ 3

ขั้นก่อนอ่าน (ใช้เวลา 10 นาที)

14. ครูตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักเรียนในเรื่อง การพิจารณาความน่าเชื่อถือจากโฆษณา

1) โฆษณาหมายถึงอะไร

แนวคำตอบ การเผยแพร่ข้อความไปยังสาธารณชน ให้ประชาชนเห็น หรือทราบข้อความ

ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการเพื่อประโยชน์ในทางการค้า เป็นการเชิญชวน ชักจูง โน้มน้าวใจให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังสนใจ นิยมใช้สินค้าหรือสิ่งโฆษณาและคล้ายตามการโฆษณานั้น

2) การใช้ข้อความโฆษณาเกินจริงมีผลดีหรือผลเสียอย่างไร

แนวคำตอบ มีผลเสีย เพราะจะทำให้โฆษณาไม่น่าเชื่อถือ

ขั้นระหว่างอ่าน (Think) (ใช้เวลา 10 นาที)

15. นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 2 เรื่อง องค์ประกอบของโฆษณา

16. ครูสุ่มถามคำถามนักเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้จับใจความสำคัญจากเรื่องี่อ่าน ดังนี้

1) องค์ประกอบของโฆษณามีอะไรบ้าง

แนวคำตอบ องค์ประกอบที่เป็นวจนภาษา คือชื่อสินค้า พาดหัว คำขวัญ

โฆษณา ข้อความโฆษณา และองค์ประกอบ ที่เป็นอวจนภาษา เช่น ภาพประกอบ เครื่องหมายการค้า สีขนาด และแบบตัวอักษร เป็นต้น

2) การใช้ภาษาในโฆษณามีลักษณะอย่างไรบ้าง

แนวคำตอบ เป็นข้อความที่อ่านหรือ ฟังแล้วได้ความชัดเจนทันที ภาษา

กะทัดรัดไม่ฟุ่มเฟือย ใช้ภาษาที่คล้องจองเล่นคำเพื่อสร้างอารมณ์และให้ภาพเป็นประโยคสั้น ๆ

มีจุดเน้นเด่นชัดเพียงประการเดียว เป็นภาษาที่มีเหตุผลไม่กล่าวเกินจริง ไม่

หยาบคาย และไม่เป็นคำสองแง่สามง่าม มีความแปลกใหม่ ทันสมัย เหมาะกับเหตุการณ์

3) พาดหัวข่าวมีลักษณะอย่างไร

แนวคำตอบ มีความสั้น กะทัดรัด อ่านจบความได้ทันที ความหมายชัดเจนไม่ต้องคิด

หรือตีความ มีความน่าสนใจ มีกลวิธีการใช้ภาษาที่สะดุดหู สะดุดตา พาดหัว

ต้องมีความสอดคล้องกับสินค้าที่โฆษณา

4) ข้อความโฆษณาที่ดี ควรมีลักษณะอย่างไร

แนวคำตอบ หน้าเชื่อถือไม่โอ้อวด สามารถแนะนำให้ผู้บริโภคมั่นใจว่าสินค้านั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์โดยมีหลักฐานสนับสนุน สามารถชักจูงให้ผู้บริโภคสนใจและซื้อสินค้าได้

5) คำขวัญโฆษณามีประโยชน์อย่างไร

แนวคำตอบ ช่วยให้ผู้บริโภคจดจำชื่อและคุณสมบัติของสินค้าได้

17. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปคำตอบจากการศึกษาใบความรู้ที่ 2 เรื่อง องค์ประกอบของโฆษณา
18. ให้นักเรียนจับคู่พิจารณาใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
19. นักเรียนทำใบงานที่ 3 เรื่อง พิจารณาองค์ประกอบโฆษณา

ขั้นหลังอ่าน (Pair) (ใช้เวลา 15 นาที)

20. นักเรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนสาระสำคัญจากการศึกษาใบความรู้ที่ 2 เรื่อง องค์ประกอบของโฆษณา
21. นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันพิจารณาเลือกโฆษณาที่สนใจจากสื่อออนไลน์ นำใจความที่ได้มาอภิปรายร่วมกับเพื่อนคู่คิด
22. นักเรียนและเพื่อนคู่คิดเขียนผังกราฟิกแบบผังความคิดสรุปใจความจากโฆษณาที่เลือกลงใบงานที่ 4 เรื่อง ผังความคิดโฆษณาสร้างสรรค์

ขั้นแลกเปลี่ยน (Share) (ใช้เวลา 15 นาที)

23. ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของเพื่อนคู่คิดของตนเองกับเพื่อนคู่คิดคู่อื่น ๆ ในห้อง จำนวน 2 คู่
24. ครูสุ่มนักเรียนจำนวน 3 คู่ ออกมานำเสนอผังความคิดโฆษณาที่แต่ละคู่ชื่นชอบกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน
25. ครูประเมินผลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการนำเสนอผังกราฟิก
26. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้เกี่ยวกับองค์ประกอบของโฆษณา

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. วิดิทัศน์ โฆษณา เรื่อง “Under My Skin ผิวของแม่”
2. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง โฆษณาน่ารู้
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง พิจารณาสื่อโฆษณา
4. ใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดพิจารณาสื่อโฆษณา
5. ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง องค์ประกอบของโฆษณา
6. ใบงานที่ 3 เรื่อง พิจารณาองค์ประกอบโฆษณา

7. ใบงานที่ 4 เรื่อง ผังความคิดโฆษณาสร้างสรรค์

การวัดประเมินผล

รายการ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระจากเรื่อง ที่อ่านได้	-การตอบคำถามในชั้นเรียน - ใบงานที่ 3 เรื่อง พิจารณาองค์ประกอบโฆษณา	- ข้อคำถาม 5 ข้อ - ใบงานที่ 3 เรื่อง พิจารณาองค์ประกอบโฆษณา	-นักเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 70
2. นักเรียนบอกคุณค่าและข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่านได้	-การตรวจใบงานที่ 1 เรื่อง พิจารณาสื่อโฆษณา	-ใบงานที่ 1 เรื่อง พิจารณาสื่อโฆษณา	-นักเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 70
3. นักเรียนสามารถระบุใจความจากเรื่อง ที่อ่านได้	-การตรวจใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดพิจารณาสื่อโฆษณา	-ใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดพิจารณาสื่อโฆษณา	-นักเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 70
4. นักเรียนเขียนผังกราฟิกจากเรื่อง ที่อ่านได้	-การตรวจผังกราฟิก	-ใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดพิจารณาสื่อโฆษณา -ใบงานที่ 4 เรื่อง ผังความคิดโฆษณาสร้างสรรค์	-นักเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 70
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	-การสังเกตพฤติกรรม	-แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	-นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินระดับ ดี

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					
	5	4	3	2	1	
การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	-ตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาเป็นประจำ -มีการแสดงความคิดเห็นเป็นประจำ -ให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน -คิดเป็นประจำ	-ตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาบ่อยครั้ง -มีการแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง -ให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน -คิดบ่อยครั้ง	-ตอบคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาบางครั้ง -มีการแสดงความคิดเห็นบางครั้ง -ให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน -คิดบางครั้ง	-ตอบคำถามในชั้นเรียนบางครั้ง -มีการแสดงความคิดเห็นบางครั้ง -ให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน -คิดบางครั้ง	-ตอบคำถามในชั้นเรียนบางครั้ง -ให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน -คิดบางครั้ง	-ตอบคำถามในชั้นเรียนบางครั้ง -ให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน -คิดบางครั้ง -ไม่ปฏิบัติในชั้นเรียนเล็กน้อย -หยาบหรือเฉื่อยบางคาบ
ความตั้งใจในการเรียน	-ตั้งใจเรียน -ไม่วกแวกเป็นประจำ -ซักถามเมื่อสงสัยเป็นประจำ -มีความพยายามในการหาคำตอบและตั้งใจทำงานเป็นประจำ	-ตั้งใจเรียน -ไม่วกแวกบ่อยครั้ง -ซักถามเมื่อสงสัยบ่อยครั้ง -มีความพยายามในการหาคำตอบและตั้งใจทำงานบ่อยครั้ง	-ตั้งใจเรียน -ไม่วกแวกบางครั้ง -ซักถามเมื่อสงสัยบางครั้ง -มีความพยายามในการหาคำตอบและตั้งใจทำงานบางครั้ง	-ตั้งใจเรียน -ไม่วกแวกบางครั้ง -ซักถามเมื่อสงสัยบางครั้ง -มีความพยายามในการหาคำตอบและตั้งใจทำงานบางครั้ง	-ตั้งใจเรียน -ไม่วกแวกบางครั้ง -ซักถามเมื่อสงสัยบางครั้ง -มีความพยายามในการหาคำตอบบ้างบางครั้งแต่ไม่ตั้งใจทำงาน	
การพัฒนาตนเอง	-สืบเสาะความรู้ที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือเป็นประจำ -ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูอยู่เป็นประจำ -นำข้อเสนอแนะในชั้นเรียนไปปรับปรุงงานอยู่เป็นประจำ	-สืบเสาะความรู้ที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถืออยู่บ่อยครั้ง -ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูอยู่บ่อยครั้ง -นำข้อเสนอแนะในชั้นเรียนไปปรับปรุงงานอยู่บ่อยครั้ง	-สืบเสาะความรู้ที่เป็นประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถืออยู่บางครั้ง -ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูอยู่บางครั้ง -นำข้อเสนอแนะในชั้นเรียนไปปรับปรุงงานอยู่บางครั้ง	-ปฏิบัติตามคำแนะนำของครูอยู่บางครั้ง -นำข้อเสนอแนะในชั้นเรียนไปปรับปรุงงานอยู่บางครั้ง	-พูดคุยหยอกล้อกับเพื่อนขณะครูสอน นิ่งเฉย ๆ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่ครูให้ปฏิบัติ และใช้โทรศัพท์มือถือโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยไม่สนใจคำแนะนำของครู	

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
ความรับผิดชอบ	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดเป็นประจำ -ส่งงานตรงเวลาเป็นประจำ -เข้าเรียนตรงเวลาเป็นประจำ	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดอยู่บ่อยครั้ง -ส่งงานตรงเวลาอยู่บ่อยครั้ง -เข้าเรียนตรงเวลาอยู่บ่อยครั้ง	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดในบางครั้ง -ส่งงานตรงเวลาในบางครั้ง -เข้าเรียนตรงเวลาบ่อยครั้ง	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนดในบางครั้ง -ส่งงานไม่ตรงเวลาในบางครั้ง -เข้าเรียนสายบ่อยครั้ง	-ทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่ทันภายในเวลาที่กำหนด -ส่งงานไม่ตรงเวลาอยู่บ่อยครั้ง -เข้าเรียนสายเป็นประจำ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 16-20	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 11-15	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดี
คะแนน 6-10	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 1-5	หมายถึง	ผู้เรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับควรปรับปรุง

ภาพตัวอย่าง วิดีทัศน์โฆษณา เรื่อง Under My skin ผิวของแม่

ที่มา :Thailifechannel. “Under My Skin ผิวของแม่”. จาก
<https://youtu.be/TUReHUIpfAo?si=o4z-K6iydb2GVAC->

BURAPHA UNIVERSITY

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง โฆษณารู้

โฆษณา คือ การเผยแพร่ข้อความไปยังสาธารณชน ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความที่เกี่ยวข้องกับสินค้า หรือบริการ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า เป็นการเชิญชวน ชักจูง โน้มน้าวใจให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังสนใจ นิยมใช้สินค้าหรือสิ่งโฆษณาและคล้อยตามการโฆษณานั้น

จุดประสงค์ของการโฆษณา การโฆษณาเป็นส่วน หนึ่ง ของการส่งเสริมการขายตามหลักของวิชาการตลาดการโฆษณาจึงต้องมีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนเพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภครู้จัก สนใจและต้องการซื้อสินค้าในที่สุด จุดประสงค์ของการโฆษณาขายสินค้าหรือบริการมีดังนี้

1. เพื่อแนะนำให้ผู้บริโภครู้จัก มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ เมื่อผลิตสินค้าหรือบริการแล้วต้องให้ผู้บริโภคทราบว่าสินค้าหรือบริการมีคุณภาพ ลักษณะกระบวนการผลิตอย่างไร รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีใช้สินค้าหรือบริการ การโฆษณาจึงเป็นการสร้างความประทับใจในตราหรือยี่ห้อสินค้าหรือบริการ

2. เพื่อให้ข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและบริการ การโฆษณานับเป็นการเสนอข่าวสารให้ผู้บริโภคทราบความเคลื่อนไหวของสินค้าและบริการ ทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคในการเลือกใช้ และเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตในการพัฒนาสินค้าและบริการ อันมีผลต่อการแข่งขันด้านคุณภาพและการตลาด

3. เพื่อชักจูงให้ซื้อสินค้าและบริการ การแนะนำให้ผู้รู้จักสินค้าหรือบริการนั้นไม่เพียงพอ ผู้ผลิตต้องโน้มน้าวผู้บริโภคให้สนใจและปรารถนาที่จะซื้อสินค้าหรือบริการด้วยศิลปะและจิตวิทยาแห่งการขายและการใช้ภาษาเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสินค้าและบริการนั้น และควรกระทำให้ผู้บริโภคสามารถจดจำสิ่งโฆษณานั้นได้เพื่อตัดสินใจซื้อต่อไป

หลักการอ่านโฆษณา

การอ่านการฟังและการดูสื่อโฆษณา ต้องรู้จักพิจารณาไตร่ตรองเนื้อหาของโฆษณาที่นำเสนอ โดยใช้ข้อมูลและเหตุผลประกอบ เพื่อวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือซึ่งมีแนวทางในการวิเคราะห์ดังนี้

1. การให้ข้อมูลมีรายละเอียดของสินค้าหรือบริการครบถ้วนหรือไม่ เช่น คุณสมบัติ ราคา ความสะดวกสบาย
2. คุณสมบัติของสินค้าหรือบริการนั้นเป็นอย่างไร รู้จักวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ข้อควรซื้อหรือไม่ควรซื้อ
3. สื่อโฆษณานั้นเกินความเป็นจริงหรือไม่ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดหรือไม่
4. ไม่ขัดต่อศีลธรรม หรือเสื่อมเสียต่อประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). **หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 5 : กระบวนการการคิดและการเขียนร้อยแก้ว**. กรุงเทพฯ : องค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา(สกสค.)

ชื่อ	นามสกุล
ชั้น	เลขที่

ใบงานที่ 1 เรื่อง พิจารณาสื่อโฆษณา

ให้นักเรียนพิจารณาประกาศโฆษณาต่อไปนี้

ข้อมูล/รายละเอียดของสินค้า.....

คุณสมบัติของสินค้า/บริการ.....

ข้อความโฆษณาเกินความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร.....

ใจความจากโฆษณา.....

ข้อมูล/รายละเอียดของสินค้า.....

คุณสมบัติของสินค้า/บริการ.....

ข้อความโฆษณาเกินความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร.....

ใจความจากโฆษณา.....

ข้อมูล/รายละเอียดของสินค้า.....

คุณสมบัติของสินค้า/บริการ.....

ข้อความโฆษณาเกินความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร.....

ใจความจากโฆษณา.....

ข้อมูล/รายละเอียดของสินค้า.....

คุณสมบัติของสินค้า/บริการ.....

ข้อความโฆษณาเกินความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร.....

ใจความจากโฆษณา.....

ชื่อ _____	นามสกุล _____
ชั้น _____	เลขที่ _____

ใบงานที่ 1 เรื่อง พิจารณาสื่อโฆษณา

ให้นักเรียนพิจารณาประกาศโฆษณาต่อไปนี้

ข้อมูล/รายละเอียดของสินค้า ผลิตภัณฑ์ซักผ้าเอสเซนซ์ ชนิดผง ชนิดน้ำ
 คุณสมบัติของสินค้า/บริการ ซักและปรับผ้านุ่มภายในถุงเดียว ซักผ้าง่าย
 ข้อความโฆษณาเกินความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร ไม่ เพราะ เป็นโฆษณาแนะนำให้ผู้บริโภครู้จักผลิตภัณฑ์และการใช้
 ใจความจากโฆษณา ผลิตภัณฑ์ซักผ้าเอสเซนซ์ ทั้งชนิดผง และชนิดน้ำสามารถซักและปรับผ้านุ่มได้พร้อมกัน

ข้อมูล/รายละเอียดของสินค้า ขนมโดไช่ ทำจากข้าวญี่ปุ่นแท้
 คุณสมบัติของสินค้า/บริการ ใช้การอบในการผลิตแทนการทอด
 ข้อความโฆษณาเกินความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร ไม่ เพราะแจ้งข้อมูลในส่วนผสมหลักของขนมตามความจริง
 ใจความจากโฆษณา ขนมโดไช่ผลิตจากข้าวญี่ปุ่นแท้ ใช้การอบไม่ใช้การทอด

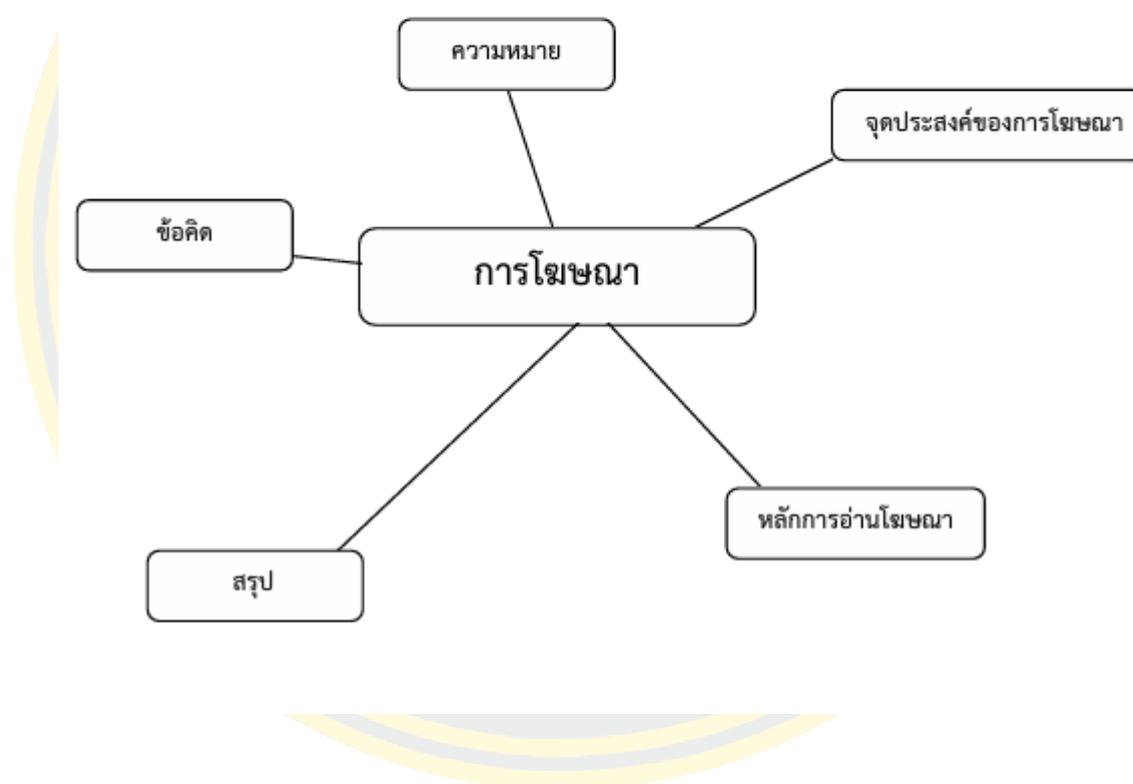
ข้อมูล/รายละเอียดของสินค้า น้ำผึ้งยี่ห้อฮันนี่ เวิลด์ น้ำผึ้งป่าเดือนห้า น้ำผึ้งธรรมชาติแท้ 100%
 คุณสมบัติของสินค้า/บริการ ซื้อ 2 ขวด แกรมอีก 1 ขวด และไม่คิดค่าจัดส่ง
 ข้อความโฆษณาเกินความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร เกินความจริง เพราะไม่มีข้อมูลสถานที่เก็บเกี่ยวผลผลิต ราคาเต็ม
 ก่อนหักส่วนลด
 ใจความจากโฆษณา น้ำผึ้ง "ฮันนี่ เวิลด์" ซื้อ 2 แกรม 1 ราคา 300 บาท ไม่มีค่าจัดส่ง

ข้อมูล/รายละเอียดของสินค้า นมอัลมอนต์ ไม่เติมน้ำตาล แคลอรีต่ำ
 คุณสมบัติของสินค้า/บริการ ไม่เติมน้ำตาล แคลอรีต่ำ
 ข้อความโฆษณาเกินความเป็นจริงหรือไม่ อย่างไร ไม่ เพราะไม่มีข้อความที่อวดอ้างสรรพคุณ หรือคุณสมบัติเกินจริง
 ใจความจากโฆษณา นมอัลมอนต์ ยี่ห้ออัลมอนต์ บริษ ไม่เติมน้ำตาล แคลอรีต่ำ

ชื่อ _____	นามสกุล _____
ชั้น _____	เลขที่ _____

ใบงานที่ 2 เรื่อง ผังความคิดพิจารณาสื่อโฆษณา

ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง องค์ประกอบของโฆษณา

องค์ประกอบที่เป็นวิจนภาษา

หมายถึง ส่วนที่ใช้ตัวอักษรและถ้อยคำในงานโฆษณาเพื่อสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ได้แก่ ชื่อสินค้า พาดหัวหรือหัวเรื่อง คำขวัญโฆษณา ข้อความโฆษณา คำบรรยายได้ภาพ และข้อความลงท้าย องค์ประกอบที่เป็นวิจนภาษาเหล่านี้ทุกส่วนมีความสำคัญเพราะทั้งหมดล้วนประกอบกันเป็นสิ่งโฆษณาที่จะโน้มน้าวให้ผู้บริโภคซื้อและใช้สินค้านั้น ดังนั้นภาษาที่ใช้เขียนจะต้องแปลกใหม่ น่าสนใจ มีความชัดเจนตามหน้าที่ขององค์ประกอบแต่ละส่วนดังนี้

1. ชื่อสินค้า คือ ชื่อหรือถ้อยคำที่เจ้าของสินค้ากำหนดขึ้นเพื่อใช้เรียกสินค้าชนิดนั้น การตั้งชื่อสินค้าควรตั้งชื่อที่อ่านง่าย จำง่าย ออกเสียงสะดวก มีเอกลักษณ์ มีความเด่น เหมาะแก่ลักษณะของสินค้า ส่วนใหญ่จึงนิยมตั้งชื่อสินค้า 2 วิธี คือการตั้งชื่อสินค้าที่มีความหมายเกี่ยวกับสินค้า คือ สามารถอธิบายลักษณะของสินค้า คุณภาพ และลักษณะได้ การตั้งชื่อสินค้าไม่มีความหมายเกี่ยวกับสินค้าคืออาจตั้งให้ประทับใจและน่าฟัง

2. พาดหัว คือ ข้อความที่ใช้ขึ้นต้นงานโฆษณา อาจเป็นคำ วลี หรือส่วนของประโยคก็ได้ พาดหัวเป็นส่วนที่ดึงดูดให้ผู้บริโภคสนใจโฆษณา พาดหัวจึงต้องมีลักษณะเด่นทั้งการจัดวาง ขนาด รูปแบบ และสีสันทของตัวอักษร ตำแหน่งการพาดหัวนั้น ถ้าเป็นสิ่งตีพิมพ์หรือป้ายโฆษณา

จะวางไว้ตอนบนของงานโฆษณา ถ้าเป็นวิทยุหรือโทรทัศน์จะเป็นข้อความที่กล่าวก่อนข้อความอื่น พาดหัวโฆษณาเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นส่วนที่จะทำให้ผู้อ่านโฆษณาสนใจสิ่งที่โฆษณาและเป็นการชักจูงให้อ่านข้อความโฆษณาต่อไป พาดหัวจึงมีหน้าที่คล้ายกับคำนำในการเขียนเรียงความ พาดหัวโฆษณาที่เขียนดีอาจทำให้โฆษณาชิ้นนั้นประสบความสำเร็จก็ได้ นอกจากพาดหัวแล้วยังมีพาดหัวรองซึ่งมีลักษณะคล้ายพาดหัว แต่ทำหน้าที่ขยายความพาดหัวให้สมบูรณ์ กระชับ และน่าสนใจขึ้น ถ้าพาดหัวชัดเจนแล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีพาดหัวรอง ดังตัวอย่าง

พาดหัว	ราคาทุน...ช่วยเหลือน้ำท่วม
พาดหัวรอง	30 แบริด 3000 ชนิดสินค้า

ภาษาในการเขียนพาดหัวมีดังนี้

1. มีความสั้น กระชับรัด แม้เพียงคำเลือกก็อ่านได้จบความทันที
2. มีความหมายกระชับ ไม่ต้องคิดหรือตีความ
3. มีความเหมาะสม สั้นคำที่โฆษณากับพาดหัวต้องสอดคล้องกัน และต้องเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายด้วย
4. มีความน่าสนใจ มีกลวิธีในการใช้ภาษาให้สะดุดหู สะดุดตา สามารถกระตุ้น โน้มน้าวผู้บริโภคให้อยากอ่านโฆษณาต่อไป

3. คำขวัญโฆษณา คือ ข้อความสั้น ๆ ที่รวมความคิดรวบยอดของสินค้าเพื่อให้ผู้บริโภคสะดุดตา จดจำชื่อ และคุณสมบัติของสินค้าได้ คำขวัญที่ดีต้องสร้างเอกลักษณ์ให้แก่สินค้า เนื่องจากคำขวัญมีหน้าที่สร้างความทรงจำและความประทับใจให้แก่ผู้บริโภค รวมทั้งมีหน้าที่สร้างเอกภาพให้แก่สินค้าตลอดไปเป็นเวลานาน การโฆษณาสินค้าอาจเปลี่ยนแปลงพาดหัว ข้อความโฆษณา ภาพ การจัดภาพ และเทคนิคต่างๆ แต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดคือ คำขวัญโฆษณาเพราะต้องการให้ผู้บริโภคจดจำสินค้านั้นได้ตลอดไป เช่น “การบินไทย รักคุณเท่าฟ้า” “เพื่อนคู่คิด มิตรคู่บ้าน” “มันคงดีด้วยรากฐาน บริการด้วยน้ำใจ”

4. ข้อความโฆษณา คือ ส่วนที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าเพิ่มเติมจากพาดหัวและคำขวัญ เช่น บอกประวัติสินค้า กรรมวิธีการผลิต สรรพคุณ ส่วนผสม ข้อดีที่ได้เปรียบกว่าสินค้าของบริษัทอื่น วิธีใช้ ราคา ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ ความเห็นผู้ใช้ และสถานที่จำหน่าย

ข้อความโฆษณาที่ดีจะต้องให้ข้อมูลที่จริง น่าเชื่อถือ ไม่โอ้อวด สามารถแนะนำให้ผู้บริโภคนั้นมั่นใจว่าสินค้านั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ โดยมีหลักฐานสนับสนุนจนสามารถชักจูงให้ผู้บริโภคสนใจและซื้อสินค้านั้นได้ ข้อความควรใช้ภาษาที่กระชับ ชัดเจน สื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ และใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสินค้าองค์ประกอบส่วนอื่น ๆ และกลุ่มผู้บริโภค

องค์ประกอบที่เป็นอวัจนภาษา

หมายถึงส่วนประกอบต่างๆของงานโฆษณาที่ไม่ใช่ถ้อยคำภาษาหรือคำพูด มีลักษณะแตกต่างตามสื่อแต่ละประเภท อวัจนภาษาในโฆษณาประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น ภาพประกอบ การจัดภาพ เครื่องหมายการค้า สี ขนาด และแบบตัวอักษร เป็นต้น อวัจนภาษาในโฆษณาประเภทสื่อวิทยุกระจายเสียง เช่น เสียงประกอบและเสียงดนตรี เป็นต้น และอวัจนภาษาในโฆษณาประเภทสื่อวิทยุโทรทัศน์ เช่น ภาพประกอบ การลำดับภาพ เสียงประกอบดนตรี เครื่องหมายการค้า สีและแบบตัวอักษร เป็นต้น

ลักษณะภาษาที่ใช้ในการเขียนโฆษณา

ภาษาโฆษณามีความหมายถึง ถ้อยคำทั้งที่เปลี่ยนอวัจนภาษาและอวัจนภาษาที่ผู้ผลิตสิ่งโฆษณาสื่อสารไว้ในชิ้นงานโฆษณา เพื่อถ่ายทอดไปยังผู้บริโภคและโน้มน้าวให้ผู้บริโภคสนใจและตัดสินใจซื้อสินค้า ฉะนั้นภาษาที่ใช้ในการโฆษณาจึงสำคัญมากเพราะมีอิทธิพลในการดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคภาษาที่ใช้ในการโฆษณาจึงต้องเป็นภาษาที่สร้างสรรค์ และเลือกสรรแล้วว่ามิพลังที่จะกระตุ้นความสนใจผู้บริโภคได้ทันที ภาษาโฆษณามีลักษณะดังนี้

1. เป็นข้อความที่อ่านหรือฟังแล้วได้ใจความทันที เช่น “เปิดปูดิตปิบ” “ปรุงอาหารให้อร่อยในขวดเดียว”
2. เป็นภาษาที่กะทัดรัด ไม่ฟุ่มเฟือย เช่น “เล็กดี รสโต” “เนยสด รสเป็นหนึ่ง”
3. เป็นภาษาที่คล้องจอง เล่นคำ เพื่อสร้างอารมณ์และให้ภาพ เช่น “สัมผัสสบายที่ปลายเท้า” และ “จับหนึ่งก็ถึงแล้ว”
4. เป็นประโยคสั้น ๆ มีจุดเน้นชัดเพียงประการเดียว เช่น “ทุกคำถามเรื่องไฟฟ้า ทุกเวลามีคำตอบ”
5. ไม่ใช่คำหยาบและคำสองแง่สามง่าม

6. เป็นคำที่แปลกใหม่เชิงอุปลักษณ์ เช่น สะตุดู เพื่อสร้างความจดจำและความคุ้นเคยให้ผู้บริโภค เช่น “ข้าวโพดต้มได้” “ผ้านุ่ม อารมณ์นุ่ม” “ความสุขที่คุณต้มได้”
7. เป็นภาษาที่มีเหตุผลไม่กล่าวเกินจริงและแฝงด้วยหลักจิตวิทยา เช่น “ท่านกินกินหญ้า ท่านฟ้ากินยุง”
8. เป็นคำที่ทันสมัยเหมาะสมแก่เหตุการณ์ เช่น “จัดระเบียบผิวพรรณให้สดใสตลอดวัน” และ “คำตอบสุดท้ายของผู้ชายวัยซิ่ง”

ประเภทของโฆษณา

แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. สื่อโฆษณาประเภทสิ่งพิมพ์ (Print Media) เป็นการสื่อโฆษณาโดยใช้ตัวหนังสือเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความคิดสิ่งที่ต้องการสื่อสารไปสู่ประชาชน มีด้วยกันหลากหลายประเภท เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โบปลิว แผ่นพับ โปสเตอร์ คู่มือการใช้สินค้า แบบตัวอย่างสินค้า (Catalogs) เป็นต้น ซึ่งสื่อประเภทนี้ก็เป็นหนึ่งในประเภทของสื่อโฆษณายุคแรกเริ่มด้วย

2. สื่อโฆษณาประเภทกระจายเสียงและแพร่ภาพ (broadcasting media) เป็นการโฆษณาโดยใช้เสียงภาพ หรือตัวหนังสือ ได้แก่ โฆษณาวีทยุและโทรทัศน์

3. สื่อโฆษณาออนไลน์ เป็นสื่อโฆษณาประเภทที่มาแรงเป็นอย่างมากในปัจจุบัน มีทั้งแบบภาพนิ่งที่สื่อสารด้วยรูปภาพและตัวหนังสือ หรือแบบภาพเคลื่อนไหวที่ครบไปด้วยภาพและเสียง ซึ่งสื่อโฆษณาออนไลน์เริ่มเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากเนื่องด้วยคนเริ่มใช้สื่ออย่างโทรศัพท์มือถือที่เข้าถึงโลกออนไลน์ได้ง่ายมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

4. สื่อโฆษณาประเภทอื่น ๆ เป็นสื่อโฆษณาอื่น ๆ นอกเหนือจากสื่อที่กล่าวไปแล้วข้างต้น เช่น สื่อที่โฆษณาสำหรับติดตั้งเฉพาะกับสถานที่ต่างๆ สื่อโฆษณานอกสถานที่อย่างป้ายโฆษณาขนาดต่าง ๆ โฆษณาที่ติดตามรถที่ใช้สำหรับคมนาคม เป็นต้น

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). **หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 5 : กระบวนการการคิดและการเขียนร้อยแก้ว**. กรุงเทพฯ : องค์การค้าของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา(สกสค.)

ใบงานที่ 3 เรื่อง พิจารณาองค์ประกอบโฆษณา

ให้นักเรียนพิจารณาประกาศโฆษณาแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ส่ง...6 มาตรฐาน รับรองน้ำดื่มคุณภาพของคริสตัล

เพราะใส่ใจในคุณภาพ คริสตัลจึง...

... พิถีพิถันทุกขั้นตอน ก่อนถึงมือคุณ

... พิถีพิถันทุกขั้นตอน ตั้งแต่กระบวนการผลิต การบรรจุขวด และการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

... พิถีพิถันทุกขั้นตอน พิสูจน์จากการได้รางวัลรับรองจากสถาบันที่ได้รับการยอมรับทั้งในและต่างประเทศ

NSF

มาตรฐาน NSF International จากสหรัฐอเมริกา

ที่มีข้อกำหนดในการตรวจสอบกระบวนการผลิตและคุณภาพน้ำดื่มถึง 575 ข้อ สูงกว่ามาตรฐานน้ำดื่มในประเทศที่มี 458 ข้อ คริสตัลจึงเป็นน้ำดื่มแรกของประเทศไทยที่ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานนี้

SGS

มาตรฐาน ISO 22000:2005 Food Safety

ครอบคลุมระบบการจัดการความปลอดภัยอาหาร ความมั่นคงของน้ำดื่มเพื่อการจัดการทรัพยากร การวางแผนและการผลิตที่เน้นที่ปลอดภัย ตลอดจนการเน้นความปลอดภัย การตรวจสอบ และการปรับปรุงระบบการจัดการอาหารปลอดภัย

SGS

มาตรฐาน FSSC 22000 Food Safety System Certificate Version 4.1

ระบบการจัดการความปลอดภัยอาหาร สำหรับกระบวนการผลิตอาหารในรูปที่ครอบคลุมห่วงโซ่อุปทานทั้งหมด ตั้งแต่กระบวนการผลิตน้ำดื่มคริสตัลได้ใช้มาตรฐานนี้เป็นมาตรฐานของผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม

ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นต์ บนฉลากผลิตภัณฑ์น้ำดื่มคริสตัล

ที่ช่วยให้ผู้บริโภคสามารถพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ชัดเจน (ปริมาณคาร์บอนที่ปล่อยออกมาในกระบวนการผลิต) โดยสามารถดูข้อมูลได้ในฉลากผลิตภัณฑ์หรือบนเว็บไซต์ของบริษัท

มาตรฐาน Water Footprint Certificate

เป็นน้ำดื่มแรกที่ได้ผ่านการรับรองการใช้น้ำตลอดวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ ตามมาตรฐานสากล ระดับนานาชาติการใช้น้ำ และคุณภาพน้ำที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

รางวัล "อ. คออลีตี้ อวอร์ด"

ในฐานะสถาบันประกอบการผลิตผลิตภัณฑ์ทางสุขภาพใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม ชีวธรรม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

คิดจะดื่มน้ำ...ดื่มน้ำคริสตัล

อัปเดตข่าวสารและกิจกรรมของน้ำดื่มคริสตัลเพิ่มเติมได้ทาง Facebook: Crystal Drinking Water

ใบงานที่ 3 เรื่อง พิจารณาองค์ประกอบโฆษณา

ให้นักเรียนพิจารณาประกาศโฆษณาแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. โฆษณานี้มีจุดประสงค์อย่างไร

.....

.....

.....

2. โฆษณานี้จัดเป็นโฆษณาประเภทใด

.....

3. โฆษณานี้มีองค์ประกอบอย่างไร

ชื่อสินค้า.....

พาดหัว.....

คำขวัญโฆษณา.....

ข้อความโฆษณา.....

.....

4. นักเรียนจะปฏิบัติตามหรือคล้อยตามโฆษณานี้หรือไม่เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

5. ใจความสำคัญของโฆษณา

.....

.....

.....

.....

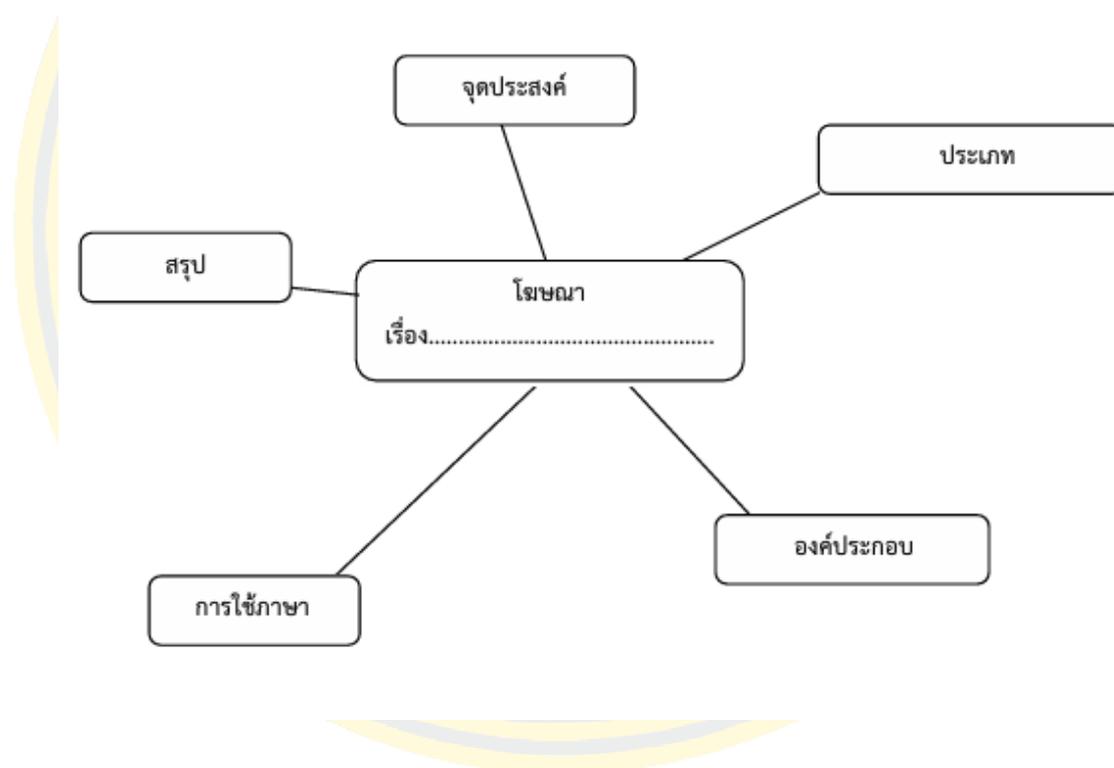
ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้น.....เลขที่.....

ชื่อ _____	นามสกุล _____
ชั้น _____	เลขที่ _____

ใบงานที่ 4 เรื่อง ผังความคิดโฆษณาสร้างสรรค์

ภาคผนวก ค

- แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
- แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
- ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
- ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
- ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ข้อสอบฉบับนี้มี 1 ตอน 7 หน้า เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ

เลือกคำตอบที่ดีที่สุด 1 ข้อ แล้วฝนคำตอบในช่องตัวเลือก

1 2 3 หรือ **4** ลงในกระดาษคำตอบ

หน่วยที่ 1 การอ่านนิทาน

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1-2

ลูกหมูตัวหนึ่งถูกนำมาเลี้ยงรวมไว้ในคอกเดียวกัน กับแพะ และแกะ เข้าวันหนึ่งชาวนาเข้ามาจับลูกหมู มันส่งเสียงร้องและดิ้นหนีสุดชีวิต จนแพะกับแกะรำคาญ จึงพูดเหน็บแนมลูกหมูว่า "พวกเราถูกจับไปตั้งหลายครั้ง ไม่เห็นจะต้องส่งเสียงร้องเหมือนเจ้าที่เพิ่งโดนจับครั้งแรกเลย" เมื่อลูกหมูได้ยินดังนั้นจึงตอบกลับไปว่า "มันก็ไม่เหมือนกันอยู่แล้ว เวลาที่พวกเจ้าโดนจับไป อย่างมากก็แค่โดนตัดขนหรือรีดนมเท่านั้น แต่ถ้าหากเจ้าโดนจับไปก็คงจะไม่มีชีวิตรอดกลับมาหรอก"

1. ข้อใดคือใจความจากนิทานข้างต้น

ก. ลูกหมูถูกจับเพราะส่งเสียงร้อง	ข. ลูกหมูดิ้นหนีการถูกจับและถูกแพะกับแกะเหน็บแนม
ค. ลูกหมูดิ้นหนีการถูกจับเพราะกลัวตาย	ง. แกะโดนจับไปตัดขน

2. เพราะเหตุใดแพะจึงไม่กลัวการถูก

ก. ชาวนาจับแพะไปรีดนม	ข. ชาวนาจับแพะไปให้อาหาร
ค. ชาวนาจับแพะด้วยความนุ่มนวล	ง. แพะคุ้นเคยกับชาวนา

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 3-4

มีช่างตัวหนึ่งเที่ยวเดินเองวางดิ่งกิ่งไม้และใบไม้มาเหยียบย่ำ แล้วใช้แรงอันมหาศาลโยกต้นไม้ไปมาจน ต้นไม้ใหญ่น้อยหักโค่นลงตลอดสองข้างทางที่มันเดินผ่าน พอมันเดินมาถึงต้นไม้ต้นหนึ่ง ซึ่งพ่อนกและแม่นกกำลังช่วยกันเลี้ยงลูกในรัง มันใช้วงรัดและโยกต้นไม้ต้นนี้จนลูกนกตกลงมาตายทั้งรัง โดยไม่ฟังเสียง อ้อนวอนของพ่อนกและแม่นกเลย พอมันเดินผ่านต้นไม้ซึ่งมีฝูงผึ้งหนึ่งทำรังอยู่ มันก็ใช้วงดิ่งรังผึ้งมาเพื่อจะเหยียบย่ำ ทันใดนั้นเองฝูงผึ้งจำนวนนับร้อยก็รุกรันเข้าต่อยที่ตาของช่างพร้อม ๆ กันจนตาบอด ช่างเกรเดินโซซัดโซเซไปมาอย่างน่าสงสาร แต่ฝูงเม่นซึ่งเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดร่วมมือกันลงโทษช่างใจร้ายโดยพากันสลัดขนที่มแทงหนึ่งช่างซ้ำเข้าไปอีก จนช่างตาบอดได้รับความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส มันเดินสะเปะสะปะไปตลอดทางจนกระทั่งตกหน้าผาตาย

3. จากนิทานข้างต้นสรุปได้ว่าอย่างไร
- ควรคิดดีทำดีอยู่เสมอ
 - คบคนเช่นไรย่อมเป็นคนเช่นนั้น
 - ทำสิ่งใดย่อมได้สิ่งนั้นตอบแทน
 - ไม่ควรเอาเรื่องภายในครอบครัวไปบอกคนนอก
4. นิทานเรื่อง "ข้างเกร" ให้ข้อคิดอะไรที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้
- แนะนำให้รู้จักทำบุญ
 - เตือนใจให้ไม่ทำในสิ่งที่ไม่ดี
 - ให้ความรู้ในเรื่องการวางตัวในสังคม
 - สั่งสอนให้รู้จักกตัญญูต่อผู้มีบุญคุณ

หน่วยที่ 2 การอ่านข่าว

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 5-8

นักท่องเที่ยวที่มาเยือนพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำแห่งใหม่ในประเทศจีนต่างรู้สึกไม่พอใจ หลังจากพบว่าฉลามวาฬ หนึ่งในดาวเด่นแห่งพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำแห่งนี้คือหุ่นยนต์ ทั้ง ๆ ที่โฆษณาว่าผู้ชมจะได้พบกับฉลามวาฬตัวจริงพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ เสี่ยวเหมยฉา โอเชียน เวิลด์ (Xiaomeisha Ocean World) ในเมืองเซินเจิ้น มณฑลกว่างตุง ที่เพิ่งเปิดตัวเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม แต่กลับถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก เนื่องจากตัวมีราคาแพง มีผู้คนแห่เข้าคิวยาว และสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อสิ่งมีชีวิตในทะเล โดยคำวิจารณ์ส่วนใหญ่เน้นไปที่ตาราแห่งพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำแห่งนี้ ซึ่งก็คือ "ฉลามวาฬที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องจักร" ภาพถ่ายของฉลามวาฬแสดงให้เห็นข้อต่อส่วนต่าง ๆ ของหุ่นยนต์ถูกต่อเข้าด้วยกัน ผู้ใช้จำนวนมากแสดงความคิดเห็นเชิงลบในหน้าเว็บของพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำแห่งนี้บนแพลตฟอร์มรีวิวออนไลน์ "ต้าจง เตียนผิง" (Dazhong Dianping) นักท่องเที่ยวคนหนึ่งเขียนว่า "ฉันพูดไม่ออกเลยกับฉลามวาฬปลอม ฉันอยากจะรายงานและแบนสถานที่แห่งนี้จริง ๆ" ส่วนอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "ทำไมพวกเขาถึงใช้พร็อพปลอมเป็นปลา พวกเขา กำลังพยายามหลอกเด็ก ๆ หรือเปล่า" พิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำซึ่งคิดค่าตัวสำหรับผู้ใหญ่ประมาณ 240 หยวน (ราว 1,120 บาท) ได้รับคะแนนเพียง 2.9 จาก 5 ดาวบนแพลตฟอร์มรีวิวยอดนิยม ผู้ใช้โซเชียลมีเดียจำนวนมากโพสต์โดยใช้แฮชแท็ก "ชาวเน็ตบ่นว่าใช้เงินหลายร้อยหยวนที่ Xiaomeisha Sea World เพื่อดูปลาปลอม" สื่อท้องถิ่นรายงานว่า พิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำได้ออกมาตอบโต้ว่า มีการห้ามซื้อขายฉลามวาฬ และการเลี้ยงฉลามวาฬตัวจริง ถือเป็นกรกระทำที่โหดร้าย ในขณะที่หุ่นยนต์ฉลามถูกสร้างขึ้นเพื่อสร้างความตระหนักรู้ในการปกป้องสายพันธุ์ดังกล่าว ภายในพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ มีป้ายแนะนำหุ่นยนต์ฉลาม ที่ระบุว่า มีจุดประสงค์เพื่อ "สร้างแรงบันดาลใจให้ทุกคนเข้าใจสัตว์และสิ่งแวดล้อมของพวกมัน" และ "เพื่อจุดประสงค์ในการปกป้องสิ่งแวดล้อมเชิงนิเวศน์"

5. ใจความสำคัญของข่าวคืออะไร
 - ก. นักข่าวตีแผ่การใช้หุ่นยนต์สัตว์ในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ
 - ข. นักท่องเที่ยวไม่พอใจที่พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำใช้หุ่นยนต์สัตว์
 - ค. พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำใช้หุ่นยนต์สัตว์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อม
 - ง. พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำใช้หุ่นยนต์ปลอมเพราะต้องการปกป้องสิ่งแวดล้อมเชิงนิเวศน์
6. ผู้เขียนข่าวนี้มีวัตถุประสงค์อย่างไร
 - ก. แนะนำพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำแห่งใหม่
 - ข. ให้ความรู้เกี่ยวกับหุ่นยนต์สัตว์น้ำ
 - ค. แสดงความไม่พอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ
 - ง. แสดงปัญหาเชิงสิ่งแวดล้อมของพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีต่อระบบนิเวศน์
7. ข้อใดคือข้อเท็จจริงที่ปรากฏในข่าว
 - ก. พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำใช้หุ่นยนต์สัตว์แทนสัตว์น้ำ
 - ข. นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่คุ้มค่าในการเสียเงินเพื่อเข้าชมในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้
 - ค. นักท่องเที่ยวไม่พอใจหลังจากพบว่าฉลามวาฬขับเคลื่อนด้วยเครื่องจักร
 - ง. พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำได้ให้ความเห็นว่า การเลี้ยงฉลามวาฬตัวจริง ถือเป็นภาระหน้าที่ที่โหดร้าย
8. จากเนื้อหาของข่าวให้ประโยชน์อย่างไร
 - ก. ช่วยส่งเสริมการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ
 - ข. ช่วยให้ตระหนักถึงผลเสียของมลภาวะทางน้ำ
 - ค. แสดงให้เห็นถึงปัญหาระบบนิเวศน์ที่มีต่อการสร้างพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ
 - ง. แสดงความเห็นของคนส่วนใหญ่ที่มีต่อการใช้หุ่นยนต์สัตว์ในพิพิธภัณฑ์

หน่วยที่ 3 การอ่านบทความ

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 9-11

ในชาไข่มุกมีสารคาเฟอีนจากชา ซึ่งส่งผลต่อสมาธิ การเรียนรู้ และอารมณ์ของเด็ก ทำให้เด็กตื่นตัว นอนไม่หลับในเวลากลางคืน ส่งผลต่อสมาธิการเรียนรู้ในตอนกลางวันที่ต้องจดจ่อกับการเรียน นอกจากนี้ เด็กอาจติดคาเฟอีนได้หากดื่มชาในปริมาณมากเป็นประจำ และเมื่อหยุดดื่มจะทำให้เกิดภาวะขาดคาเฟอีน เกิดผลข้างเคียง เช่น ปวดศีรษะ มีปัญหาเรื่องอารมณ์ เช่น หงุดหงิดฉุนเฉียว หรือมีอาการซึมเศร้า ไม่สามารถจดจ่อมีสมาธิได้ อีกทั้งคาเฟอีนยังเพิ่มการขับแคลเซียมออกมาทางปัสสาวะมากขึ้น หากไม่ได้รับแคลเซียมจากอาหารอื่น ๆ อย่างเพียงพอ จะส่งผลต่อการสร้างกระดูกของเด็กได้ และหากยังติดเครื่องดื่มที่มีคาเฟอีนไปจนกระทั่งโตเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ก็ทำให้กระดูกพรุนเร็วขึ้น นอกจากนี้ คาเฟอีนและแทนนินที่พบในชา ยังส่งผลทำให้เด็กเกิดอาการท้องผูกได้ด้วย โดยเฉพาะหากได้รับใยอาหารจากผักผลไม้ไม่เพียงพอ และดื่มน้ำไม่เพียงพอ ยิ่งไปกว่านั้นอาหารและเครื่องดื่มที่มีความหวานสูงอาจทำให้เด็กอ้วนแต่ขาดสารอาหารอื่นที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโต น้ำตาลที่อยู่ในขนมไข่มุกรสหวานจะทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดพุ่งขึ้นสูงเร็ว แต่หลังจากนั้นน้ำตาลในเลือดก็จะลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กรู้สึกโหยหาขนมหวานหรือเครื่องดื่มรสหวาน เพื่อเติมเต็มน้ำตาลในเลือดให้สูงอยู่ในระดับเดิมอยู่เรื่อย ๆ จึงเสี่ยงที่จะกลายเป็นเด็กอ้วนแต่ขาดสารอาหารที่มีประโยชน์ประเภทอื่นได้ หากเลือกรับประทานแต่ขนมหวานหรือเครื่องดื่มรสหวานแทนที่จะรับประทานอาหารที่มีประโยชน์อื่น ๆ เช่น ข้าวกล้อง ธัญพืช ผัก ผลไม้ร่วมด้วย

9. ข้อใดไม่ใช่โทษของการบริโภคชาไข่มุกในปริมาณมากเป็นประจำ

ก. ทำให้นอนไม่หลับ	ข. ทำให้ภูมิคุ้มกันบกพร่อง
ค. ทำให้ติดคาเฟอีน	ง. ทำให้ท้องผูก

10. จากบทความผู้เขียนมีวัตถุประสงค์อย่างไร

- ก. แนะนำวิธีการรับประทานชาไข่มุกอย่างถูกวิธี
- ข. อธิบายขั้นตอนในการทำชาไข่มุก
- ค. โน้มน้าวใจให้ผู้อ่านสนใจบริโภคชาไข่มุก
- ง. บอกถึงโทษของการบริโภคชาไข่มุกในปริมาณมากเป็นประจำ

11. ใครปฏิบัติตัวตามข้อมูลในบทความได้เหมาะสมที่สุด

- ก. เด็กหญิงโรเซ่ ดื่มน้ำเปล่าทดแทนการดื่มชาไข่มุก
- ข. เด็กหญิงเจนนี่ เลิกดื่มชาไข่มุกหันมาดื่มน้ำอัดลมทดแทน
- ค. เด็กหญิงลิซ่า ลดปริมาณการดื่มชาไข่มุกเหลือเพียงวันละ 2 แก้ว
- ง. เด็กหญิงจีซู ดื่มน้ำเปล่าไม่ใส่น้ำตาลทดแทนการดื่มชาไข่มุก

12. จากบทอ่านข้างต้นข้อใดคือข้อเท็จจริงของบทความ
- เด็กอาจติดคาเฟอีนได้หากทานชาไข่มุกเป็นประจำ
 - เครื่องดื่มชาไข่มุกอาจทำให้เด็กเป็นโรคอ้วน
 - ชาไข่มุกมีสารคาเฟอีนจากชา ส่งผลต่ออารมณ์ของเด็ก
 - หากเลือกเด็กรับประทานแต่ชาไข่มุกอาจทำให้ขาดสารอาหารได้

หน่วยที่ 4 การอ่านโฆษณา

อ่านประกาศโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 13-14

13. องค์ประกอบใดไม่ถูกต้องตามหลักการโฆษณา
- ชื่อสินค้าเป็นภาษาต่างประเทศ
 - คำขวัญโฆษณาเกินจริง
 - ภาพประกอบ
 - การจัดรูปแบบสีสันฉูดฉาด
14. นักเรียนคิดว่าโฆษณาข้างต้นน่าเชื่อถือหรือไม่เพราะเหตุใด
- น่าเชื่อถือ เพราะมีรายละเอียดและภาพประกอบ
 - น่าเชื่อถือ เพราะมีองค์ประกอบโฆษณาครบถ้วน
 - ไม่น่าเชื่อถือ เพราะไม่มีช่องทางติดต่อผู้ขาย
 - ไม่น่าเชื่อถือ เพราะรายละเอียดไม่ชัดเจนและมีคำโฆษณาเกินจริง

อ่านประกาศโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 15-16

3ลด ที่ได้จาก **งดเหล้าเข้าพรรษา**

ลด กระจายเชื้อโควิด-19
การรวมกลุ่ม-สังสรรค์
ไม่ใส่หน้ากากอนามัย
เพิ่มจำนวนผู้ติดเชื้อได้

ลด เสี่ยงโควิด-19
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ลดภูมิต้านทานของร่างกาย

ลด รายจ่าย
ซื้อของจำเป็นในชีวิต
เลี่ยงรายจ่ายที่กระทบสุขภาพ
เช่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ที่มา : กก.สงกรานต์ ภาคไรคดี ผู้อำนวยการสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า (สทง.)
ในงานเสวนาเนื่องในวันเข้าพรรษา ปี 2564 โครงการรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษา
ภายใต้แนวคิด "สู้โรคให้เลิกเหล้า ลดเสี่ยง เสี่ยงโควิด"

15. ข้อใดคือโทษของการดื่มเหล้า
- ลดภูมิต้านทานของร่างกาย
 - ลดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ
 - เพิ่มความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ
 - เพิ่มความเสี่ยงในการเป็นหนี้
16. ข้อใดไม่ใช่ผลที่ได้จากของโฆษณา
- คนหายขาดจากโรคโควิด-19 เพิ่มมากขึ้น
 - ลดรายจ่ายในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น
 - ลดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เพิ่มมากขึ้น
 - คนงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น

หน่วยที่ 5 การอ่านวรรณคดี เรื่อง อิศรญาณภาษิต

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 17-18

ชายข่าวเปลือกหญิงข่าวสารโบราณว่า เราก็จิตคิดดูเล่าเขาก็ใจ	น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่าอักษมาสัย รักกันไว้ดีกว่าชิงระวังการ

17. จากบทประพันธ์ข้างต้น สำนวน “น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า” มีความหมายว่าอย่างไร
- ก. คนเราต้องพึ่งพาอาศัยกัน
ข. เราไม่ควรตัดไม้ทำลายป่า
ค. ลงทุนไปโดยได้ผลประโยชน์ไม่คุ้มทุน
ง. เราไม่ควรเชื่อข่าวลือ
18. ข้อใดคือวัตถุประสงค์ของผู้แต่งบทประพันธ์
- ก. ตักเตือนให้เคารพความเท่าเทียมกัน
ข. สั่งสอนให้รู้จักพึ่งพาอาศัยกัน
ค. โน้มน้าวให้ช่วยเหลือคนที่อ่อนแอกว่า
ง. ชี้ให้เห็นข้อดีของการอยู่ร่วมกัน

เห็นต่อหลักปักขวางหนทางอยู่ เห็นเต็มตาแล้วอย่าอยากทำปากบอน	พิเคราะห์ดูควรทิ้งแล้วจึงถอน ตรองเสียก่อนแล้วจึงทำกรรมทั้งมวล

19. จากบทประพันธ์ข้างต้นคำว่า “ปากบอน” มีความหมายว่าอย่างไร
- ก. ชอบพูดจาชวนหาเรื่อง
ข. พูดดีแต่คิดร้าย
ค. ชอบนินทาเล็กนินทาน้อย
ง. นำความลับหรือเรื่องที่ไม่ควรพูดไปบอกผู้อื่น

สูงอย่าให้สูงกว่าฐานนานไปล้ม คนสามขามีปัญหาหาไว้ทัก	จะเรียนคมเรียนไปเถิดอย่าเปิดฝัก ที่ไหนหลักแหลมคำจงจำเอา

20. ข้อใดปฏิบัติตนสอดคล้องกับสำนวน “คมในฝัก” ที่สุด
- ก. ดุจเดือนชอบโอ้อวดเพื่อนว่าตนสอบได้คะแนนดี
ข. เดือนเพ็ญสอบได้คะแนนเต็มแต่ไม่บอกใคร
ค. เป็นหนึ่งพูดกับเพื่อนว่ารอบนี้จะสอบได้อันดับ 1
ง. คะแนนสอบได้คะแนนไม่ดีแต่ชอบพูดว่า
ข้อสอบง่าย

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

1. ข	2. ก	3. ค	4. ข	5. ง
6. ค	7. ก	8. ง	9. ข	10. ง
11. ก	12. ค	13. ข	14. ง	15. ก
16. ก	17. ก	18. ข	19. ง	20. ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง ข้อสอบฉบับนี้มี 1 ตอน 7 หน้า

เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ

คำสั่ง ข้อสอบแบบปรนัยให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ดีที่สุด 1 ข้อ แล้วฝนคำตอบในช่องตัวเลือก

1 2 3 หรือ **4** ลงในกระดาษคำตอบ

หน่วยที่ 1 การอ่านนิทาน

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1-2

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีแม่เสือซีตาร์ตัวหนึ่งไปพบลูกหมูกำพร้าวซึ่งมีลายตามตัวคล้ายกับเสือซีตาร์เข้าโดยบังเอิญ แม่เสือเห็นลูกหมูก็นึกสงสาร มันจึงพาลูกหมูกำพร้าวกลับบ้าน แล้วเลี้ยงดูลูกหมูเช่นเดียวกับลูก ๆ ทั้งสามตัวของมัน ลูกเสือทุกตัวต่างรักน้องใหม่ของพวกมันมาก แม่น้องหมูจะมีหน้าตาไม่เหมือนพวกมันเลยสักนิด แต่เนื้อตัวที่จ้ำม่ำนุ่มนวลของเจ้าลูกหมูก็ทำให้ลูกเสือทั้งสามหลงรักน้องเล็กของพวกมันทันทีที่ได้พบ ลูกหมูกำพร้าวมีความสุขที่ได้อยู่กับพี่ ๆ ส่วนครอบครัวเสือซีตาร์ก็ดีใจที่มีเจ้าหมูน้อย น่ารักมาอยู่ร่วมฝูงด้วย เมื่อเวลาผ่านไป ลูกหมูเริ่มสังเกตเห็นว่าตัวของมันแตกต่างจากพี่ ๆ แทบทุกด้าน เพราะนอกจากมันจะอ้วนตุ้ยอ้วนแล้ว มันยังอ่อนแอและไม่ดุคั่นเหมือนกับพี่ ๆ เสียอีก เจ้าลูกหมูกลัวว่าสักวันมันอาจวิ่งไม่ทันพี่ ๆ (ที่วิ่งเร็วเหมือนดั่งพายุ) หรือมันอาจกลายเป็นตัวถ่วง ที่ทำให้พี่ ๆ ล่าเหยื่อไม่ทันก็เป็นได้ ด้วยเหตุนี้ เจ้าลูกหมูจึงตัดสินใจฝึกฝนร่างกายเพื่อทำให้ตัวของมันว่องไวขึ้น แข็งแรงขึ้นและดุคั่นมากยิ่งขึ้น มันเริ่มแผนที่วางไว้ด้วยการตื่นนอนแต่เช้าแล้วเลือกกินอาหารที่มีประโยชน์ จากนั้นก็จะพักให้อาหารย่อย แล้วจึงค่อยเริ่มออกกำลังกายด้วยการวิ่งลากลูกมะพร้าวที่ผูกติดกันเป็นพวงขนาดใหญ่ไปตามผืนทรายในป่า ยิ่งมะพร้าวที่เจ้าลูกหมูเอามาผูกกันมีน้ำหนักมากเท่าไรก็ต้องออกแรงลากมากขึ้นเท่านั้น ลูกหมูตั้งใจฝึกฝนและเพิ่มพลังให้ตัวเองอย่างเต็มที่ทั้งนี้เพราะมันต้องการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวเสือซีตาร์ตลอดไปและไม่อยากถูกทิ้งให้กลายเป็นลูกหมูกำพร้าวที่ต้องมีชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยวเดียวดายอีก เมื่อสัตว์ในป่าเห็นลูกหมูฝึกฝนร่างกายอย่างหนัก สัตว์ทั้งหลายก็พากันหัวเราะเยาะและดูถูกว่าเจ้าลูกหมูไม่มีวันเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ว่องไว แข็งแรงหรือดุคั่นเหมือนกับเสือซีตาร์ไปได้ ลูกหมูเสียใจที่สัตว์ทั้งหลายพากันล้อเลียนมัน แต่โชคดีที่แม่เสือและพี่ทั้งสามบอกให้ลูกหมูยิ้มสู้ เจ้าลูกหมูจึงมีกำลังใจที่จะกัดฟันฝึกฝนร่างกายต่อไปอย่างไม่ลดละ 1 ปีผ่านไป เจ้าหมูน้อยที่เคยอ้วนตุ้ต๊ะและมีเนื้อตัวนุ่มนวลก็กลายเป็นหมูน้อยที่มีรูปร่างบึกบึนและสง่างามอย่างไม่น่าเชื่อ มีหน้าซำ ก้ามเนื้อของมันยังแข็งแรงมากพอที่จะเข้าปะทะกับสัตว์ตัวใหญ่ ๆ ได้อีก นอกจากนี้ พลังขาที่เจ้าลูกหมูเฝ้าฝึกฝนมาเป็นอย่างดีก็ทำให้มันสามารถเพิ่มความเร็วในการวิ่งจนสัตว์ต่าง ๆ ที่ได้เห็นถึงกับต้องอ้าปากค้างไปตาม ๆ กัน และแล้ว...เจ้าลูกหมูตัวน้อยก็ว่องไวขึ้น แข็งแรงขึ้นและดุคั่นมากขึ้นสมดังที่มันตั้งใจเอาไว้ เมื่อสัตว์ต่าง ๆ ที่เคยล้อเลียนเจ้าลูกหมูได้เห็นผลสำเร็จจากความพยายามอันยิ่งใหญ่ของมัน สัตว์ต่าง ๆ จึงรู้สึกผิดและไม่คิดดูถูกดูหมิ่นผู้อื่นอีก แม้เจ้าลูกหมูจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองให้กลายเป็นเสือซีตาร์ได้ แต่สัตว์ทั้งหลายก็ยอมรับและพร้อมใจกันเรียกมันว่า “หมูซีตาร์” โดยไม่มีข้อกังขา ในที่สุด เจ้าหมูน้อยก็ได้กลายเป็นสมาชิกของครอบครัว “ซีตาร์” อย่างสมบูรณ์

1. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับใจความของเรื่อง
 - ก. ความพยายามของลูกหมูทำให้สมหวังดังที่ต้องการ
 - ข. ความรักของแม่เสือซีตาร์ที่มีต่อลูกหมูแม้ว่าจะไม่ใช่ลูกแท้ ๆ
 - ค. ความสามัคคีระหว่างครอบครัวเสือซีตาร์
 - ง. ความมีน้ำใจของสัตว์น้อยใหญ่ในป่า
 2. จากเรื่องข้อใดเป็นลักษณะเด่นของเสือซีตาร์
 - ก. แข็งแรง
 - ข. ล่าเหยื่อเก่ง
 - ค. วิ่งเร็ว ว่องไว
 - ง. มีลวดลายบนตัว
- อ่านนิทานต่อไปนี่แล้วตอบคำถามข้อที่ 3-6

เช้าวันหนึ่ง คุณพ่อเรียกโทมาพบแล้วชวนลูกชายว่า “เราไปเดินเล่นในป่ากันดีไหม?” โทดีใจมาก เพราะคุณพ่อไม่เคยชวนเขาเข้าป่าด้วยเลย เมื่อโทตอบตกลงและถามคุณพ่อว่า “ผมต้องเอาอะไรไปด้วยไหม” คุณพ่อยิ้มแล้วหยิบก้อนหินรูปหัวใจก้อนเล็ก ๆ ออกมา จากนั้น คุณพ่อก็บรรจุใส่ก้อนหินก้อนน้อยลงในกระเป๋าเสื้อของโท พร้อมกับบอกว่า “ไม่ต้องหรอก แค่ลูกดูแลหัวใจให้ดี ๆ ก็พอแล้ว” เมื่อสองพ่อลูกพร้อมทั้งคู่ก็ออกเดินทางเข้าป่าด้วยกัน ในตอนแรกโทมีความสุขกับทุกสิ่งที่เขาได้เห็น เขาเดินตามพ่อและใช้มือข้างซ้ายแตะก้อนหินรูปหัวใจที่กระเป๋าเสื้อไม่ให้หล่นหาย ครั้นเมื่อสองพ่อลูกเดินเข้าไปในป่าลึกขึ้น ๆ โทก็เริ่มเหนื่อยและรู้สึกว่ามีสิ่งต่าง ๆ ข้างไม่ถูกใจเขาเอาเสียเลย “ทำไมพื้นในป่าถึงได้เดินยากแบบนี้ล่ะ ทำไมอากาศถึงร้อนแบบนี้ล่ะ ทำไมลมไม่รู้จักพัดนะ ทำไมสัตว์น่ารัก ๆ ไม่โผล่ออกมาให้เราเห็นบ้างเลยนะ” โทเดินไปบ่นไปด้วยความโมโหเมื่อคุณพ่อได้ยิน คุณพ่อก็หันมายิ้มให้โทพร้อมกับบอกว่า “อย่าลืมนะลูก อย่าลืมนะลูกดูแลหัวใจให้ดี ๆ” ตอนนั้นโทใจหายวาบเขาเพิ่งรู้ว่าเขาลืมจับก้อนหินรูปหัวใจไปตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้ โทรีบใช้มือแตะที่กระเป๋าเสื้อ ซึ่งเขายังโชคดีที่ก้อนหินรูปหัวใจไม่ได้หายไปไหนโทเดินตามพ่อต่อมาอีกสักพัก ยิ่งเดินลึกเข้าไปในป่ามากเท่าไร การเดินทางก็ยากลำบากมากขึ้นเท่านั้น เมื่อเดินมาถึงภูเขากลางป่าฝนก็ตกลงมา คุณพ่อรีบพาโทไปหลบฝนในถ้ำเล็ก ๆ โทไม่พอใจมากเขาจึงบ่นออกมาอีกครั้งว่า “ทำไมฝนต้องตกในวันนี้ด้วยนะ” เมื่อคุณพ่อได้ยิน คุณพ่อก็เตือนลูกชายว่า “อย่าลืมนะลูก อย่าลืมนะลูกดูแลหัวใจให้ดี ๆ” โทใจหายวาบอีกครั้งเขารีบใช้มือแตะก้อนหินที่กระเป๋าเสื้อ และเขาก็ยังโชคดีที่ก้อนหินรูปหัวใจยังอยู่ในนั้นหลังฝนตก พ่อพาโทออกเดินทางต่อ อากาศหลังฝนตกไม่ร้อนเหมือนก่อนหน้า แม้พื้นจะเฉอะแฉะ แต่การเดินทางบนพื้นเปียก ๆ ก็ชวนให้สนุกไปอีกแบบ นอกจากนี้ฝนยังทำให้ป่าดูสดชื่นกว่าเดิม ที่สำคัญ โทเห็นสัตว์ตัวเล็ก ๆ ออกมาเล่นน้ำฝนที่ขังอยู่ตามพื้นเต็มไปหมดด้วย โทเดินยิ้มอย่างมีความสุข แต่ทันใดนั้น เขาก็รู้สึกตัวว่าเขาอาจเผลอลืมบางสิ่งบางอย่างไปอีกแล้ว โทรีบเอามือแตะก้อนหินรูปหัวใจตรงกระเป๋าเสื้อ โชคดีที่ก้อนหินยังอยู่ แต่สิ่งที่ไม่ดีคือ เขาลืมดูแลหัวใจดวงนี้...ไม่รู้จักครั้งต่อก็ครั้งแล้วเสียววินาทีที่โทกลับมารู้สึกตัว โทก็พิจารณาใจของตัวเองที่เคยโมโหพื้นดิน, อากาศ, ลมและฝน แต่แค่เพียงชั่วประเดี๋ยวประด๋าว เขาก็กลับมารู้สึกดีกับฝนที่เปลี่ยนแปลงสายลม, อากาศ, พื้นดิน รวมทั้งทำให้สัตว์ออกมาจากที่หลบซ่อน “สรุปแล้วสิ่งที่ทำให้ฉันโมโหคืออะไรกันแน่?” โทรำพึงเมื่อคุณพ่อได้ยิน คุณพ่อก็หยุดเดินแล้วหันมามองลูกชายด้วยแววตาที่มีความหมายพร้อมกับพูดว่า “อย่าลืมนะลูก อย่าลืมนะลูกดูแลหัวใจให้ดี ๆ” โทฟังถ้อยคำและมองแววตาของพ่ออย่างมีสติ ณ เวลานี้ เขารู้แล้วว่า สิ่งที่ทำให้เขาโมโหไม่ใช่ใครที่ไหน แต่มันเกิดจากใจของเขาทั้งนั้น แค่มองไม่ถูกใจ ไม่ตรงใจ เขาก็พร้อมจะโมโหได้เสมอ! การเดินป่ากับพ่อทำให้โทได้ข้อคิดอันล้ำค่า เขารู้แล้วว่า การดูแลและดูแลหัวใจให้ดี ๆ ที่พ่อบอกหมายถึงอะไร

3. จากบทอ่านข้างต้นมีใจความอย่างไร
- ก. คนเราไม่ควรมัวอารมณ์โกรธ
 - ข. ความโกรธทำให้ไม่มีสติ
 - ค. จงทำใจตนเองให้เหมือนหิน
 - ง. สาเหตุของความโกรธเกิดขึ้นมาจากใจของเราทั้งสิ้น
4. จากบทอ่านข้างต้น “ก้อนหิน” เป็นสื่อแทนสิ่งใด
- ก. หัวใจ
 - ข. ความสงบ
 - ค. ความเจ็บ
 - ง. การไม่ตอบโต้
5. จากข้อมูลในบทอ่านข้างต้นใครปฏิบัติตัวตามข้อมูลในบทอ่านได้เหมาะสมที่สุด
- ก. นิดช่วยเพื่อนทำงานกลุ่มอย่างตั้งใจ
 - ข. น้ำไม่พอใจที่เพื่อนผิคนัดแต่ไม่โกรธและถามเหตุผลจากเพื่อน
 - ค. หน้อยไม่ตัดสินเพื่อนจากคำพูดของคนอื่น
 - ง. นवलรักเพื่อนมากจึงมองข้ามข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเพื่อน
6. ข้อใดคือวัตถุประสงค์ของผู้เขียน
- ก. แนะนำวิธีในการสงบจิตใจ
 - ข. ให้ความรู้เกี่ยวกับการเดินป่า
 - ค. บอกเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับพ่อ
 - ง. เตือนใจให้รู้จักควบคุมจิตใจของตนเอง

หน่วยที่ 2 การอ่านข่าว

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 7-10

ตามรายงานจากสื่อต่างประเทศระบุว่า หลินหลิน (นามสมมุติ) ถูกคุณแม่พามาที่โรงพยาบาลเด็กในเมืองหางโจว ประเทศจีน พร้อมเล่าว่า เมื่อ 2 วันก่อนเธอชักเสื้อผ้าของลูกสาว และพบว่ามีเลือดเปื้อนกางเกง รู้สึกไม่สบายใจอย่างมาก เมื่อลองตรวจดูตามร่างกายก็พบว่า ไม่เพียงแต่มีประจำเดือนเท่านั้น แต่ยังมีหน้าอกด้วยเช่นกัน และนี่คงเป็นสาเหตุที่ลูกสาวมักจะกอดหน้าอกของตนเองเวลาเดิน รวากับกำลังซ่อนอะไรบางอย่างไว้

“โอ๊ย ทำยังไงดี ลูกสาวฉันอายุแค่ 5 ขวบ ทำไมร่างกายถึงพัฒนาตั้งแต่อายุน้อยแบบนี้?” คุณแม่พูดด้วยความตื่นตระหนกขณะจูงมือลูกสาวเข้าไปปรึกษาแพทย์ Dr.Luu Thien Kieu วินิจฉัยว่าเด็กหญิงวัย 5 ขวบรายดังกล่าว เข้าสู่วัยแรกรุ่นเร็วกว่าปกติ หรือก็คือ “ภาวะเป็นหนุ่มเป็นสาวก่อนวัย”

(Precocious Puberty) ภาวะของเด็กที่มีอายุมากกว่าอายุจริงเกือบ 2 ปี และรูขุมขนและรังไข่มีขนาดใหญ่ขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีนี้หากไม่รักษาเด็กอย่างทันที่ จะส่งผลตามมามากมาย เช่น ความเสี่ยงที่จะสูงน้อยกว่า 160 เซนติเมตร รวมทั้งความสามารถในการตั้งครรภ์ที่จำกัดในอนาคต จากการศึกษาโดยละเอียด คุณหมอพบด้วยว่าเด็กหญิงกลัวความมืดมาก จึงมัก "เปิดไฟนอน" เสมอ ซึ่งการวิจัยทางวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นว่าแสงที่มากเกินไปในตอนกลางคืน เป็นสาเหตุสำคัญของการเข้าสู่วัยแรกรุ่นในเด็ก แสงส่งผลต่อการทำงานของต่อมไพเนียล (Pineal gland) ซึ่งเป็นต่อมไร้ท่อในสมอง มันหลั่งเมลาโทนินออกมาจำนวนมาก การหลั่งที่รุนแรงที่สุดคือตั้งแต่เวลา 23.00 น. ถึงเช้าวันรุ่งขึ้น ยังไม่รวมถึงการที่เด็กหญิงชอบกิน "อาหารขยะ" บางประเภท ซึ่งนำไปสู่โรคอ้วน ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตของเด็ก ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นหนึ่งในสาเหตุของการเข้าสู่วัยแรกรุ่น แต่ผู้ปกครองหลายคนไม่สนใจ ดังนั้น แนะนำว่าผู้ปกครองควรใส่ใจกับการกินและนอนของเด็ก ๆ กินอาหารขยะให้น้อยลง รักษาสมดุล ปรับกิจกรรมและเวลาพักผ่อน อยู่ห่างจากแสงไฟยามค่ำคืน และปิดไฟเมื่อถึงเวลาเข้านอน ทั้งนี้ ในกรณีของหลินหลิน หลังจากเข้ารับการรักษาไปกว่า 2 เดือน กระบวนการพัฒนากระดูกก็ถูกยับยั้ง อาการที่แสดงทางกายภาพเมื่อตรวจซ้ำก็ค่อย ๆ กลับมาเป็นปกติ ส่วนสูงเพิ่มขึ้นมา 2 เซนติเมตร เด็กหญิงจึงมีความสุขและมั่นใจเมื่อไปโรงเรียนมากขึ้น

7. จากบทอ่านข้างต้นกล่าวถึงเรื่องใด

- ก. ผลกระทบจากการกินอาหารขยะ
- ข. การมีประจำเดือนก่อนวัยอันควร
- ค. อาการของโรคที่เกิดจากการนอนหลับไม่สนิท
- ง. อาการ สาเหตุ และแนวทางป้องกันของภาวะเป็นหนุ่มเป็นสาวก่อนวัย

8. ข้อความใดควรนำมาเป็นพาดหัวข่าวของบทอ่านข้างต้น
- ทำอย่างไรเมื่อลูกเป็นหนุ่มสาวก่อนวัยอันควร
 - ลูกโตทันแม่ มีประจำเดือนตั้งแต่วัยขบเผาะ
 - วัยใสก็ท้องได้ เด็ก 5 ขวบประจำเดือนมาแล้ว
 - รู้ทันวัยใส เมื่อลูกมีประจำเดือนเร็วกว่าชาวบ้าน
9. จากบทอ่านข้างต้นข้อใดคือข้อคิดเห็น
- แสงส่งผลต่อการทำงานปกติของต่อมไพเนียล
 - ผู้ปกครองควรใส่ใจกับการกินและนอนของเด็ก ๆ
 - "อาหารขยะ" บางประเภท ไม่เป็นประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตของเด็ก
 - แสงที่มากเกินไปในตอนกลางคืนเป็นสาเหตุสำคัญของการเข้าสู่วัยแรกรุ่นในเด็ก
10. ข้อคิดที่ได้จากบทอ่านมีประโยชน์ในเรื่องอะไรมากที่สุด
- ตักเตือนไม่ให้คนกินอาหารที่ไม่มีประโยชน์
 - แนะนำให้คนนอนในที่ที่ไม่มีแสงรบกวน
 - บอกสาเหตุการทำงานผิดปกติของต่อมไพเนียล
 - ให้ความรู้ในเรื่องการเข้าสู่ "ภาวะเป็นหนุ่มเป็นสาวก่อนวัย"

หน่วยที่ 3 การอ่านบทความ

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 11-13

หลายคนก็เลือกจะซื้อกล่องสูมเพราะอยากลุ้น หรืออยากได้ประสบการณ์ตื่นเต้น ‘เซอร์ไพรส์’ ตอนเปิดว่าตนได้รับอะไรกลับมา เรียกว่าเน้นลุ้น ไม่เน้นคุ้ม อยากได้ที่สุดคือความตื่นเต้นตอนเปิด จะได้ของอะไรก็เป็นผลกำไรไป แล้วเพราะอะไรหลายคนถึงเลือกจะซื้อกล่องสูมเพื่อความเซอร์ไพรส์กันนะ? นักประสาทวิทยาค้นพบว่า ความรู้สึกตื่นเต้น ประหลาดใจ หรือเซอร์ไพรส์เป็นหนึ่งในความรู้สึกที่ทรงพลังที่สุดของมนุษย์ เมื่อรู้สึกเซอร์ไพรส์ กระแสประสาทที่รวบรวมความสุขในสมอง (The nucleus accumbens) จะสว่างวาบขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้สมองจะหลั่ง ‘โดปามีน’ (Dopamine) สารสื่อประสาทเมื่อมีความรู้สึกพึงพอใจ และกระตุ้นให้หลั่ง ‘นอร์อิพิเนพรีน’ (Norepinephrine) สารสื่อประสาทที่ทำให้ร่างกายตื่นตัวตอบสนองไวขึ้น และมีสมาธิมากขึ้นออกมา เหมือนเป็นการบอกให้สมองหยุดคิดอย่างอื่น แล้วมาโฟกัสกับความรู้สึกยินดีจากการเซอร์ไพรส์นั้นแทน แม้ว่าการสูมจะเป็นเหมือนการพนันอย่างหนึ่ง ที่ต้องมาลุ้นว่าจะได้หรือไม่ได้ แต่ความรู้สึกลุ้นตอนเปิดกล่องสูมว่าจะได้อะไร ตอนลุ้นว่าเลขที่เราซื้อถูกรางวัลมั๊ย เปิดการ์ดออกมาเป็นเมนของเราหรือเปล่า แล้วผลออกมาว่าเราสูมได้ สิ่งที่ยากได้ ความรู้สึกเซอร์ไพรส์ก็จะเกิดขึ้นมาทันที ซึ่งความรู้สึกนั้นก็ทำให้หลายคนเลือกที่จะใช้ชีวิตเป็นนักสูมต่อไป เพราะอยากได้รับประสบการณ์เซอร์ไพรส์แบบนี้นั่นเอง

11. ข้อใดลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่เราอ่านได้สัมพันธ์กันมากที่สุด
- รู้สึกยินดี-เปิดกล่องสุ่ม-รู้สึกประหลาดใจ-สมองหลังสารสื่อประสาท
 - เปิดกล่องสุ่ม-รู้สึกยินดี-สมองหลังสารสื่อประสาท-รู้สึกประหลาดใจ
 - เปิดกล่องสุ่ม-รู้สึกประหลาดใจ-สมองหลังสารสื่อประสาท-รู้สึกยินดี
 - เปิดกล่องสุ่ม-สมองหลังสารสื่อประสาท-รู้สึกยินดี-รู้สึกประหลาดใจ
12. ข้อความใดอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสมองกับการสุ่มได้ดีที่สุด
- กล่องเปิดกล่องสุ่มสร้างความประหลาดใจให้กับสมอง
 - สมองหลังสารสื่อประสาทออกมาขณะเปิดกล่องสุ่มทำให้เรารู้สึกยินดี
 - สมองหลังสารสื่อประสาทเพื่อกระตุ้นให้เราเสพติดการสุ่มกล่องสุ่ม
 - การสุ่มกล่องสุ่มช่วยเพิ่มการหลังโดปามีนในสมอง
13. นักเรียนบทความนี้มีประโยชน์เรื่องใดมากที่สุด
ก. ทำให้เข้าใจหลักจิตวิทยาของการซื้อกล่องสุ่ม	ข. ทำให้ซื้อกล่องสุ่มอย่างมีเหตุผล
ค. ทำให้เลือกซื้อกล่องสุ่มอย่างถูกวิธี	ง. ทำให้ทราบขั้นตอนในการซื้อกล่องสุ่ม

หน่วยที่ 4 การอ่านโฆษณา

อ่านประกาศโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 14-16

**โฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ
เกินจริงผ่านสื่อวิทยุ-โทรทัศน์**

ยา

ตัวอย่างโฆษณาเกินจริง

กฎหมาย กสทช.

ตามประกาศ กสทช. การออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาสาระในลักษณะจู่ใจ โดยหลอกลวง หรือกระทำให้เกิดความเข้าใจผิด โดยการใช้หรืออ้างวิทยุยานทางวิชาการ สก๊ตติ ข้อมูลอันไม่เป็นความจริง หรือเกินความจริง เข้าข่ายการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

กฎหมาย ออย.

ห้ามโฆษณาโอ้อวดว่า สามารถป้องกันรักษาได้ อย่างศักดิ์สิทธิ์ หายขาด ห้ามแสดงสรรพคุณเป็นเท็จเกินจริง หรือทำให้เข้าใจผิดในส่วนประกอบของยา สามารถรักษา บรรเทา บำบัดหรือป้องกันโรคได้ รักษาโรคให้หายขาดได้

ข้อความโฆษณาเกินจริง !

- ยาลดน้ำหนัก ไข้แล้วเห็นผลภายใน 3 วัน
- ยาสมุนไพร รักษาได้ทุกโรค หายขาดทุกโรค
- ยาลดสิว ลดสิิวได้ทุกประเภท ไร้มีผลข้างเคียง หายภายใน 7 วัน
- ยาแคลเซียมกำลังข้าม กานแล้ว ช่วยเสริมสมรรถภาพทางเพศ

น่ารังเกียจ

ไม่โยโย่แม้หยุดทาน

รักษาโรคให้หายขาด

ต้านมะเร็ง

ลดความดัน

หากพบโฆษณาเกินจริง ผ่านสื่อวิทยุหรือโทรทัศน์ สามารถแจ้งร้องเรียนได้ที่สายด่วน อย. 1556 หรือที่ สำนักงาน กสทช. Call center **1200**

<http://facebook.com/con.rights> หรือ <http://bcp.nbt.go.th>
สำนักบริหารร้องเรียนและคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์

14. ข้อใดไม่ใช่ข้อความโฆษณาเกินจริง

ก. ลดความดันทันทีที่ทาน

ข. มีสรรพคุณต้านมะเร็งทุกระยะ

ค. มีส่วนผสมของคอลลาเจนจากปลา

ง. สามารถรักษาโรคได้หายขาด

15. ใครปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามบทอ่านข้างต้น

ก. จันทรบอกลูกค้าว่า “อาหารเสริมบีวี มีส่วนผสมจากปลา”

ข. อนงค์โฆษณาสินค้าว่า “ครีมทาฝ้าเอเอใช้ 3 วันเห็นผลทันที”

ค. ชัดเขียนคำโฆษณาสินค้าว่า “ยาลดน้ำหนักเอสเอ็ม ลดจริง โไม่โยโย่”

ง. วิชัยแนะนำผลิตภัณฑ์อาหารเสริมโดยบอกว่า “สามารถรักษาได้ทุกโรค”

16. ข้อใดสัมพันธ์กับสาระสำคัญในบทอ่านข้างต้น

- ก. ตักโฆษณาอาหารเสริมที่สามารถป้องกันมะเร็งได้
- ข. ตักโฆษณาอาหารเสริมที่ช่วยในการเสริมภูมิคุ้มกัน
- ค. ตักโฆษณายาสมุนไพรที่ช่วยป้องกันโรคทั่วไปได้ทุกโรค
- ง. ตักโฆษณายาลดความดัน กิน 3 วัน ความดันกลับมาปกติ

หน่วยที่ 5 การอ่านวรรณคดี เรื่อง อิศรญาณภาษิต

อ่านบทประพันธ์ข้างต้นแล้วตอบคำถามในข้อ 17-18

รักสั้นนั้นให้รู้อยู่เพียงสั้น มิใช่ตายแต่เขาเราก็ตาย	รักยาวนานอย่าให้เย็นเกินกฎหมาย แหงนดูฟ้าอย่าให้อายเทวดา

17. จากบทประพันธ์ข้างต้นที่ขีดเส้นใต้สะท้อนคุณค่าในเรื่องใด

- ก. บอกให้ทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ
- ข. แนะนำให้ใช้ความรู้ในทางที่ดี
- ค. ตักเตือนให้รู้จักประพฤติในสิ่งที่ดี
- ง. สั่งสอนให้รู้จักวางตัวในความสัมพันธ์

18. บทประพันธ์ข้างต้นตรงกับสำนวนใด

- ก. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี
- ข. รักดีห้ามจู้ รักชั่วห้ามเสา
- ค. รักยาวให้บัน รักสั้นให้ต่อ
- ง. รักพี่เสียดายน้อง

ชายข้าวเปลือกหญิงข้าวสารโบราณว่า เราก็จิตคิดดูเล่าเขาก็ใจ	น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่าอ้อฉลาด รักกันไว้ดีกว่าชิงระวังการ

19. ข้อใดไม่ใช่สำนวนจากบทประพันธ์ข้างต้น

- ก. คมในฝัก
- ข. มิตรจิตมิตรใจ
- ค. น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า
- ง. ชายข้าวเปลือกหญิงข้าวสาร

อันเสาทินแปดศอกตอกเป็นหลัก จงฟังหูไว้หูคอยดูไป	ไปมาผลักย่อยเข้าเสายังไหว เชื่อน้ำใจดีกว่าอย่าเชื่อย

20. ใครปฏิบัติตนได้ตรงตามบทประพันธ์ได้ถูกต้องที่สุด

- ก. พอลเชื้อที่เพื่อนบอกว่าสมรมไม่ชอบเขา
- ข. แพรวซื้อสินค้าที่เพื่อนแนะนำทันที
- ค. พอสไม่ฟังที่เพื่อนแนะนำเพราะคิดว่าไร้สาระ
- ง. เพลงฟังคำแนะนำของเพื่อนแต่ยังไม่เชื่อทั้งหมด

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

1. ก	2. ค	3. ง	4. ก	5. ข
6. ง	7. ง	8. ก	9. ข	10.ง
11. ค	12. ข	13. ก	14. ค	15. ก
16. ข	17. ง	18. ค	19. ก	20. ง

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	การแปลผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	4.72	0.19	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	4.8	0.19	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	4.8	0.21	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	4.84	0.19	มีความเหมาะสมมากที่สุด
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	4.86	0.21	มีความเหมาะสมมากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.20	มีความเหมาะสมมากที่สุด

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
26	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
27	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
28	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
31	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
35	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
36	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
37	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
39	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
40	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้

ตารางที่ 20 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ	ข้อ	ค่า p	ค่า r	แปลผล
นักเรียนระบุ ใจความจากนิทาน ที่อ่านได้ (P)	การอ่านตาม ตัวอักษร	1	0.91	0.08	ใช้ไม่ได้
		5*	0.57*	0.42*	ใช้ได้
	การอ่านตีความ	2	0.89	0.03	ใช้ไม่ได้
		6*	0.77*	0.53*	ใช้ได้
นักเรียนบอกคุณค่า นิทานที่อ่านได้ (P)	การอ่านอย่างใช้ วิจารณญาณ	3*	0.80*	0.47*	ใช้ได้
		7	0.80	0.20	ใช้ได้
	การนำไปใช้หรือ ประยุกต์ใช้	4	0.43	0.20	ใช้ได้
		8*	0.40*	0.70*	ใช้ได้
นักเรียนระบุ ใจความจากข่าวที่ อ่านได้ (P)	การอ่านตาม ตัวอักษร	9*	0.54*	0.25*	ใช้ได้
		13	0.77	0.07	ใช้ไม่ได้
	การอ่านตีความ	10*	0.57*	0.42*	ใช้ได้
		14	0.94	0.02	ใช้ไม่ได้
นักเรียนบอกคุณค่า ข่าวที่อ่านได้ (P)	การอ่านอย่างใช้ วิจารณญาณ	11*	0.43*	0.28*	ใช้ได้
		15	0.97	0.07	ใช้ไม่ได้
	การนำไปใช้หรือ ประยุกต์ใช้	12*	0.60*	0.23*	ใช้ได้
		16	0.46	0.21	ใช้ได้
นักเรียนระบุ ใจความจาก บทความที่อ่านได้ (P)	การอ่านตาม ตัวอักษร	17*	0.46*	0.33*	ใช้ได้
		22	0.89	0.03	ใช้ไม่ได้
	การอ่านตีความ	18	0.49	0.21	ใช้ได้
		19*	0.77*	0.42*	ใช้ได้
นักเรียนบอกคุณค่า บทความที่อ่านได้ (P)	การอ่านอย่างใช้ วิจารณญาณ	21*	0.60*	0.47*	ใช้ได้
		23	0.83	-0.07	ใช้ไม่ได้
	การนำไปใช้หรือ ประยุกต์ใช้	20*	0.80*	0.35*	ใช้ได้
		24	0.83	0.34	ใช้ไม่ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ	ข้อ	ค่า p	ค่า r	แปลผล
นักเรียนระบุ ใจความจาก โฆษณาที่อ่านได้ (P)	การอ่านตาม	25	0.78	0.21	ใช้ได้
	ตัวอักษร	29*	0.74*	0.37*	ใช้ได้
นักเรียนบอกคุณค่า โฆษณาที่อ่านได้ (P)	การอ่านตีความ	26	0.67	0.22	ใช้ได้
		30*	0.40*	0.47*	ใช้ได้
นักเรียนบอกคุณค่า โฆษณาที่อ่านได้ (P)	การอ่านอย่างใช้	27*	0.46*	0.57*	ใช้ได้
	วิจารณ์ญาณ	31	0.89	0.03	ใช้ไม่ได้
	การนำไปใช้หรือ	28*	0.49*	0.62*	ใช้ได้
	ประยุกต์ใช้	32	0.86	0.10	ใช้ไม่ได้
นักเรียนระบุ ใจความจาก วรรณคดีที่อ่านได้ (P)	การอ่านตาม	33*	0.46*	0.33*	ใช้ได้
	ตัวอักษร	37	0.91	-0.15	ใช้ไม่ได้
	การอ่านตีความ	34	0.89	0.03	ใช้ไม่ได้
		38*	0.71*	0.32*	ใช้ได้
นักเรียนบอกคุณค่า วรรณคดีที่อ่านได้ (P)	การอ่านอย่างใช้	35*	0.29*	0.50*	ใช้ได้
	วิจารณ์ญาณ	39	0.91	-0.15	ใช้ไม่ได้
	การนำไปใช้หรือ	36	0.94	-0.10	ใช้ไม่ได้
	ประยุกต์ใช้	40*	0.43*	0.52*	ใช้ได้

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * หมายถึงข้อสอบที่ได้รับคัดเลือกไปใช้เป็นแบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านจับใจความ จำนวน 20 ข้อ

ตารางที่ 21 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ

คนที่	คะแนน (X_i) 20 คะแนน	X_i^2	$X_i - C$	$(X_i - C)^2$
1	5	25	-9	81
2	6	36	-8	64
3	12	144	-2	4
4	7	49	-7	49
5	11	121	-3	9
6	7	49	-7	49
7	8	64	-6	36
8	14	196	0	0
9	14	196	0	0
10	15	225	1	1
11	8	64	-6	36
12	11	121	-3	9
13	6	36	-8	64
14	14	196	0	0
15	18	324	4	16
16	15	225	1	1
17	19	361	5	25
18	7	49	-7	49
19	16	256	2	4
20	17	289	3	9
21	16	256	2	4
22	15	225	1	1
23	9	81	-5	25
24	15	225	1	1
25	13	169	-1	1
26	17	289	3	9
27	19	361	5	25

คนที่	คะแนน (X_i) 20 คะแนน	X_i^2	$X_i - C$	$(X_i - C)^2$
28	18	324	4	16
29	16	256	2	4
30	19	361	5	25
31	17	289	3	9
32	20	400	6	36
33	14	196	0	0
34	19	361	5	25
35	12	144	-2	4
$\sum X_i = 469$		$\sum X_i^2 = 6963$	$\sum (X_i - C)^2 = 691$	

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
จากตารางที่ 21 จะได้ $k = 20$, $C = 14$, $\sum X_i = 469$, $\sum X_i^2 = 6963$ และ $\sum (X_i - C)^2 = 691$

จากสูตร

$$\begin{aligned}
 r_{cc} &= 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2} \\
 &= 1 - \frac{(20)(469) - (6,963)}{(19)(691)} \\
 &= 1 - \frac{(9,380) - (6,963)}{(13,129)} \\
 &= 1 - \frac{(2,417)}{(13,129)} \\
 &= 1 - 0.18 \\
 &= 0.82
 \end{aligned}$$

นั่นคือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เท่ากับ 0.82

ตารางที่ 22 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาไทย

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
2	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
3	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
7	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
9	1	1	1	0	0	0.6	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
11	1	0	1	1	0	0.6	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
15	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
17	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
22	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
23	1	0	1	1	1	0.8	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
25	1	1	1	1	0	0.8	ใช้ได้

ตารางที่ 23 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ	ข้อ	ค่า p	ค่า r	แปลผล	
นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระจากนิทานที่อ่านได้ (K)	ความเข้าใจ	1*	0.60*	0.47*	ใช้ได้	
		8	0.76	0.21	ใช้ได้	
	ความรู้จำ	2*	0.57*	0.42*	ใช้ได้	
		7	0.89	0.03	ใช้ไม่ได้	
	การนำไปใช้	3	0.89	0.03	ใช้ไม่ได้	
		4*	0.60*	0.47*	ใช้ได้	
	การวิเคราะห์	5*	0.57*	0.42*	ใช้ได้	
		6	0.89	0.08	ใช้ไม่ได้	
	นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระจากข่าวที่อ่านได้ (K)	ความรู้จำ	9	0.89	0.20	ใช้ได้
			13*	0.54*	0.48*	ใช้ได้
การวิเคราะห์		10	0.86	-0.02	ใช้ไม่ได้	
		15*	0.57*	0.53*	ใช้ได้	
การสังเคราะห์		11	0.89	0.08	ใช้ไม่ได้	
		14*	0.60*	0.47*	ใช้ได้	
การประเมินค่า		12	0.89	-0.08	ใช้ไม่ได้	
		16*	0.57*	0.53*	ใช้ได้	
นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระจากบทความที่อ่านได้ (K)	ความเข้าใจ	17*	0.51*	0.43*	ใช้ได้	
		21	0.79	0.20	ใช้ได้	
	การนำไปใช้	19*	0.51*	0.43*	ใช้ได้	
		23	0.91	-0.03	ใช้ไม่ได้	
	การวิเคราะห์	18*	0.54*	0.60*	ใช้ได้	
		24	0.89	0.03	ใช้ไม่ได้	
	การประเมินค่า	20*	0.51*	0.43*	ใช้ได้	
		22	0.89	0.03	ใช้ไม่ได้	

จุดประสงค์การเรียนรู้	ระดับ	ข้อ	ค่า p	ค่า r	แปลผล	
นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระจากโฆษณาที่อ่านได้ (K)	ความรู้-จำ	25*	0.51*	0.32*	ใช้ได้	
		29	0.89	0.03	ใช้ไม่ได้	
	ความเข้าใจ	26*	0.51*	0.32*	ใช้ได้	
		30	0.91	0.08	ใช้ไม่ได้	
		การนำไปใช้	27*	0.54*	0.48*	ใช้ได้
			31	0.91	-0.03	ใช้ไม่ได้
	การสังเคราะห์	28*	0.51*	0.67*	ใช้ได้	
		32	0.91	-0.03	ใช้ไม่ได้	
	นักเรียนอธิบายเนื้อหาสาระจากวรรณคดีที่อ่านได้ (K)	ความรู้-จำ	33	0.91	-0.03	ใช้ไม่ได้
			36	0.54*	0.37*	ใช้ได้
การวิเคราะห์		34*	0.51*	0.43*	ใช้ได้	
		39	0.91	0.08	ใช้ไม่ได้	
การสังเคราะห์		38*	0.54*	0.25*	ใช้ได้	
		40	0.91	0.08	ใช้ไม่ได้	
การประเมินค่า		35*	0.60*	0.47*	ใช้ได้	
		37	0.71	0.21	ใช้ได้	

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * หมายถึงข้อสอบที่ได้รับคัดเลือกไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

ตารางที่ 24 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

คนที่	คะแนน (X_i) 20 คะแนน	X_i^2	$X_i - C$	$(X_i - C)^2$
1	9	81	-5	25
2	11	121	-3	9
3	10	100	-4	16
4	7	49	-7	49
5	8	64	-6	36
6	8	64	-6	36
7	12	144	-2	4
8	10	100	-4	16
9	5	25	-9	81
10	7	49	-7	49
11	7	49	-7	49
12	11	121	-3	9
13	8	64	-6	36
14	11	121	-3	9
15	5	25	-9	81
16	9	81	-5	25
17	13	169	-1	1
18	14	196	0	0
19	11	121	-3	9
20	6	36	-8	64
21	14	196	0	0
22	19	361	5	25
23	7	49	-7	49
24	12	144	-2	4
25	17	289	3	9
26	19	361	5	25
27	19	361	5	25

คนที่	คะแนน (X_i) 20 คะแนน	X_i^2	$X_i - C$	$(X_i - C)^2$
28	10	361	-4	16
29	16	100	2	4
30	16	256	2	4
31	15	256	1	1
32	15	225	1	1
33	14	225	0	0
34	11	196	-3	9
35	17	121	3	9
$\sum X_i = 403$		$\sum X_i^2 = 5,116$	$\sum (X_i - C)^2 = 785$	

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
จากตารางที่ 25 จะได้ $k = 20$, $C = 14$, $\sum X_i = 403$, $\sum X_i^2 = 5,116$ และ $\sum (X_i - C)^2 = 785$

จากสูตร

$$\begin{aligned}
 r_{cc} &= 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2} \\
 &= 1 - \frac{(20)(403) - (5,116)}{(19)(785)} \\
 &= 1 - \frac{(8,060) - (5,116)}{(14,915)} \\
 &= 1 - \frac{(2,944)}{(14,915)} \\
 &= 1 - 0.19 \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

นั่นคือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เท่ากับ 0.80

ตารางที่ 25 คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก

คนที่	คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความ (คะแนนเต็ม 20)
1	13
2	17
3	15
4	15
5	16
6	17
7	18
8	9
9	17
10	9
11	17
12	16
13	10
14	16
15	18
16	14
17	10
18	16
19	10
20	18
21	19
22	17
23	20
24	20
25	20
26	10
27	19
28	11
29	18
30	12

คนที่	คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความ (คะแนนเต็ม 20)
31	18
32	20
33	20
34	19
35	20
คะแนนรวม	554
คะแนนเฉลี่ย	15.83
(คิดเป็นร้อยละ 79.15 ของคะแนนเต็ม)	

ตารางที่ 26 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดและผังกราฟิก

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (คะแนนเต็ม 20)
1	16
2	16
3	9
4	11
5	16
6	16
7	17
8	17
9	14
10	17
11	17
12	11
13	18
14	11
15	8
16	18
17	14
18	10

คนที่	คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความ (คะแนนเต็ม 20)
19	18
20	11
21	14
22	19
23	19
24	19
25	15
26	14
27	19
28	10
29	19
30	19
31	16
32	20
33	20
34	17
35	18
คะแนนรวม	543
คะแนนเฉลี่ย	15.51
	(คิดเป็นร้อยละ 77.55 ของคะแนนเต็ม)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวกานต์พิชชา พูลชัย
วัน เดือน ปี เกิด 15 ตุลาคม 2536
สถานที่เกิด จังหวัดชุมพร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 2 ซอย 3 ถนนมิตรสัมพันธ์ อ.เมืองชลบุรี จ.ชลบุรี 20130
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2560 การศึกษาระดับบัณฑิต (การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2568 การศึกษามหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
มหาวิทยาลัยบูรพา

